This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

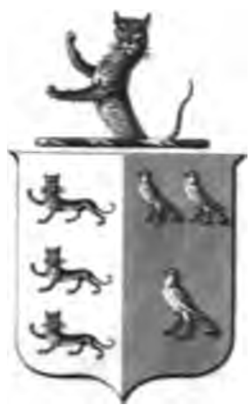
We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 06730000 8

John Keate D.D.

John Keate D.D.

307

MUSÆ ETONENSES:

SIVE

POEMATIA

IN

DUOS TOMOS

DISTRIBUTA.

Eſurit, intactam Paridi niſi vendat Agaven.

TOM. I.

LONDINI:

Typis Caroli Rivington,

Proſtant venales apud J. & J. Rivington; OXONII, J. Fletcher; CANTABRIGIÆ, R. Matthews; & ETONÆ, J. Pote.

MDCCLV.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
138202B
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS
R 1941 L

JUVENI PRÆNOBILI,

MARCHIONI DE BLANDFORD,

Si quid promittat indoles optima,

Plurimæque Virtutes,

Diſciplinâ cultæ præſtantiſſimâ,

STIRPEM ALIQUANDO MARLBURIENSEM

Exornaturo,

Hæc *ETONENSIUM* ſuorum Carmina,

Summâ cum Obſervantiâ,

Dat Dicat Dedicat,

J. PRINSEP.

LECTORI S.

LECTOREM non *Etonenſem* perpaucis moraturus ſum, dum certiorem faciam, quale in manus accipit opuſculum.

Proprium eſt *Etonæ* Inſtitutum, ut ſingulis Septimanis *Theſi* à Magiſtro propoſitâ, quicunque Carmen optimum condiderit, *Præpoſitum* adeat. Ludendi veniâ, in gratiam Ipſius, univerſæ Scholæ impetratâ, redit ad ſuos ovans Juvenis, Olympico victori nihil invidens. Summus hic apud noſtros Honos nobile, ſi quod aliud, certamen excitat, & acerrimâ quiſque æmulatione contendit, ut Palmam cœteris præripiat. Itaque videas per Campos ſuos alium propter Thameſis ripas amœnas reptantem, alium ſub Ulmo patulâ porrectum, alium Scamno inſidentem, Verſus ſecum meditari; tum maximè occupatos, cùm Viator inſcius, per pontem vicinum tranſiens, maximè otiari autumet. Quandò igitur Muſæ quiſque ſuæ litaverit, ad anguſtum ſe penetrale confert, chartis mandaturus, quicquid excogitaverit, vel *Horatium*, vel *Virgilium*, vel *Ovidium*, vel quemlibet denique

Principum

Principum Poetarum, prout Res ſuaſerat, imitatus; interdum etiam ſuo Ipſius ingenio audacter obſecutus, nec prorsùs infeliciter ſine Duce evagatus.

Ex his igitur *Puerorum* proluſionibus, quæ per manus traditæ non infideli curâ conſervantur, delectum habes faſciculum: qui ſi fortè naſutiori alicui minùs arriſerit, *Puerorum* eſſe velim reputet, quò veniam faciliorem concedat; ſin autem candido Lectori nonnihil voluptatis hinc accreverit, eo nomine etiam augebitur. Et ſanè, ſi Artis eximiæ Reliquias, utcunque mutilatas, libentiſſimè contemplatur callidus Veterum judex; quidni hæc Surgentis ingenii Specimina ſine tædio percurras? non oblitus, ſcripſiſſie olim RANAS *puerum* HOMERUM, *puerum* MARONEM CULICES.

Si verò ſint, quod equidem magìs ſuſpicor, qui ſibi vix perſuaſerint, hæc eſſe *Puerorum*; certò ſciant, *Puerorum* eſſe in primo Tomo *Omnia*. In Secundo inſupèr reperies duo longiora, Feriarum ſcilicet hybernarum penſa; necnon alia quædam, quæ primis annis *Cantabrigiæ* ſcripta fuerunt, Juvenes minimè degeneràſſe confirmantia. Nihil tamen omninò irrepſiſſe, quod non ſit *Etonenſium*, fide optimâ confirmaverim.

Hæc

Hæc breviter præfatus ſum, mihi ſatis habiturus, ſi qui hinc oblectamenti aliquid ceperint, vel Negotiorum tædio, vel ſtudiis ſeverioribus, defeſſi; ſi Minorum Scholarum pueris Exemplar non inutile propoſuerim, imprimis vero, ſi nihil probri hinc ex inſcitiâ meâ obvenerit *Almæ Matri Etonæ*; cujus me minimum eſſe filium pluris facio, quàm ſi *Fortunæ* fuiſſem.

Vale, Lector φιλόμουσι, frontem explica, atque ut his meliùs fruare, in mentem tibi inter legendum ſubindè revoca *Ætatem* iſtam *Auream*, quando inter Condiſcipulos

Vita, pari ſtudio, paribuſque exercita ludis,
 Jungeret utiliter Seria, mixta Jocis:
Neſcia cùm Sceleris, cùm Curæ neſcia, raptim
 Deflueret, certâ queque notata, Dies.

SUB-

SUBSCRIBERS

TO

MUSÆ ETONENSES.

A.

THE Right Hon. the Earl of Ancram.
The Right Hon. the Earl of Aſhburnham.
Captain Edward Aſhenhurſt.
Richard Nevil Aldworth, Eſq;
William Andrewes, Eſq;
Captain George Anderſon.
John Adcock.
Mr Arden.
William Adams, Eſq;
Rev. Dr Apthorp.
Sir John Armitage, Bart.
——Aſtley, Eſq;
Dr Aſkew.
Chriſtopher Anſtey, Eſq;

B.

The Moſt Noble the Marquis of Blandford.
The Right Hon. Lord Viſcount Bury.
The Right Hon. Earl Berkeley.

SUBSCRIBERS.

The Right Hon. Earl Bowmont.
The Hon. —— Beauclerk.
The Hon. Leonard Barret.
The Hon. Daines Barrington, Eſq;
The Hon. Mr. Barrington of Merton Coll.
The Hon. Mr. Robert Brudenell.
The Hon. Mr. Juſtice Burnet.
Mr. Charles Berkley.
J. Bryant, Eſq; Fellow of King's Coll. Cambridge.
Rev. Benjamin Burroughs.
Thomas Blackhall, Eſq;
Fr. James Buchanan, Eſq;
Mr. William Bromfield.
Rev. Mr. Montague Barton.
Colonel George Boſcawen.
Colonel Brereton.
Captain Brereton.
—— Brereton, Eſq; Fellow of King's Coll. Camb.
Rev. Mr. Barnard, M. A. Maſter of Eton School.
Rev. Dr. Burton, Fellow of Eton Coll.
William Bagot, Eſq;
Ed. Charles Blomberg, Eſq;
Rev. Dr. Bullock.
William Henry Bernard, Eſq;
Lieutenant Colonel Burton.
Samuel Berkley, Eſq;
Richard Berenger, Eſq;
Rev. Mr. Branfoot.
Rev. Mr. Boſtock.
Mr. Richard Blechynden.
George Baker, M. D. Fellow of King's Coll. Cambridge.
Rev. Mr. Barford, M. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. Barclay, B. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Rev. Mr Betham, M. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. Bones, Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. Bogdani, Fellow of King's Coll. Camb.
Rev. Mr. Barnardiſton, B. D. Fellow of Bennet Coll. Camb.
Mr. Bagenhall, Fellow Commoner of Trin. Coll. Camb
Mr. Berkley, Student of Chriſt Church Coll. Oxford.

Mr.

Mr. Baily, of Wadham Coll.
Rev. Mr. Barton, Rector of Buriton.
Dr. Burgh.

C.

The Moſt Noble the Marquis of Carnarvon.
The Right Hon. the Earl of Coventry.
The Right Hon. Earl Cowper.
The Right Hon. Earl Cholmondely.
The Right Rev. the Lord Biſhop of Cheſter.
The Right Hon. Lord Cadogan.
The Hon. Sir Edward Clive, Judge of the Common Pleas.
The Hon. Colonel Conway.
The Hon. Mr. Cadogan.
Sir Jonathan Cope, Bart.
Sir William Calvert.
Jonathan Cope, Eſq;
John Calvert, Eſq;
John Coker, Eſq;
John Calecraft, Eſq;
Richard Cooks, Eſq;
Rev. Mr. Cooke, M. A. Fellow of Eton Coll.
Velters Cornwall, Eſq;
Charles Crowe, Eſq;
Charles Kellond Courtenay, Eſq;
Francis Cuſt, Eſq; Counſellor at Law.
Rev. Mr. Cuſt.
Charles Cotterel, Eſq;
Richard Crofts, Eſq;
Francis Child, Eſq;
Richard Capper, Eſq;
Robert Glyn Clobery, M. D. Fellow of King's Co'l. Camb.
Rev. Mr. Carter, M. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Rev. Mr. Cox, M. A. Vicar of Shenſton.
John Coker, Eſq;
Rev. Mr. Coker, Rector of Daynton.

SUBSCRIBERS.

D.

The Right Hon. the Earl of Dartmouth.
The Right Hon. Lord Viſcount Downe.
The Right Hon. Lord Dupplin.
The Right Hon. Lord Dunkellan.
The Right Hon. Lord Digby.
Rev. Dr. Dolben, Canon of Windſor.
Rev. Mr. Dampier, M. A. Second Maſter of Eton School.
Sir Conyers D'arcy, Knight of the Bath.
Captain Draper.
Mr William Duck.
John St. Leger Douglas, Eſq;
Rev. Mr. Davies, Prebendary of St. David's.
Rev. Mr. Dodgſon.
William Drake, Eſq;
Rev. Mr. Dadley.
Mr. William Dealtry.
Mr. Dymoke, of Lincoln Coll.
Rev. Dr. Dickens, of Chriſt Church Coll. Oxford.
Rev. Mr. Davies, A. M.

E.

The Hon. Richard Edgecumb, Eſq;
Rev. Dr. Egerton, Dean of Hereford.
Rev. Mr. Henry Egerton.
Mr. Robert Elliſon.
Wellbore Ellis, Eſq;
Mr. Jeremiah Ellis.
Mr. Jeffery Ekins, B. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. John Ekins, B. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. Edwards, Scholar of King's Coll. Camb.
Mr. Emily, Scholar of King's Coll. Camb.
Mr. Elliſon, Fellow Commoner of Clare Hall, Camb.

Mr.

Mr. Eyre, of Merton Coll.
Rev. Mr. Edw. Edwards, Fellow of Jeſus Coll. Oxford.

F.

The Right Hon. Earl Fitzwilliams.
The Right Hon. Lord Viſcount Fitzwilliams.
The Right Hon. Earl Fitzwalter.
The Right Hon. Lord Fordwich.
The Right Hon. Henry Fox.
Rev. Dr. Forſter, Prebendary of Briſtol.
Rev. Mr. Forſter, B. A. Fellow of King's Coll. Camb.
Mr. Ford.
Rev. Dr. Freind.
Brice Fiſher, Eſq;
William Fauquier, Eſq;
Frankton Society.
Rev. Mr. Fothergill, M. A. Fellow of Queen's Coll. Ox.
Rev. Dr. Fry, Fellow of St. John's Coll. Oxford.

G.

The Moſt Noble the Marquis of Granby.
The Right Hon. the Earl of Gainſborough.
The Right Hon. Lord Guernſey.
The Hon. James Grenville, Eſq;
The Hon. Governor Henry Grenville, Eſq;
Rev. Dr. George, Dean of Lincoln, and Provoſt of King's Coll. Camb.
Rev. Mr. Godwyn, B. D. Fellow of Baliol Coll.
Thomas Gilbert, Eſq;
Rev. Dr. Graham.
David Graham, Eſq;
Rev. Mr. Graham.
George Gibſon, Eſq;

James Gibbon, Eſq;
David Garrick, Eſq;
William De Grey, Eſq;
Mr. Garland, of Clare Hall.
Rev. Mr. Golding, M. A. Fellow of New Coll.

H.

The Right Hon. the Earl of Hallifax.
The Right Hon. the Earl of Harcourt.
The Right Hon. the Earl of Holderneſſe.
The Right Hon. Arthur Hill, Eſq;
The Hon. Charles Hamilton, Eſq;
The Hon. Thomas How.
The Hon. Capt. Richard How.
The Hon. Capt. William How.
The Hon. Nicholas Herbert, Eſq;
The Hon. Mr. Harley, Student of Chriſt Church Coll. Ox.
Sir Lyſter Holte, Bart.
Sir Chriſtopher Hales, Bart.
Chandos Hoſkyns, Eſq;
Charles Hedges, jun. Eſq;
Rev. Mr. Hetherington, M. A. Fellow of Eton Coll.
Peter Henley, Eſq;
John Howard, Eſq;
William Hammerſly, Eſq;
Mr. Hallam.
Peter Hammond, Eſq;
Arthur Hill, Eſq;
Samuel Hill, Eſq;
Richard Hill, Eſq;
William Hayes, M. D.
Rev. Mr. Hayes, M. A. Fellow of Chriſt's Coll.
William Hey, Eſq;
Nicholas Herbert, Eſq;
Nicholas Hardinge, Eſq;
William Henley, Eſq;

Rev. Mr. Heaton, M. A. Chaplain to His Grace the Archbiſhop of Canterbury.
Rev. Mr. Hall, M. A.
Rev. Mr. Samuel Herring.
Mr. Hartley, M. A. Fellow of Merton Coll.
Rev. Mr. Hodgkinſon, Fellow of King's Coll.
Mr. Hodſhon, M. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Hanmer, M. A. Fellow of King's Coll.
Andrew Hacket, Eſq;
John Homer, Eſq; Surgeon in London.
Rev. Mr. Homer, M. A.
Mr. Harwood.
Rev. Mr. Holloway, jun. M. A.
Mr. Stayner Holford.
Mr. Heathfield, Fellow Commoner of Clare Hall.
Mr. Hervey, Fellow Commoner of Clare Hall.
Mr. Hall, Fellow Commoner of Clare Hall.
Rev. Mr. Hauſted, M. A.
Mr. Hopkins, Surgeon at Cambridge.
Mr. Hugeſſon, Gentleman Commoner of Wadham Coll.
Rev. Mr. Harriſon, M. A. late Fellow of Queen's Coll. Ox.
Mr. Hume, Student of Chriſt Church, Coll. Oxford.
William Hall, Eſq;
Mr. Henry Hopkins.
Humphrey Hackſhaw, Eſq;

J.

The Right Hon. the Earl of Jerſey.
The Right Hon. Lord Ilcheſter.
Mr. Abel Johnſon, of Trinity Hall.
John James, Eſq;
Charles Jenkinſon, Eſq;
Thomas Jenkinſon, Eſq;
Peter Jervais, Eſq;
Rev. Mr. Jaques.
Maſter Jepſon, of Eton School.
Rev. Mr. Tho. Jones, Fellow of Jeſus Coll. Oxford.

K.

The Right Hon. the Earl of Kildare.
The Right Hon. Sir Benjamin Keen.
Sir Francis Knolles, Bart.
Mr. William Kimber.
Peter King, Eſq;
Robert Kelham, Eſq;
Mr. Kendall, B. A. of Peter Houſe.
Rev. Mr. Knail, M. A. Fellow of Queen's Coll. Oxford.

L.

The Right Hon. the Earl of Lincoln.
The Right Rev. the Lord Biſhop of Litchfield and Coventry.
The Right Hon. Henry Legge, Eſq;
The Hon. Sir George Lyttleton.
The Hon. Cornwal Legh, Eſq;
Rev. Dr. Lyttleton, Dean of Exeter.
Simon Lutterel, Eſq;
William Leigh, Eſq;
James Leigh, Eſq;
Rev. Dr. Leigh, Maſter of Baliol Coll.
Ralph Leiceſter, Eſq;
Mr. George Leiceſter.
John Ludford, Eſq;
Mr. Layton.
Mr. St. Leger, B. A. of Peter Houſe.
Mr. Lee, Fellow of King's Coll.
Mr. Lynch, Student of Chriſt Church Coll. Oxford.
Mr. Leigh, Gentleman Commoner of Magd. Coll. Oxford.
Mr. Lewis, of Wadham Coll.
Rev. Dr. Lowth, Archdeacon of Wincheſter.
Thomas Leigh, Eſq;

M.

M.

His Grace the Duke of Marlborough.
Her Grace the Dutcheſs of Marlborough.
The Right Hon. the Earl of Macclesfield.
The Right Hon. Lord Viſcount Middleton.
The Right Hon. Lord Montfort.
Sir William Milner, Bart.
Saunderſon Miller, Eſq;
Rev. Mr. Menteath, M. A.
Rev. Mr. Mainwaring, M. A. Fellow of St. John's Coll. Camb.
Mr. Macdonel.
John Maſon, Eſq;
Anthony George Martyn, Eſq;
Theophilus Metcalfe, M. D.
Rev. Mr. Morgan, M. A. Fellow of Jeſus Coll. Oxford.
Mr. Charles Morgan.
Thomas Oſbert Mordaunt, Eſq;
Captain Charles Mordaunt.
Rev. Mr. Henry Mordaunt.
Frederick Montague, Eſq;
John Moſtyn, Eſq;
William Melliſh, Eſq;
Rev. Mr. Moore.
Robert Moneypenny, Eſq;
John Maſon, Eſq;
Rev. Mr. Mudge, M. A.
Rev. Mr. Marſham, B. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Mansfield, B. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Maſon, Gentleman Commoner of Chriſt Church Coll. Oxford.
Rev. Mr. Mather, M. A. Fellow of Brazen Noſe Coll. and Public Orator of the Univerſity of Oxford.
John Martyn, jun. Eſq,
Rev. Mr. Menzies.

N.

The Right Hon. Lord Newbottle.
The Right Hon. Lord North.
The Right Rev. the Biſhop of Norwich.
The Hon. Maſter Noel.
James Naiſh, Eſq;
James Naiſh, jun. Eſq;
Rev. Mr. Naſh, M. A. Fellow of Worceſter Coll.
John Norris, Eſq;
Mr. Norbury, Fellow of King's Coll.
Mr. Naylor, Fellow of King's Coll.
George Newnham, Eſq; of Lincoln's Inn.
Mr. Northey, Fellow Commoner of King's Coll.
Mr. Nowel, of All Souls Coll.

O.

Henry Oxenden, Eſq;
Mr. Ord, of Trinity Coll. Camb.

P.

The Right Hon. the Earl of Plymouth.
The Right Hon. Lord Viſcount Parker.
The Right Hon. William Pitt.
Rev. Dr. Plumptree, Archdeacon of Ely.
Rev. Mr. Septimius Plumptree.
—— Popham, Eſq;
George Pawſon, Eſq;
Charles Pawſon, Eſq;
Monſieur Palairet.
Thomas Page, Eſq;
Mr. John Pacey.
Mr. William Poſt.

Richard

Richard Pottenger, Eſq;
Rev. Mr. Prior.
Mr. Prior, M. A. Fellow of King's Coll.
Jonathan Pytts, Eſq;
Edmund Pytts, Eſq;
Mr. Pitts.
Maſter Palmer.
Maſter Parr, of Eton School.
Anthony Pollet, Eſq;
Captain William Phillips.
Rev. Dr. Parker, Chaplain in Ordinary to His Majeſty.
Rev. Mr. Parker, M. A. of Dunchurch.
John Pardo, Eſq; Merchant of London.
Francis Pigot, Eſq;
Rev. Mr. Samuel Pipe, M. A.
Mr. Pote, Bookſeller at Eton Coll.
Rev. Mr. Pote, Fellow of King's Coll.
Mr. Thomas Potter.
Mr. William Weller Pepys.
Mr. Penton, Fellow Commoner of Clare Hall.
Mr. Edward Pemberton, Scholar of King's Coll.
Mr. Pacey, of Trinity Hall.
Mr. Penn, of St. John's Coll. Camb.
Rev. Mr. Powel, B. D. Fellow of St. John's Coll. Camb.
Mr. Ponytz, Student of Chriſt Church Coll. Oxford.
Charles Pratt, Eſq;
Robert Pratt, Eſq;

R.

The Right Hon. Lord Romney.
Sir John Read, Bart.
Henry Reade, Eſq; Fellow of Queen's Coll. Camb.
William Reid, Eſq; M. A. of Queen's Coll. Oxford.
Mr. Ruding.
Mr. Ranby.
Rev. Mr. Riland, M. A. Rector of Sutton Coldfield.
Rugby Society.

Rawlinſon

—— Rawlinſon, Eſq;
George Rice, Eſq;
Mr. John Richards.
Mr. Ralph Radcliffe.
Rev. Mr. Richardſon, M. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Rhudde, of King's Coll.
Mr. Ryder, Fellow Commoner of Clare Hall.

S.

The Right Hon. the Earl of Sandwich.
The Right Hon. Lord Charles Spencer.
The Hon. Edwyn Sandys, Eſq;
Sir John Shaw, Bart.
William Smith, Eſq;
Robert Smith, Eſq;
John Weſton Smith, Eſq;
John Sawbrige, jun. Eſq;
Charles Stuart, M. D.
Mr. Peter de Salis.
Mr. Henry de Salis.
Richard Steel, Eſq;
Charles Serle, Eſq;
Rev. Dr. Sumner, Canon of Windſor.
Rev. Mr. Sumner, M. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Sleech, M. A. Fellow of King's Coll.
John Scare, Eſq;
Rev. Dr. Saunders, Canon of Windſor.
—— Stevenſon, Eſq;
Burſlam Sparrow, Eſq;
Mr. Sheeler.
George Selwyn, Eſq;
Lieutenant Colonel Sandford.
Captain Richard Sandford.
Rev. Mr. Spence, M. A. Prebendary of Durham.
Rev. Mr. Edward Sparkes, M. A.
Rev. Mr. Sclater, B. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Steevens, Fellow Commoner of King's Coll.
Mr. Francis Skipwith.

Mr. Soame, Scholar of King's Coll.
Mr. Strange, Fellow Commoner of Clare Hall.
Mr. Soame, of Clare Hall.
Rev. Mr. Skynner, M. A. Public Orator of the Univerſity of Camb.
Rev. Mr. Seward, M. A. Rector of Eyham.
Rev. Mr. Sandys, M. A. Prebendary of Worceſter.
Mr. Stillingfleet, of Wadham Coll.
John Symonds, Eſq;

T.

The Right Hon. the Earl of Thanet.
The Right Hon. Earl Temple.
The Right Hon. Earl Tilney.
The Hon. Mrs. Margaret Trevor.
The Hon. Thomas Townſhend, Member of Parliament for the Univerſity of Cambridge.
Sir Edward Turner, Bart.
William Turner, Eſq;
Charles Townſhend, Eſq; of Lincoln's Inn.
Henry Townſhend, Eſq; Fellow Commoner of Clare Hall.
Rev. Dr. Thackery, upper Maſter of Harrow School.
Rev. Mr. Talbot, M. A. of Kineton.
J. Travel, Eſq;
John Toke, Eſq;
Mr. Thickneſs, Maſter of St. Paul's School.
Rev. Mr. Tate.
Rev. Mr. Terrent.
David Thomas, Eſq;
Rev. Mr. John Taylor.
Mr. Edward Tew.
Mr. William Tighe.
Rev. Mr. Tyrwhitt, B. A. of Catherine Hall.
Mr. Thackeray, B. A. Fellow of King's Coll.
Mr. Templeman, Scholar of King's Coll.
Rev. Mr. Templeman.
Mr. Tyrrwhit, of Queen's Coll. Oxford.

Rev. Mr. Taylor, of Oriel Coll.
Mr. Thackeray of Merton Coll.

U.

John Upton, Eſq; Counſellor at Law, of Lincoln's Inn.

V.

Thomas Vernon, Eſq;

W.

The Right Hon. Lord Viſcount Windſor.
The Right Hon. Lord Walkworth.
The Hon. Sir Charles Williams.
The Hon. Col. Waldegrave.
Captain John Walker, Eſq;
Captain Waller.
Lewis Way, Eſq;
Mr Williams.
Fr.. Wightwick, Eſq;
Rev. Mr. Waterſon.
Rev. Mr. Wakeman.
Robert Walpole, Eſq;
George Wraughton Eſq;
Samuel Whaley, Eſq;
Mr. Henry Penruddock Wynham.
John Williams, Eſq;
Mr. Williams, Fellow Commoner of Peter Houſe.
Mr. Welby, Fellow Commoner of Clare Hall.
Rev. Mr. Whiſton, M. A. Fellow of Trin. Coll. Camb.
Mr. Walker, Scholar of King's Coll.
Mr. Walker, of London.
Mr. Whitworth, Fellow Commoner of Trin. Coll. Camb.

Mr.

Mr. Wynne, Gentleman Commoner of Jeſus Coll. Oxford.
Henry Wight, Eſq;

Y.

—— Yate, Eſq;
Rev. Mr. Young.
Rev. Mr. John Young.
Rev. Dr. Yates.

Z.

Dr. Zinry, of Beenham.

E R R A T A.

T O M. I.

Pag. 24. lin. 3. lege balbutire. l. 12. dele commata.—p. 36. l. 10. lege preſsâ. l. 12. lege languet. l. 14. lege Vox. — p. 44. l. 14. lege Strenuus. — p. 45. l. 2. lege Cùm. l. 8. lege ſpiravit. — p. 46. l. 19. lege terras ; — p. 47. l. 1. poſt eſt adde commata.—p. 48. l. 15. lege Mellis.—p. 49. l. 9. lege afferet.—p. 55. l. 8. lege ut.—p. 60. l. 2. lege καθίζειν.—p. 61. l. penult. lege faſtidia.—p. 66. l. 6. lege curſu. l. ibid. lege Britanniam.—p. 69. l. 3. lege jungit. — p. 74. l. 1. lege flexerat. — p. 80. l. 1. lege Focæ. l. 12. lege cantharus. l. 13. lege congeſta. l. 19. lege triplicique. — p. 83. l. 5. lege &. — p. 87. l. 2. dele Milo. l. 11. lege cyathoque. — p. 97. l. 14. lege Dominus : ridetur ;—p. 109. l. 14. lege ſe.—p. 127. l. 8. lege divina Præſentia. — p. 130. l. 9. lege inglorius. l. 12. lege pigra.— p. 135. l. 3. lege fulgur.—p. 136. l. 11. lege pœnam.

T O M. II.

Pag. 15. l. 5. lege inumbret. — p. 24. l. 10. lege ripâ proruit unda. l. 14. lege præceptis.—p. 25. l. 6. lege mœſta.—p. 27. l. 2. lege Annuus.—p. 29. l. 17. lege mœſtæ.—p. 42. l. 10. lege Exanimes.—p. 43. l. 5. lege Terras. l. 18. lege Se.—p. 46. l. 2. lege Sollicitat. l. 8. lege globos.—p. 48. l. 2. lege arces.—p. 58. l. 3. lege Niliaci.—p. 61. l. 4. lege incubuit.—p. 75. l. 10. lege aditus.—p. 78. l. 14. lege proprior.—p. 81. l. 18. lege caudâ. p. 82. l. 11. lege exturbat.—p. 83. l. 1. lege tota.—p. 86. l. 15. lege laceſſit.—p. 87. l. 4. lege abruptuſque.—p. 88. l. 17. lege hebetant.—p. 96. l. 6. lege matre. l. 17. lege munuſcula. —p. 105. l. 10. lege ſuſurri.—p. 115. l. 2. lege Sternitur.

MUSÆ ETONENSES.

SOL OCCIDUUS;

SIVE,

In Ducem MARLBURIUM.

QUALIS cùm pandit reſerata repagula lucis,
Et primum roſeo Sol vehit axe diem,
Mortales patitur viſus, modicùmq; refulgens,
Jam matutinus vult tibi, *Perſa*, coli:
Verùm ubi jam medii ſpatium conſcendit Olympi,
Illuſtrans radio ſplendidiore polum;
Immodicis acies fulgoribus icta fatiſcit,
Et nimio lucis lumine victa labat;
Mox ſimul Heſperii ruiturus in æquora ponti ,

Devolvit curru languidiore diem,
Cerni iterum patiens, faciles viſu explicat ignes,
Antè umbris quàm Nox ingruat atra ſuis:
Sic primus, mediuſque fuit, ſic ultimus Ille,
Quem modò defunctum fata tulêre Ducem.
Indice non opus eſt: cognomina *Gallia* dicat,
Cum turmis toties *Gallia* victa ſuis.
Scilicet, ut par eſt, primò mortalia geſſit,
Et tamen hæc ipſo jam propè digna Deo;
Creſcenti ſimul accrevit prælustrior ævo,
Nec cerni vultus jam ſine clade poteſt.
Cùm ſtaret crebrâ morte imperterritus Heros,
Et famulis fatis ordine jura daret,
Cùm ſtrage oppletus, denſoque cadavere tardus,
Iſter vix potuit vix reperire viam.
Nec mirum, inſtantem *Gallus* ſi exhorruit hoſtem
Quem mea jam nimiâ luce *Thalia* fugit.
Quis noſtri *Occaſum* dicat, quis carmine Solis?
Quamvis & cerni jam ſine fraude poteſt.

Occidit

Occidit, at fato non occidit immaturo,
  Sat ſibi, ſat famæ vixerat Ille ſuæ.
Extincti ſaltem liceat memorare labores;
  Hoc eſt extincto quod Duce poſſit agi.
Sic & ſoliciti, longæ per tædia noctis,
  Poſſumus abſentem commemorare diem.
Ergo omnis ſentit communes Anglia luctus;
  Et meritò mors eſt publica, Vita fuit.
Quid tu parva ſtruis, *Conjux*, Monumenta Marito!
  Tam parvo includi carcere neſcit honos.
Gallia ſit tumulus; ſuper Hunc impone fugaces
  Gallorum turmas, ſpicula, ſigna, duces.
Devictos Celtas Bavarumque adſculpe ferocem;
  Verſaque *Tallardi* non bene terga fugæ.
Digna Viro columen Blenhemia, digna Britannis;
  Sic, ſic Marlburium contumulare decet.

Externi *venient* Generi, *qui ſanguine noſtrum*
Nomen in aſtra ferant.

DUM cæde tellus ebria militum
Paſſim madeſcit, dum Scythiæ ferox
Certat juventus, quis ſub arcto
Rex gelidæ metuatur oræ:
Secura belli diva Britannia
Regum tumultus ridet, & otio
Florens beato, læta ſpectat
Pacificam ſine clade pompam.
Videtis? An me ludit amabilis
Error? Marinâ Febre velut furens,
Per prata per valles videtur
Purpureas dare vela nauta.
Flavere cerno luteolo piam
Cultu juventam; luteolo nurus

Colore

Colore gaudent, ac pudicæ
Luce micant croceâ Puellæ.
An noſtra tactu corporis aureo
Phrygum tyrannus littora polluit?
An Principem flavi loquuntur
AURIACUM tacitè colores?
En! auſpicati fauſta tibi parat
Britanna tellus fœdera conjugî,
NASSOVE, dudum, concutitque
Pervigiles Hymenæus ignes.
Quantus per omnes nuper iit dolor!
Cùm deſtinatis invida gaudiis
Per languidos reptaret artus
Peſtis atrox, ageretque febrim!
Multæ ſed urbes, votaque publica
Vicêre Divos. Unda ſalubribus
Lymphis fugavit blanda morbum
Et liquidæ valuêre Baiæ.

Gratatur ergo læta Britannia,
Laudeſque celſæ Conjugis & tuas
Cives celebrant, additumque
Sideribus memorant honorem.
Tuæ quid olim debeat ALBION,
NASSOVE, genti, flumina *Boyniæ*
Teſtantur, & pulcher fugatis
Ille dies Monachûm tenebris,
Cùm Roma caſſos ingemuit dolos,
FIDESQUE; magno tuta ſub auſpice
Revixit, & defenſa cultu
Fana iterùm patuere recto.
At non WILHELMO ſoli aderit Venus,
Ridente vultu NASSOVIIS favens,
Nec Principem Regalis unum
Conjugio mulier beabit,
Accendit ignes rursùs Hymen ſacros,
Noviſque creſcit fœderibus potens

Britanna

Britanna tellus, dum nepotum
Aſpiciet CAROLINA longam
Stirpem, beatâ prole beatior;
Qualis CYBELE Cœlicolas ovat
Complexa natos, & nepotum
Sidereo redimita cœtu.

Gratâ Novitate morandus.

INGENS *Lilliputum* cùm *Gulliverus* in oris
    Captivo gemeret corpore vinctus humi,
Mirantem *Pygmæa* cohors mirata *Gigantem*
    Montani timuit ſcandere membra viri;
Mox audent ſeſe ſpatioſæ credere dextræ,
    Colloquio poſſint quò propiore frui.
En quantus gradiens humeris ſupereminet undas,
    Captivaſque trahit per freta victa rates!
Hactenùs attonitæ arrident ſpectacula plebi,
    Plaudit & ingenti Natio tota Viro:
At poſtquàm explerant oculos & corda tuendo,
    Viſaque ſat fuerant Brachia, Crura, manus,
Ingrati fruſtrà damnans faſtidia vulgi
    Pygmæâ magnus pellitur Exul humo.
Idem celſorum cùm viſeret arva *Gigantum*,

Conſtitit

Conſtitit attonitus mole recente virûm :
Tædia mox ſubeunt, dulceſque reviſere natos,
Et Patriæ reducem ſe dare ſuadet amor.
Ni nova ſit, ſordet citò faſtidita voluptas,
Gaudia nec, quondam quæ placuêre, placent.
Non niſi mutatis vult *Cynthia* ludere nugis,
Dum curam antiquam ſummovet uſque recens.
Quòd ſi non ſcriptis pretium novus arroget annus,
Carmina Quis poſſit, *Cibbere*, ferre tua ?
Commendans Novitas lectorem inducit hiantem,
Illa placet, Vatis ſuſtinet illa vicem.
Terret inaſſuetum magìs aſpera Bellua vulgus,
Ignotuſque Leo plus feritatis habet.
Vidit ut *Hiſpanas* pelagus ſulcare carinas,
Aſpectu tellus horruit *Inda* novo :
Cùm tamen audiret permiſta tonitrua fumo,
Credidit iratos voce ſonare Deos :
At ſpectata diu Claſſis cùm tangeret oram,
Cedente exceſſit jam Novitate timor.

CALENDÆ JANUARIÆ.

Ad virum Rev. GODOLPHIN, *Præpoſitum Eton.*

DUM novus eſt annus, tibi vectigalia donant
  Pierides grata qualiacunque manu.
Quæ primùm poſcam pro te bona numina
[Plura ?
  Quàm Deus indulſit, Muſa fovere nequit.
At vivas, ſperat, decus & tutamen *Etonæ*,
  Teque diu agnoſcant turba togata patrem.
Nec ſperare nefas: ſanus color & decor oris,
  Qui juveni quondam, ridet in ore ſenis.
Talem canitiem Virtus cultoribus addit,
  Tam facili cumulat mole ſenecta Pios.
Tempora te ſpectant volventia ſemper eundem,
  Et faciunt anni non ſine laude ſenem.
Ter felix! ſtudiis florens qui nobilis otî,
Muſaram in regnis alter Apollo ſedes.

Materiem

Materiem præbes idem vireſque Camænis;
  Te linguâ, dederas quam priùs ipſe, canunt.
Sacrandam Muſis, poſitam modò videmus Ædem,
  Quamque Palatinus vellet Apollo domum.
Munditiis ſimplex, qualem decet eſſe Camænis,
  Digna Deis, & te præſide digna nitet.
Ipſe tibi HENRICUS multum debere fatetur,
  Et * *Statua* in laudes non taciturna tuas.
Præſide ſub tanto felix floreſcis, *Etona*;
  Quique ſequi jubeat, quemque ſequaris habes.
Quanta † fuit virtus meritos deponere faſces!
  Dignus honore ſuo eſt, qui caruiſſe poteſt.
Quæ ſumpſit clarus, nunc clarior ipſe reſignat:
  Accipere eſt magnus, reddere major honos.
Sic matutinus cùm, Phœbe, accendis Olympum,
  Plurima naſcenti fumat acerra Deo:
At, licèt occiduo non detur victima Divo,
  Major in Oceanum ſplendidiorque cadit.

---

* Quam ipſe Henrico ſexto, Etonenſis Coll. Fundatori, poſuit.
† Sc. Decanatum S. Pauli.

'Αἰὲν ἀριστεύειν ϗ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

UNDE NEOCLIDES noctu ſpatiatur Athenis ?
Nec premit aſſuetus lumina clauſa ſopor ?
Excutit ignavam requiem ſomnumque trucidat
MILTIADÆ victrix Umbra, acuitque virum.
Ante oculos *Marathon* infractaque prælia *Perſæ*,
Et ducis humano major Imago natat.
Hinc ſurgit, ſomnique indignans vincula, laude
Cernit in alterius dedecus ipſe ſuum.
Jam victor ſe tollit humo ; & *Salamine* relata,
Cui *Marathon* poſſit cedere, Laurus adeſt.
Mens Heroa agitat laudis præſaga futuræ,
Et palmas victor prævidet ante diem.
Spes animum paſcit venientis imagine famæ ;
Illa fovet, ſomni ſuſtinet illa vicem.
Sic Juvenis, ſtimulos dum ſubjicit æmula virtus,
Turpitèr extremum dum piget ire, præit.

Audax

Audax tendit iter, quò perveniſſe negatum eſt;
Nec gravis ex auſis eſt cecidiſſe pudor.
Si Juri incumbat, ſibi Cancellarius audit;
Religio placet ſeu magè, Mitra datur.
Sic ſibi rivales, turba importuna, Poetæ,
Agreſtem celebrant dum, CAROLINA, Domum;
Regalem demens ſpondet ſibi quiſque favorem,
Te facilem ſperant in ſua vota Deam.
Nobile certamen! nec diſplicuiſſe merentur,
Concertant, *Princeps*, qui placuiſſe tibi.
Arbitra tu pugnæ es; tibi portant carmina Muſæ,
Carmina vel ſaxis aſperiora domûs.
Si tamen hæcce tuos mereantur, *Maxima*, plauſus,
Nec rudis illa Domus, nec rude Carmen erit.

Tenet

Tenet occiditque legendo.

OCCURRIT, *Ligurine*, tibi cur nemo libentèr ?
Lauta ſatìs quarè fercula quiſque fugit ?
Uncta quidem ponis multo convivia ſumtu ;
Diſplicet & Carmen, queîs placuêre dapes.
Conviva exclamat, " non hæc ad fercula veni ;
" Supplicium hoc aures non meruêre meæ.
" Quid ſcelus admiſi tam longo carmine dignum ?
" Ut tibi tu placeas, nolo, Poeta, mori.
" Sed præſtat Sordes farris mordere canini,
" Non cænare poteſt viliùs ille domi."
Jure fugit Phœbus menſam cœnamque *Thyeſtæ*,
Nec minùs ille tuam, te recitante, fugit.
Sanguineæ quicunque horret convivia menſæ,

Idem

Idem, dum recitas, teque dapeſque timet.
Humana appoſuit convivis membra Thyeſtes,
Ipſos convivas tu, *Ligurine*, necas.
Omnes te vitant; omnes, recitator acerbe,
Uſtam ceu Lybico dypſada Sole, timent.
Amiſſis catulis minùs eſt metuenda Leæna;
Tu miſeros jugulas ſæpiùs, illa ſemel.
Pagina dum legitur multâ damnoſa Papyro,
Quorum non animos tædia lenta premunt?
Mitior at quando breviora poemata pangis,
Si nobis placeant hæc, brevitate placent.
Auribus iſta Jovis tu credis carmina digna;
O ſi ſervâſſes auribus iſta Jovis.
Nimirùm, quæ ſcripſiſti, miraris amaſque;
Utque tibi, ſocio poſſe placere putas.
Sic fuſcum Mater puerum balbutit *Adonin*;
Vel nihil hic peccat, vel videt illa nihil.
Sic & Pana *Midas* voluit ſuperare canendo;

Scis

Scis benè quæ fecerat Pæna, pudenda Viris.
Quod ſi aures, *Ligurine*, tuas oſtendere nolis,
Auriculis tandem parcere diſce meis.

Satur

Satur eſt, cùm dicit Horatius, *Euoe.*

INGENUAS urgens Penuriâ prægravat ar-[tes,
Et vati Eſuries eſt inimica Comes.
Nimirum in tenui rara eſt facundia victu;
Propoſuit ſiccis omnia dura Deus.
Officit oblatrans ſcribenti cui gula, condet
Carmina; quæ ſoliss ſunt redimenda coquis.
Mendicus CODRUS non ſcribit divite venâ;
Nec ſunt jejuni Carmina vatis opus.
Ingenium poto ſubjectant pocula Vati,
Quamque negat Phœbus, cœna miniſtrat opem.
Ut Muſas curet, Flaccus benè corpora curat,
Scriptoris nitidi Carmina pulchra nitent.
Ut caneret Graios Troumque phalangas Homerus,
Dicitur exhauſto proſiluiſſe ſcypho.
Haud fas eſt illi victuræ illudere chartæ,

Quem vix in præſens vivere fata ſinunt.
Fortunæ liquidus cùm vatem rivus inauret,
Jugitèr ingenii vena benigna fluit.
Non parat Halcyone dulces expromere fœtus,
Ni careat nigrâ candida nube dies:
Mollia ſic Vates ſcribendi tempora quærit,
Poſt ſumpta uberiùs pocula Muſa parit.
Fœcundus ſcyphus & genialis fercula cœnæ.
Mentis alunt vires, ingeniumque fovent.
Naſo Tomitanis mala carmina miſit ab oris,
Non illic epulæ, non ſata vitis erat.
Carmina quòd veniant jam vix deducta cerebro,
Hoc, tenuis Victus, criminis omne tui eſt.
Hæc ſi diſpliceant, pranſi meliora feremus,
Et meliùs dapibus Muſa refecta canet.
Credite, (non ſemper fundit mendacia Vates)
Hæc quæ præcepit, ſobria Muſa fuit.

Clypeoque

——*Clypeoque* inſigne Paternum

Centum Angues, cinctamque gerit Serpentibus Hydram.

COGNITA quà LUDDI ſtant nomine mœnia, clauſtris
Elapſus fugit fata propinqua Reus.
Mutatus rigidi fit ſervantiſſimus æqui,
Et Deus indulſit non malè parcus opes.
Mercatur currum, gentiſque Inſignia quærit,
Nobilis ut picto pervolet axe viam.
Cui vafer Heraldus; "Nunquid tibi contigit, inquit,
" Undè fluat juſto fonte petitus Honor?"
Rettulit Ille; olim fugerem cùm vincula, pendens
De Statuâ LUDDI linea rexit iter.
" Ergo, ait hic, proles es Regia; teque tuumque
" A LUDDO ducit linea recta genus."
Sic proſtat venalis Honos, titulique patreſque;

Et, modò nummatus ſis benè, clarus eris.
Curia pauperibus clauſa eſt, dat Cenſus honores;
Auro gens, auro conciliatur honor.
Hinc legit ad faſtum claros ſibi quiſque parentes;
Et Meſſala exit, qui modò Sutor erat.
Quæ priùs ante fores pendebant Scalpra tabernæ,
In domini curru jam ſpecioſa nitent.
At pudor eſt tantùm venali merce probari,
Æraque quem donant ſordida, ſordet honos.
Sic candore placet ſibi ceruſſata Lycoris;
Sic dentata, emtum ſi modò lucet ebur.
Jactamus genus ac proavos, quæ fecimus ipſi;
Et, quæ quiſque emit, nunc ſua jure vocat.

Foliiſque

Foliiſque notas & nomina mandat.

MIRANDAS *Scripturæ* artes expreſſaque Vocis
Humanæ ſimulacra cano, calamique fidele
Officium, & magicæ vix muta ſilentia chartæ,
Hanc *Cadmus* primùm, famæ ſi creditur, artem
Extudit, & rudibus ſignis Elementa Loquelæ
Compoſuit: nondum tabulis inducere ceras
In promptu fuit; aut inculto innotuit Orbi
Membrana Attalica, & Nilo cognata *Papyrus*;
Tantùm inter denſas errat miſerabilis umbras
Scriptorum Chorus, ac numeros in cortice ſignans,
Montibus & Sylvis ſtudio diſperdit inani,
Muſæque Dryadeſque ſimùl per rura vagantur;
Nuſquam adeò ſine vate ſuo Nemus; undique ſeſe
Induere in verſus, & doctum attollere truncum

Arbor amat; paſſimque inoleſcunt frondibus ipſis
Carmina paſtorum, foliisque ſub omnibus hærent.
Mox artes ſubiêre novæ, duramque reliquit
Pallas Hamadryada, & fugit commercia Sylvæ
Indignata: " Meiſnè, inquit, Lignator agreſtis
" Vatibus illudet, dextramque in carmina ſævam
" Intendet? Nemoriſne ſacri vaſtabit honores,
" Facundam violans umbram, virideſque Palæſtras,
" Nempè focum ut cumulet pretioſo robore vilem?
" Quin ſedes quærenda aliò, melioribus opto
" Auſpiciis, & quæ fuerit minùs obvia ferro."
Talia flammato ſecum Dea corde volutans,
Protinùs egregias è Cœlo detulit Artes,
Dulce miniſterium Calami, fidaſque Tabellas,
Romananumque *Stylum*, Ceræque interpretis uſum,
Quicquid habent Telorum Armamentaria Vatis.
Præcipuè acceptus Muſis argenteus Anſer,
Portat opes tergo potiores vellere Phryxi.
Hinc Pennam expromptam meditata in carmina ſcriptor

Artifici

Artifici incidit ferro, fingitque terendo.
Protinùs in nigrum humorem demittit acumen,
Chartæque à lævâ pænè indelebile virus
Illinit, & tenui diſcriminat omnia tractu.
Apparent ſubjectæ oculis ſuper æquora Chartæ
Diſpoſiti in numerum Verſus, Phœbique Labores,
Cœleſtes Artes! Cœleſtia Munera! per vos
Suavitèr abſenti conſpirat Amicus Amico;
Trans mare Mercator ſecura Negotia mittit;
Baſiaque à Thameſi extremos portantur ad Indos,
Signatis concluſa notis, rubrâque Catenâ.
Uſque adeò unanimes Tabulas ſuccoſque loquaces,
Æquora per ſcopuloſque, & vaſta cacumina Tauri,
Expedit alma Venus, Veneriſque Puer Cytherëæ.
Atque hîc Palladii referam miracula Præli;
Ut nigro levitèr ſucco tingantur Ahenæ
Litterulæ, foliiſque notas & nomina mandent.
Tot mole ingenti Libros (quis crederet unquam?)
Tot Paracelſorum malè Græca, & barbara dicta,

Tot legum digeſta, tot ambitione docendi
Philoſophos, vera obſcuris involvere ſuetos,
Litterularum ordo, quas balutire laborant
Infantes Pueri, comprendit, & exprimit aptè.
E prælis etiam manat, Rumore ſecundo,
Tam ficti, pravique tenax, quàm nuncia veri,
Chartula, *D'Anveriuſque* audax, *Baviuſque* ſecundus,
Osbornuſque ſagax; & quo te nomine dicam
Infamis nebulo?
Turbaque Scriptorum minor, obſcurique Libelli.
Denique Lingua ſonos liquidas quot fundit in auras,
Plena repreſentat variatis, Pagina, ſignis,
Et vocis depicta oculis occurrit Imago.

Gladiatorum

Gladiatorum Paria.

SAUCIUS, ac ſpinæ trajectus cuſpide plantam,
　Flebilè Marmaricus perſonat antra Leo.
Imploranti adſtat ſimilis, queſtuque cruentus
　Androcli ſupplex exulis orat opem.
Ille infixa manu trepidanti ſpicula prenſans,
　Quod potuit, vulnus ſimplice fovit aquâ.
Captus uterque ſimul mox Romam advenit; utrumque
　Amphitheatralis cepit arena ſimul.
At poſtquam aſpexit trepidum Leo lætus amicum,
　Et Medici agnovit conſcius ora ſui,
Lenitèr attritâ caudâ, poſitoque furore,
　Illæſi lambit colla manuſque viri.
Proh pudor! immanis novit non parcere Roma,
　Getulæ parcit mitior ira feræ.
Exclamare licet, fera gens, gens barbara! veſtram

Crediderim

Crediderim meliùs vos docuiſſe Lupam.
Quid meruêre oculi, ſpectent ut vulnera? quidve,
Vulnera ut accipiant, commeruêre Viri?
Aut tantum Latio, Latiâ ut moriantur arenâ,
In Libycis Tigres quid meruêre jugis?
Hic etiam antiquæ feritatis ſigna ſuperſunt,
Nec nos ingenium mitius intùs agit.
Quàm juvat armatos in prælia mittere Gallos!
Ut calce alternam dent ſubeantque necem.
Quanta eſt inſontes baculo ſtraviſſe voluptas,
Morſibus aut Urſos exagitâſſe canum?
Horrida ſylveſtres apros Germania cædit:
Taurorum durus ſanguine gaudet Iber:
Immanem reddit te immanis, Gallia, luxus;
Aſperat & mores ambitioſa fames:
Tunſa per integram ut ſolvantur viſcera pellem,
Inſequitur teneram plurima plaga ſuem:
Nè Gallina malùm reſponſet dura palato,
Merſatur largo flumine viva meri:

Dulcius

Dulcius ut ſapiat, vivus torretur Echinus,
  Et patitur lentam verſus in igne necem.
O utinam hoc noſtro Phalaris naſcatur in ævo,
  Et tauro ut redeas, ſæve Perille, tuo;
Mugiat ut ſimilis tibi clauſo Epicurus in ære,
  Quaſque auctor pœnas intulit, ipſe ferat.

Σκήνη πᾶς ὁ βίος.

QUALIS, cùm ſpiſſi tolluntur vela Theatri,
Ingrediens partes Hiſtrio juſſus agit;
Mox, ubi deſcendunt oppanſa aulæa, recedit,
Prodiit & juſſus qui modò, juſſus abit:
Talis perque gradus perque ævi tædia, *Vitæ*
In ſcenam prodit, ludit, & exit Homo.
Truditur ex utero miſer Infans nudus in orbem,
Nec ſcit inaſſueto lumine ferre diem.
Mox, ubi ſignat humum certo pede, ſuſtinet acres
Orbilii plagas, militiamque ſcholæ.
Nunc venatorum ſtudiis nunc ardet equorum,
Ingemit aut clauſas Phyllidos ante fores.
Jam vires animi creſcunt, creſcentibus annis,
Maturumque videt proxima Scena Virum.
Tum languet, vitæ quintum dilatus in actum,

Tuſſis

Tuſſis anhelantem dum quatit ægra ſenem.
Volvitur in ſeſe ſua per veſtigia; cunas
Infanteſque annos jam remeâſſe putes.
Pro libitu imponunt peragendas Numina partes,
Tu pulcrè peragas, cætera mitte Deo.
Si rectè tractes, laus eſt tractare ſecundas;
Summa etiam parvis gloria rebus ineſt.
Explodam, Cæſar, malè ſi mandata loquêris,
Atque idem plaudam, ſi benè Davus aget.
Et vitam dubitamus adhuc extendere factis?
Tu meritis, ſi non tempore, vive diu.
Ni facinus dignum tam longo admiſeris ævo,
Dicetur, Neſtor, vel tua vita brevis.
Quandocunque exis, ſit cura exire decentèr,
Et plauſu exactum turba coronet opus.

Tantus

Tantus Amor Caſus cognoſcere.

IMMITEM infelix ardebat Phyllida Thyrſis,
Nec Lacrymæ Nympham, nec tetigêre preces:
Ergò aliâ aggrediens tentat ratione Puellam,
Omnia magna loquens, Prœlia, Regna, Magos:
Sanguineo fluvios ſpumantes Vortice pingit,
Armaque magnanimûm tincta cruore Ducum.
Tum canit incluſam tenebroſâ Turre Puellam
Eripit ut rupto Carcere victor Eques.
Plurimaque adjungit variarum Monſtra Ferarum;
Omnigenum Cerebri parturientis Opus.
Mox, magicâ indutus Virtute, Palatia condit
Aurea, materie conſpicienda ſuâ.
Stat porta Argento, ſolidoque Adamante Columna,
Irradiat ſummam plurima Gemma Domum.

Fallaci

Fallaci aërius Dæmon dominatur in aulâ
  Mox verſa in ventos Regia tota perit.
Tranſit ad exiguos Lemures, turbæque Puſillæ
  Mores, & ſtudia, & ludicra Facta refert:
Ut ſæpè in ſummis ſignent veſtigia pratis,
  Nocturnos ducunt dum tibi, Luna, choros.
Narrat, uti baculo liquidum ſuper äera vecta,
  Spernat humum volucri noxia Saga pede.
Tum Septem Pugiles, & Valentinus, & Orſon,
  Nomina magna, ipſo pænè timenda Sono,
Narrantur, Thomæque ingentia Facta puſilli,
  Cumque tuis ſolers Ipſe, Hicathriſte, dolis.
Attonito Virgo perſentit Pectore caſus,
  Ebibit & fictos aure lubente ſonos.
Miratur varias Nugas, Hominumque labores,
  Inque aliis juvenem laudat, amatque Viris.
Seria cui nunquam potuerunt flectere pectus,
  Ludicra inflexit Res, Novitatis Amor.

Antiquum

Antiquum obtinet.

INSITA vis Animæ, trepidet ſeu Corde ſub [imo,
Sive arces habitet Capitis, latebraſq; Cerebri,
Tramite ſe certo regit, ac metam appetit unam
Nunquam oblita ſui, nec certo devia paſſu.
Nempè ſemel cunctis dixit naſcentibus Auctor,
" Naturamque ſequi jubeo, finemque tueri,
" Velle ſuum ſit cuique, atque uno vivere voto."
Hinc omnes pendemus: &c, ut vis plumbea ſphæram
Marmore gramineo ad finem propellere geſtit,
Molem obliquè adigens; huc caſu, huc tempore in [omni
Dirigimus curſum, ac veſtigia vertimus ultrò.
Pellæus, primo vegetus jam flore juventæ,
Maturâque, etiam Puer, ambitione tumeſcens,
Nè mihi, nè, paribus mihi ni cum regibus, ullum
Sit, Genitor, certamen, ait; viciſſe pudebit

Ignavos

Ignavos, Rex magne, tuo de ſanguine natum,
Et capiti hærebit nullâ cum laude corona.
Poſt, eadem mentis generoſa ſuperbia, major
Ut famæ ſuccrevit amor creſcentibus annis,
Arma ciere Virum, atque externa capeſſere bella
Impulit ardentem: hinc, Perſis Indiſque ſubactis,
Æſtuat anguſti concluſus limite mundi,
Et, quem devincat, votis alium expetit orbem.

Tu quoque tu, Cæsar, virtutum haud immemor [unquam,
Queis olim puero juvenilia corda tumebant,
Cùm Fidenarum, Gabiorumve eſſe Poteſtas
Malueras, quàm Romæ ullum tolerare priorem,
Optatam ſummi metam pertingis honoris,
Nec ſimilem, aut quenqam tibi cernis in orbe ſecundum.

Scilicèt hæc animi ac vitæ dux maxima, ſemper
Diverſis diverſa, eadem quæ ſemper eiſdem,
Per varios caſus, varia & diſcrimina rerum,
Uſque manet conſtans, atque immutata tenorem
Uſquè ſuum ſervat, nunquam tremefacta perîclis,

Nunquam fallaci ſortis decepta favore.
Hæc te depoſito, QUINCTI, ſummittit aratro
Fortem in bella ducem: bellis eadem ipſa peractis
Rurſùm ad rura rudem te reddit avita colonum.
Non carcer, non exilium, madidæque paludes,
Non te ſæva fames, totieſque minantia mortem
Tela, MARI, vincunt; ſors læta atque aſpera eundem,
Teutonici & Carthago virum vidêre ſuperbum.
Qualis SOCRATICI nituit conſtantia vultûs!
En! quaſi convivas inter lætoſque ſodales,
Mortiferi pleno calicis ſe proluit hauſtu!
Quin tentare jocos etiam ſalſoſque lepores
Geſtit, & immotus lethum bibit: ultima primis
Conveniunt, placido moritur, quo vixerat, ore.

Νείκεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον ὥςε Γυναῖκας.

OMNIBUS arma Parens tribuit Natura, dedit-[que
Noſcere præſidii vimque modumque ſui.
Dente Lupus, Taurusque armatâ fronte mi-[natur,
Acrior infeſtos Fœminâ voce petit.
Ad bella hæc ſtimulat mentes, hæc aggerit iras,
Linguaque vel ſtricto ſævior Enſe furit.
Sævus init pugnam ſævâ cum Conjuge Conjux,
Hic acer rigido corpora fuſte dolat;
Hæc fundit contrà clamoſæ opprobria linguæ,
Voceque, verberibus dum furit ille, furit.
Perpetuo ſonitu miſeras ità verberat aures,
Ut citò Vir rabidâ victus ab hoſte cadat.
Nec tantùm in terris ſequitur victoria vocem,
Vel magnum terret Lingua proterva Jovem:
Ut nos horremus jaculantem fulmina dextram,

 Sic

Sic Linguâ Hic Sponſæ fulmina miſſa timet.
Diſcipuli quinos Samii ſiluêre per annos,
Nec licuit, donec jam ſapuêre, Loqui.
Vix, credo, hauſerunt Samiæ hæc præcepta Puellæ,
Vix tacitæ hæ ſtudiis incubuêre ſuis.
Carcere dum Philomela latet, linguamque revulſam
Luget, quæ curæ Sola Medela fuit;
Pingit acu Terêi vario ſubtemine crimen,
Et prodit dextrâ, quod nequit ore, ſcelus.
Et quiſnam preſſa celare arcana Puellam
Expectet linguâ, cum neque dextra tacet?
Sic dum Nympha furens Narciſſi lanquet amore,
Informis claudit corpora mœſta ſilex:
Vix tamen iſta loquax manet, æternùmque manebit,
Perque ſuas ſylvas antraque nota ſonat:.
Garrit adhuc nondùm extinctæ pars peſſima Nymphæ;
Hac ſibi in æternum parte ſuperſtes erit.

Ad

——————————Memor

Actæ non alio Rege Puertiæ.————

NECTIT amicitiam pariter timuiſſe magiſtrum,
Et pariter ferulæ ſuppoſuiſſe manum.
In majus mox creſcit amor, creſcentibus an-[nis,
Radiceſque altas, roboris inſtar, agit.
Hic vel inhumano tetigit præcordia Achilli,
Patroclum Parcæ cùm rapuere ſuum:
Occurrit menti ſtudiis ſimul acta juventus,
Pænè & cunarum tempore cœptus amor:
Dura rudimenta occurrunt, Chirone magiſtro,
Deque triumphatis parta tropæa feris.
Sic ad amicitiam natos effingit Etona,
Quos ſimul una domus jungit, & unus amor.
Scilicet eſt aliquod communia ſacra tueri,
Et nôſſe alterius ſeria, nôſſe jocos.

Creſcere quæ tenero concordia cœpit ab ungue,
  Perſtat ad albentes illabefacta comas.
Fortè erit, ut, ſacri pandens myſteria verbi,
  Ipſe macer pingues paſcere cogar oves;
Curtatis Decimis, & parvo pauper agello,
  Vitam Cambrorum in montibus exul agam:
Tum vos, O ſocii, Procerum veneranda propago,
  Quos olim agnoſcet Curia ſancta Patres;
Nè pudeat dextram illotam tetigiſſe ſodalis,
  Vix tum mutatæ neu meminiſſe togæ.
Quid mihi ſi Cycnis, corvis timor atque columbis?
  Si Roſa vix cingat dimidiata caput?
Ah! proſit, quæſo, vos iſdem ſedibus ortos,
  Et commilitii ſigna tuliſſe ſimul.

Cuſtodes

——*Cuſtodes limine ab alto*
Procedunt, greſſumque Canes comitantur herilem.

SUMITE in exemplum Pecudes ratione carentes,
Et *Catulo* edoctus, Perfide, diſce fidem.
Securo Dominus dum proflat pectore ſomnam,
Ille vigil clauſas excubat ante fores.
Incaſsùm ſperant, illo cuſtode, Latrones
Liminis aſtricti ſollicitare fidem.
Creſcit Amor, Pietas creſcit per verbera major,
Blandior & lambit, quæ nocuêre, manus.
Quæ lacerent ipſi, quærunt armenta Leones,
Aſpera venatur Tigris & urſa ſibi:
At canis eſuriens ventri famulatur herili,
In Domini caſſes præda petita cadit.
Ille ubi longa dies, & Serior advenit ætas,
Invidet & miſero lumina rapta Seni,

It comes, ac paribus curis veſtigia figens,
  Cautus inoffenſos admonet ire pedes.
Cernis ut exſurgat Senior jam languidus, *Argus?*
  Ut reducem agnoſcat conſcia cauda Ducem?
Ad notam tollit morientia lumina vocem,
  Lætaque conſpecto lumina condit Hero.
Eſt aliquid cœleſte, eſt Mens divinior illis,
  Nec Dîs eſt ipſis ultima cura *Canum*.
Grata cadit cœlis cùm Capro victima Taurus;
  Mactatam culter ſæpè cecîdit Ovem:
At Pietate canis Superos, non ſanguine placat;
  Rarò hôc collucens Ara cruore rubet.
Divorum ipſe parens hos in ſua tranſtulit aſtra;
  Hoc meruit Pietas, hoc benè culta Fides:
Obſcurans Stellas etiamnùm luce minores,
  Cuſtodit vigili *Sirius* igne Polum.

Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.

INFRA ſe MEDICUS ſubjectas prægravat [artes,
Utque aſtris Phœbus prænitet, Ille viris.
Cive ferens Heros ſervato civica dona
Vix unum rapit è funere, mille Medens.
Caſtra tenet Medicus: tenet & ſua Miles; uterque
Bella gerunt, ſimili non tamen hoſte gerunt:
Ille graves Urbes, torrentem Hic viſcera Febrim
Obſidet; Hic aciem proterit, Ille Pthiſin.
Vincuntur tuſſes, cedit nodoſa podagra,
Nec, Fabii ſimilis, fit magè firma morâ.
Arte coit medicâ per vulnera ducta cicatrix;
Et colit infernas rarior umbra domos.
Ipſe pater belli, trajectus cuſpide ventrem,
Pæoniam Mavors ſaucius orat opem.
Hac & Vita redit, propè jam fugitiva, Puellæ,

Charior

Charior & vitâ Forma venuſta redit.
Seu pulchra ora notans per vultus invida Peſtis
Fluxit, & in maculas horruit ægra Chloe:
Expedit Hippocrates per denſa pericula Nympham,
Et Facies, morbo non violata, manet;
Sæpiùs explorat ſalientem pollice venam;
Per cauſam gaudens tangere ſæpè manum.
Felices Medici! vobis licita illa voluptas:
Quàm velit Hippocraten ſe quoque Daphnis amans,
Veſtri irata tulit Molierus numina Phœbi,
Quòd maduit nimio Comica charta ſale:
Impia dum vindex regnat per pectora Febris,
Deſpectos patitur ſollicitare viros:
Tange, Medens, venas, & pone in pectore palmam,
Orat, at oranti nîl valuêre preces:
Jam Boli contempti, artiſque injuria ſpretæ,
Atque Emplaſtra altâ mente repôſta ſedent:
Sacrilegi pœnas meritò luit improbus auſi,
Et nimio Mors eſt ſeria miſta joco.

Cytherea

—*Cytherea novas artes, nova pectore verſat,*
Conſilia,————

QUID velit hoc Ænigma ſibi, des, Delia, poſco,
Aut mihi mille ſuas Oſcula, Thyrſis ait.
Res eſt, ſollicitis miſcet quæ Gaudia Curis,
Inque uno facies Corpore mille gerit.
Hæc, Notus hibernas ageret cùm turbidus undas,
Miſit Abydenum per freta cœca virum.
Cùm vaga per tectum Theſeus Veſtigia rexit,
Hæc Filum, Juvenis quod ſequeretur, erat.
Debuit huic victrix ſervatam Græcia Pubem,
Veſtitæque Auro tortile Vellus Ovis.
Hæc Parin abductâ ſuper Æquora Conjuge vexit,
Subjecit ſævas & tibi, Troja, Faces.
Hæc Clavâ, fulvâque exutas Pelle Leonis,
Herculeas docuit ducere Penſa Manus.
Hâc fabricante Dolum, læto ſpectacula Cœlo
Præbuit

Præbuit heu! paſſus turpia Vinc'la Deus.
Hâc eâdem ſuadente, Amphryſi ad Flumina Paſtor
Curâſſe Admeti fertur Apollo Greges.
Hinc falſo Europen Tauro decepit amator,
Et falſâ Taurum Creſſa Puella Bove.
Jupiter hinc pluvio deſcendit Plurimus Auro,
Flumineâ aut Ledam ludit Adulter Ave.
Hinc in ſe rediens Thebas inviſit, & ægrum
Terret inaſſueto Fulminis igne diem.
Diſcincta hæc Muſæ Naſonem Caſtra ſequentem
Clamoſi juſſit linquere Jura Fori.
Hæc quoque me, (ſi parva licet componere magnis,)
Otia non rectè ponere lenta jubet.
Strenus hinc Studiis incumbo ignobilis Ævi,
Nugaſque, & magnum Nîl operoſus ago.
Plura locuturo limis ſubriſit ocellis
Delia, & hos pulchro rettulit ore ſonos,
Sentio jamdudum quò, Thyrſi, Ænigmata tendunt,
Omnia qui vincit; Te quoque vincit Amor.

Non

Non omnis moriar.

DUM terram magni ſpeciem glomerârat in orbis,
Particulas Deus è cumulo deſumſit arenæ,
Mortaleſque artus Homini, moribundaque membra
Artifici finxit dextrâ: his exordia primis
Corporis, atque rudis concreſcere cœpit imago.
Deindè animam mentemque, auräi ſimplicis ignem,
Cœleſti Pater omnipotens ſpravit ab ore.
Hinc documenta damus, quâ ſimus origine nati.
Corpus enim terreſtre olim ſe putre reſolvens
Primævas iterùm in ſordes cœnumque redibit;
At, cùm corporeos Mens clathros fregerit, olim
Sidera ſublimi repetet cognata volatu.
Magna Parens rerum nobis Natura futuri
Temporis augurium inſpirat, venturaque ſæc'la;
Et vitam ex ipſâ redimendam morte recentem

Succinit; ac vera obſcuris lucemque tenebris
Involvens, aliquid dat ſcire, at plura negavit.
Hinc, nova quas olim fortunas advehet ætas,
Quidve feret nobis caſûs, quive exitus inſtat,
Ignotum, ac ſpiſſâ latitat caligine tectum.
Dulcis & alta quies placidoque ſimillima Somno
Si Mors defunctos vitâ complectitur artus,
Si parili fato & communi funere mergit
Ipſam Animam, atque idem ſi terminus hæret utriſque;
Uſque adeòne mori miſerum eſt? Quis ſortis acerbæ
Suſtineat tela, atque adverſi ſpicula fati!
Ambageſque fori, & contempti tædia amoris?
Quis magnæ Plebis faſtum, exiguæque repulſam?
Cùm nodum optandi leti trabe nectere ab altâ
Poſſit, & ipſa uno Libertas veneat aſſe?
Sed quæ ſopitas turbabunt ſomnia mentes;
Quas Anima in partes, peregrè ſine corpore velox,
Migrabit; Letum hoc quas nos appellet ad oras,
Undè redire negant quenquam atque reviſere terras?

Hoc

Hoc, hoc eſt fatis, quod cogit agitque volentes
Præſentem tolerare, futuram horeſcere ſortem.

Nubiferos ultra montes, glaciemque nivalem,
Indus ſecuram ſperat poſt fata quietem:
Hîc ſibi curarum votis præſumit aſylum;
Quà neque Iberorum ſcuticâ infeſtabit Erinnys
Amplius, in miſeros nec avarus ſæviet Hoſpes;
Sed patrias iterum quo Servus migret ad oras,
Atque Canes greſſum fidi comitentur herilem.

Eſſe aliquos Manes, & ſubterranea regna,
Tartaraque, infernaſque domos, ſedeſque beatas,
Credebant, quos Roma, ſinu quos Græcia fudit.

Tunè igitur Graiæ gentis decus, ætherius Sol,
Tu mortalem animam cenſes, & poſce reverti
In nihilum, poſtquam moribundos liquerit artus?
Cum Porcis moriare tuis, dominumque gregemque
Conſimile abripiat communi funere Letum.

At non hæc olim ſapientia Socratis edit,
Cûm fortis pleno Hellebori ſe proluit hauſtu,

Et

Et mortem bibit immotus, vultuque ſereno.
"Si fragili peritura ſimul cùm corpore, dixit,
"Hæc Anima eſt, totos quæ nunc infuſa per artus
"Molem agitat, tantum & juris conceditur orco;
"Undè mihi Ætatis ſpes hæc melioris inhæret
"Mentibus, & vitæ ſitis haud explenda recentis?
"Cur in ſe refugit, latebris cur pectoris imis
"Seſe anima abſcondit, trepidans nè morte futurâ
"Funditùs ipſa cadat? Cur indignata catenas
"Corporis, & metas ſpernens altè evolat arctas
"Nitens frangere clauſtra, viamque affectat ad aſtra?
"Credo equidem, ac verè, quia ſit divinitùs illi
"Venturæ ſpeculum vitæ, & preſaga boni mens.
"O quam te dicam, Mors? Spes formidine miſta!
"Multum aloës ac fellis habens, & dulce & amarum?
"Queis mox littoribus noſtris ſiſtêre relictis,
"Carceribuſque, Anima, è terrenis miſſa? Locorum
"Quæ, Genitor, nova mî facies inopinaque ſurget?
"Area lata patet luſtranti: aſt humida circùm

"Caligat

" Caligat nubes, hebetatque tuentis ocellos;
" Atque aciem nunc huc celerem, nunc dividit illuc.
" Hoc certum eſt, hæc vera fides, colet ipſe colentem,
" Virtutique dabit Genitor ſua præmia.—Sed quo
" Tempore, quòve loco? Melitus dominatur Athenis
" Atque Anytus. Dubiis Mens hæret & ægra fatiſcit.
" Sed quid ego hæc autem nequicquam ignota revolvo?
" Virus ineſt venis, quod mox fatale medelam
" Afferat, atque ægro vitæ ſuccurret: at ipſa
" Accelerare viam jamdudùm, neſcia leti,
" Mens agitat mihi, nec ſævâ tremefacta cicutâ eſt.
" Nempè Hæc, cùm terras olim campoſque liquentes,
" Lucentemque globum cœli, compage ſolutâ,
" Summa dies dabit exitio, ſecura timoris
" Ridebit, fato immunis, caſuque fruetur."

Μηδεῖς τὰ Θεῶν ὀνόσαιτο.

OFFENSUS damnis Fundi mendacis Arator
  Multa querens facilem ſternitur ante Jovem,
" Si mereor Pietate, Parens, ſi ſæpiùs Agna
  " Ante tuos cecidit Victima cæſa focos;
" Cur decuſſa jacet ſub iniquâ grandine Vitis?
  " Inque meas triſtis militat Æther opes?
" Cur rapidi torret ſata læta potentia ſolis?
  " Verberat aut madidam prægravis Imber Humum.
" Semina nunc manda Sulcis, pone ordine Vites,
  " Culta fatigatis Littora Bubus ara;
" Ut cùm maturis Falces ſubduntur Ariſtis,
  " Meſſoremque vocat jam rubicunda Ceres,
" Diluat, immenſumque ruat cœlo Agmen Aquarum,
  " Abreptamque ferat Spem, Segetemque ſimul.
" Nequicquam largo pubeſcit Vinea fœtu,

" Seque novo trudens Palmite Gemma tumet,
" Infelix Ventis prædam fert Uva racemos,
" Aut jacet hyberno Vitis aduſta gelu.
" Quin age, ſiqua movet divini Gratia Ruris,
" Atque meas hauris Aure lubente preces,
" Nimborum facias, Tempeſtatumque potentem,
" Auſpiciiſque meis fauſtior annus eat."
Annuit, & Voti juſſit ſuccedere Partem
Jupiter, in volucres Pars abit acta Notos.
Aſſumit lætus nociturum Munus Arator,
Hippotadeſque novis Faſcibus alter ovat.
Jam vocat ex imbri Soles, & aperta ſerena,
Jam riguam effuſo flumine merſat humum.
Rursùs hiulca ſiti findit Canis æſtifer Arva,
Rursùs & horrenti frigore claudit Hyems.
Hinc magìs atque magìs retrò Spes lapſa referri,
Inque dies meſſem degenerare videt.
Expectata ſeges vanis eludit ariſtis,
Et ſolâ ſterilis Vinea Fronde viret.

Ille iterum ſupplex, "ignoſcas Jupiter, inquit,
" Et mea redde mihi Jura, reſume tua.
" Jam, jam nulla mora eſt, ſequor, & quà dirigis adſum,
" Parere eſt Hominis, Sceptra tenere Dei."

Invidiam placare paras, Virtute relictâ?
Contemnêre.——

NIGRANTI ramos hederâ quà veſtiit Ilex,
Et tepidum excluſit denſior umbra diem,
Exoſæ lucis radios coiêre Volucres,
Quaſque magis tenebræ noctis & umbra juvat.
Adfuit obſcurâ gaudens caligine Bubo,
Quæque habet a ſero veſpere nomen, Avis.
Vocibus inceſſunt querulis turba invida Solem,
Et nimiæ damnant prægrave lucis onus.
Sol ſenſit (vigilem quis poſſit fallere Solem?)
Fraudes, & cœcos intumuiſſe dolos.
" Invida, nequicquam fundis convicia, turba,
" Rettulit è medio lucidus orbe Deus;
" Eſt mihi vis veſtros, libeat modò, adurere cœtus,
" Plurima cultores nec teget umbra ſuos.

" Vivite, ſed longo miſeræ ſuperate dolori,
"" *Invidia* &c, leto ſævior, intus agat:
" Quòque magìs triſti rumpantur pectora morbo,
" Fulgebit radio ſplendidiore dies."
Scilicèt *Invidiæ* proſtant altiſſima, ſummos
In montes gravior fulminis ira furit.
Quæ comes aſſiſtit radios per Solis eunti,
Cùm latet hic preſſus nubibus, umbra fugit.
Haud alitèr ſequitur Fortunæ lumina Livor,
At, ſimul inductâ nube teguntur, abit.
Sic Turba, æternum peperit cui DUNCIA nomen,
Obtrectans damnat carmina, POPE, tua.
At furit incaſſùm, vivet tua fama ſuperſtes,
Dum *Famæ* ſtabunt Templa verenda Deæ.
Eliciet lacrymas *Elöizæ* lugubre Carmen,
Dum ſacer in juvenum pectore vivet Amor.
Cùm lunâ, cùm ſole tui, *Belinda*, capilli
Ornabunt radio non pereunte polum.
Nec verò doleas, atro te dente laceſſi;

Ingenio

Ingenio tali livor obeſſe ſolet.
Invidiæ peſtem tuus olim ſenſit *Homerus*,
Nec *Bavio* caruit grande *Maronis* opus.
Exoſus paritèr fatuos, inviſus & illis,
Talia qui condat carmina, ſemper erit.
At vos, O Muſæ, veſtrum exornate poetam,
Et capiti accedat jam magìs auctus honos;
Inviſo at vates tandem fulgore fatiſcens,
Rumpatur, quiſquis rumpitur *Invidiâ*.

Quâ ſpe teris otia?

DUM ſævum incendit latè *Germania* Bellum,
AURIACUS Laurum ignavæ præponit Olivæ,
Martemque ingreditur, Sociorumque agmi-
[na jungit.
Non illum dulcis requies, non dulcior Uxor
Detinet amplexu. Quis enìm non viſere Campos
Ardet? ubi totum roburque Decuſque potentis
Europæ coit, & tantæ eſt data Copia Laudis?
Sic olim *Æacides*, peperit quem candida Mater
Peliacas inter ſylvas, Scyroque latere
Juſſit, ubi armorum Lucem radiataque Flammis
Spicula conſpexit, ſubitò contorſit ocellos
Horrendùm, & timidæ ſpernens mandata Parentis
Fatalem optavit Martem, bellique tumultus.
Nam neque Deſidiæ molles, nec marcida luxu
Otia magnanimum mulcent; Petit ardua Fortis,

Atque

Atque animo digna affectat. Juvat ire per aſp'ra
Ad decus, & factis memorandum condere Nomen.
Aſpice, apes qualis, Zephyri ſpirantibus auris,
Exercet ſub Sole Labor; non Tempora luſu
Verna terunt, ſomnovè vacant, placidævè Quieti.
Ipſa Vices natura ſubit; ſubit ipſa Labores
Perpetuos, patiturque nihil torpere Veterno:
Quodcunque aſpicimus, certo circum undique motu
Volvitur, & nunquam ſentit pars ulla Quietem.
Cum ceſſit Chaos, & pulchrum ſe finxit in Orbem
Inclyta Naturæ facies, Deus ordine certo
Singula perpetuum juſſit ſervare tenorem.
Immune eſt requie Cœlum, motuque perenni
Vertitur, & mundi moles operoſa laborat.
Falluntur quotquot veteris de more magiſtri
Æternâ Terrarum axes ferrugine credunt
Hærere; aut magnâ volvi Vertigine Cœlum
Immotâ Tellure putant. Cùm Turbine tellus
Perpetuo peragit ſua per Veſtigia gyrum.

Lampada

Lampadâ quid referam *Solis*? quàm præpete curſu
Æthereo flammas rotet indefeſſus ab Axe,
Æternoſque Ignis radios jaculetur in orbem?
Quem neque Parthorum nervis emiſſa Sagitta,
Nec tortum fundæ Balearis verbere Plumbum,
Ventorumvè alæ poſſunt æquare volatu.
Cum verò Heſperiæ curſus ad Littora tendit
Devexo temone Deus, tum candida Phœbi
Luna ſolet ſubiiſſe vices, fidiſſima Præſes
Noctis, & occiduo gaudet ſuccedere Fratri.
Per longam Hi ſeriem, per Sæcula mille Labores
Immunes Senii peragunt renovantque Juventam.
Quinque etiam purâ cernuntur Nocte *Planetæ*,
Quæ magnos ineunt gyros, motuque perenni,
Et certis ſpatiis Cœli per inane vagantur.
Hic etiam Heroes, quos Virtus intulit aſtris,
Turbine vertuntur, nec in ipſâ Morte quieſcunt.
Hic *Perſeus* celer, Hic ſolitos ſortita Labores
Herculea effigies Cœli Vertigine circùm

Volvitur

Volvitur, & placidæ ſpernit dare membra Quieti.
Necnon & *Gemini* tractant ſpumantia Lora,
Immaneſque feras ſequitur venator *Orion*.
Sic latè æterno volventur Cuncta Labore;
Ignea vis donec populabitur omnia Mundi
Circum amplexa Polos: tum vaſti Machina Cœli
Deficiet tandem, tùm ſiſtent Sydera curſus,
Supremum & peraget Tellus labefacta laborem.

——————Ὁ δὲ, νόσφι λιασθεὶς

Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο.——

CELATA Reges ſunt majeſtate verendi,
Sacrat & arcanus Numinis inſtar Honos,
Secernunt populo trabeæ, ſævæque ſecures
Lictorumque manus, pompa ſevera, præit.
Paret enim trepidum pœnæ formidine Vulgus,
Cùm non Virtutis flectere poſſit Amor.
Miratur gemmas, & veſti ſervit ineptum,
Et regale decus, vel ſine Rege, colit.
Prodiga Majeſtas perdit, quos nudat, honores,
Non oculos ſplendor notus, ut antè, juvat,
Sic ubì concuſſit ſtagnum Rex ligneus, ictûs
Ranarum obſtupuit mota ſonore cohors:
Mox coit, & tacito fundens convicia Tigno,
Aſſueto inſultat turba proterva Duci.

Non

Non Elephas tergo turritus, & alta Proboſcis
  Ferratas acies uſquè timore ferit.
Sic facilem nimiùm queritur te, *Cælia*, noctis
  Oblatæ quotiès munera ſpernit Amans.
Acrior ut redeat Juvenis, cupit ipſe repulſam,
  Utque magìs placeat, vult licuiſſe minùs.
Scilicet & regem commendat rarior uſus,
  Gratior ut Princeps adſit, abeſſe velim.
At tu, quem felix Germanicus aſpicit Orbis,
  Et fruitur vultu jam propiore Dei,
Redde diem patriæ, & mœrentia regna reviſe,
  Abſentem flêrunt jam ſatìs illa Ducem.
Voſque boni Venti, qui detinuiſtis euntem,
  Ocior ut redeat, ſternite terga Maris.
Nulla tui nos pertentant faſtidiâ, *Cæſar*,
  Adſis uſquè licèt, tu tamen uſquè Novus.

Pro

Pro More & Monte.

JAM ſatis terris nivis & nigrantûm
Imbrium miſit *Pater:* O! parumper
Concidant venti, fugiantque tetro
Nubila cœlo.

Rumpat haud cornix iter inſtitutum,
Provocans cantu pluviam maligno;
Fallat & mendax avis, imminentûm
Augur aquarum.

Summove triſtes, Genitor, procellas;
Summove, aut, qualis *Danäen* petiſti,
In ſinus flavo gravidus metallo
Deplue noſtros,

Hunc diem illuſtra meliore vultu:
Cras polum nigrâ *Pater* occupato
Nube, vel cœlo crepitent ſonantes
Grandine nimbi.

Prome

Prome ridentem, Dea flava, lucem,
Prome; ſed qualis *Cephalo* pudico,
Vel *Phrygi* qualis nova prodiiſti
Nupta marito.

Orbe jam feſtum referente tempus,
Militet libris poſitis juventus,
Scandat & ſacrum innocuo triumpho,
Me duce, MONTEM,

Jure ſolennem mihi, ſanctiorem
Jure *Parnaſſo*: tibi, clare vertex,
Cyrrha decedit peramata Phœbo,
Nyſa Lyæo:

Hæ caput Vatis malè feriati
Laureà cingunt ſterili; ſed illinc
Palma me donata domum reducet
Aurea opimum.

Hinc

Hinc ſibi primum tulit hinc honorem,
Gloriæ lætum auſpicium futuræ,
Orbis, ut Divi voluêre, noſtri
Stellifer * *Atlas*.

Tu, gregis noſtri pater atque cuſtos,
Annuas lætus, placidoque vultu
Agmen aſpecta exiguum, tuæque ex-
empla juventæ.

Lauream nobis bonus incruenti
Annuas *Martis*; brevibus triumphis
Geſtiat ſaltem armiſonæ Minervæ
Turba togata,

Aptior libris ſtudiiſque dicta.
Sic tibi ſemper vireant Olivæ,
Sic tuas ſemper tueatur arces
Altera *Pallas*.

---

* Rob. Walpole, Eques Auratus, &c. Etonæ Patronus optimus.

Hic Amor, Hæc Patria eſt.
ſive
In Nuptias Principum
FREDERICI & AUGUSTÆ.

STRAVIT altum ventus æquor non inîquo [flamine,
Creditamque impunè vexit fida Navis PRIN- [CIPEM,
In *Paternas* Illa ſedes ac Lares revertitur,
Et ſolum reviſit olim ſubditum majoribus,
Ut decore poſſit *Anglos* Gratiâque vincere,
Addat & novas vetuſtis *Saxonum* victoriis.
Hîc ſuperbas ſpectat arces, & ruinas Mœnium,
Atque Avorum certa ubique conſpicit veſtigia.
Patriis, AUGUSTA, Salve reſtituta ſedibus:
Hic honores, hic dabuntur ſceptra, mox regalia.
Inſolens quodcunque bello ſuſtulit *Germania*,
Impio cum Marte cuncta * *Carolus* prædatus eſt,

* *Sc.* quintus.

Invenis hîc; hîc Coronâ Regiâ donabere.
O Dies notanda faſtis, O colenda Honoribus!
Tum coruſco ſparſit Orbem manè Titan lumine,
Aureâque affulſit *Anglis* Illa Lux adoreâ,
Quando Votis expetita, nec negata, Brittônum,
Proſpero Carina urſu contigit Brittanniam,
Inque ſedes tranſtulit Te flatus Euri Patrias;
Principem Te, Conjugemque mox futuram Principis.
Eja, ſponſa, fare, quando ſitis ambo amabiles,
Non honore, patriâve, non amore diſpares,
Ten' magis meretur Ille, Tunè talem Conjugem?
Alteri non cedit alter; neuter eſt præſtantior;
Dignus ille, Tuque Digna talibus Connubiis.

Felices

———*Felices ter & ampliùs*
Quos irrupta tenet Copula.———

FORMA, animis, opibuſque potens, ſed pro- [di ga linguæ
Vixit amatori *Cælia* nupta pari.
Vix cœlo extulerat ſe prima, atque altera [Luna,
Cùm ſumti paritèr tædet utrûmque jugi.
Quam cupidè petiit, plenus faſtidit Amator,
Et vacuum plorat ſpreta Puella torum.
Perſtrepit aſſiduis Domus irrequieta querelis;
Nec Nox cum Somno eſt, nec ſine lite dies.
Feſſa diu, Patrui Virgo contendit ad ædes;
Linguâ &, jam primùm ſupplice, poſcit opem.
Prolatâ ampullâ Senior, jam deſine luctûs,
Unica, ait, morbo eſt Nata medela tuo.
Hinc *, cùm Lingua tumet, ſurgunt cùm mentibus iræ,
Clauſa diu plenis hauſtibus ora fove.

* Δεικ]ικως.

Læta ſalutari dono, redit ociùs Uxor;
  Mox mediâ titubans nocte Maritus adeſt.
Heus! ait; undè ſilent ſopita tonitrua Vocis!
  Illa nihil: ſumtam at fortiùs haurit aquam.
Compoſiti geſtus, Ora & demiſſa loquuntur,
  Et peragunt cauſam, *Cælia* læſa, tuam.
Agnoſcit primæ Juvenis veſtigia flammæ,
  Et vetus accenſâ lampade fervet Amor.
Lætior hinc Patruum pacatâ fronte reviſit,
  Sæpiùs & medicæ pocula laudat aquæ.
Scilicèt ignaris illudit ſenſibus Error,
  Ipſa ſui cauſa eſt, & Medicina mali.
Verbera, quæ effrænis dat lingua, Silentia ſanant,
  Vimque adhibet medicam ſimplicis hauſtus aquæ.
Obſequio vinces, quem non feritate movebis;
  Moribus, haud formâ eſt conciliandus Amor.
Adſiſtit tali Concordia candida lecto,
  Et parili aſpirat *Cypris* amica jugo.
Jampridem hæc, *Princeps*, tibi gaudia deſtinet Uxor,

Uxor

Uxor, *Naſſovî* digna ſubire torum.
Tandem optatus ades, nec ſeparet ampliùs Unda,
Quos ſacer æterno fœdere junget Amor.
Ducet iter magno fulgens in pectore Stella,
Et fauſti certum Sidus Amoris erit.

Quid priùs dicam ſolitis Parentis
Laudibus? ——————

FUMAVIT verſu dudum Neptunia *Troja*,
Extruxitque MARO florentis mœnia *Romæ*.
In nova mutatas quis neſcit corpora formas?
Quis *Thebanorum* crudelia funera fratrum?
Bella quis *Æmathiis* pluſquam civilia campis?
Graja ſuis, dudùm defunctis, Muſa ſuperſtes
Numinibus: noſtro quid adhuc jam carmine vivunt?
Quid nunc *Idalios* canimus, quid *Apollinis* ignes?
Quid *Jovis* uſque adeò fœdos narramus amores?
Cum ſtatuis periêre ſuis hæc Monſtra Deorum:
Nomina jam pereant. Summo ſublimia PATRI
Carmina ſunt dicenda: neget quis carmina PATRI?
Quin taceant Homines: ipſi te, Maxime, fontes
Ipſa ſonant arbuſta. Deus, Deus ille, miniſtri
Quem voce ætherii noctesque dieſque celebrant:

Hunc

Hunc Anima & Lumen noſtri Sol aureus Orbis
Æterno extollit curſu: Hunc & Luna, polique
Aſtra coruſca canunt: Hunc ſpirant murmure leni
Flamina, vel magno reboant turbata tumultu:
Agnoſcunt dominum Pecudes, pictæque Volucres;
Quique lacus latè liquidos, quique æquora ponti
Vaſta tenent, tibi dant muti præconia Piſces,
Omnipotens: magni laudes tacuiſſe PARENTIS
Et nos pæniteat tandem pudeatque ſilentî.

Tu, *Jeſſide*, hymnum haud tenui modulatus avenâ,
Invicti PATRIS verſu graviore triumphos,
Ægyptique canis peſtes, miracula Moſis,
Et merſos cum Rege duces, Populumque reductum.
Ut primi recolis Mundi fundamina! opuſque
Artificemque refers! En ultrò janua cœli
Panditur, & moto reſerantur cardine portæ,
Adveniente Deo! quali præfulget honore
Tempora! quæ decorat cœleſtem gloria Regem!
Tale tuum carmen nobis, divine Poeta,

Quale melos cùm dulce cient pleno Organa templo,
Attolluntque animos variæ modulamine voces
Grandiloquo; feriunt ſacri aurea ſidera cantus.

Jam neque Pierides, jam te neque ſomnia Pindi
Delectent, Popi; nec tenûia carmina grandis
Ulteriùs fingas; jam nugas ſperne canoras,
Et ſacrum pudeat ſylvas habitare poetam.
Carminibus nunc ipſe tui tibi majus Homeri
Monſtret opus Davides, tu tunc eris alter ab illo.
O Tantæ tibi ſint anguſto in corpore vires,
Spiritus &, quantum ſat erit celebrare Parentis
Immortale decus; tibi venâ dulce perenni
Ingenium fluat; & ſerus potiare beato,
Tam benè quod vivus nôſti depingere, cœlo.

Res eſt ſacra Miſer.

QUIS mentem Æacidæ ſubitò novus occupat [horror?
Quidve tremuunt dudùm neſcia corda metûs?
Ferrea in humentes liquuntur pectora fletus,
Ut quondam è petrâ lucida manat aqua:
Dum miſerâ ſenior Rex majeſtate verendus,
Projicitur ſupplex ſplendidus ante pedes.
Non nitet, ut quondam, regalis fronte Tiara;
Squallet &, immundo pulvere fœda, coma.
Ipſe habitus, geſtuſque, ora ac demiſſa loquuntur,
Et cauſam peragunt, Hector adempte, tuam.
Non ea vis animo, neque tanta ſuperbia Achillis,
Cordaque jam rabiem dedidicêre ſuam.
Quid mirum? iſte dolor potuit tetigiſſe leones,
Et mulſiſſe angues, torva Meduſa, tuos.

Quem

Quem non Imperiis Agamemnon flexerat hoſtem
Indomitum, flectit regius, ecce! Miſer.
Majeſtas neque enim fatis infracta recedit,
At caſu evehitur pulchrior ipſa ſuo.
Non aliter Marius ſtetit imperterritus; & jam
Torva tuens fatis impavida ora dedit.
Qui vultus! virtus quæ ſcintillavit Ocellis!
Carnificis duræ contremuêre manus.
Sic ubi jam ſpectat Pompeii flebile fatum
Pallentis Cæſar, ſanguineaſque comas;
Splendidus exoritur luctus, lacrymæque viriles,
Iraque cum causâ eſt contumulata ſuâ.
Scilicet afflârint rutili quam fulguris ignes,
Religioſa ſacrum terra bidental habet;
Nec minùs ille ſacer, fatis qui læditur, & Diis
Suſtinet iratis fortiter eſſe miſer.
Effulget virtus è clade illuſtrior ipſâ,
Et decorat magnum magna ruina virum.

Sic licèt Eois Titan emergat ab undis
  Pulcher, ubi infantem ſpargat ab axe diem,
Non tamen occiduo vergens obſcurior igne,
  Major in Oceanum, ſplendidiorque cadit.

Res eſt ſacra Miſer.

SI cùm ærumnarum vario torquebere cœtu,
Veſtrum eſt hocce, feram, Dii, patienter, ais;
Rem magnam præſtas; Cœli hæc ſpectacula [poſcunt,
Non eſt infelix, qui miſer eſſe poteſt.
At nos, ceu Superi immemores Mortalia ſpernunt,
Spernimus infauſtos, Sorte premente, Viros.
Longè aliter Divi, qui mittunt damna, ſecundant,
Et miſer eſt ipsâ Relligione ſacer.
Felices laudent alii; me judice, pluris
Conſtanter ferre eſt, quàm caruiſſe malis.
Sic quando in ſylvam Tempeſtas decidit, arbor
Una ex innumeris fulmine tacta gemit:
Hanc horrore pio ceu plenam Numine ſpectes,
Hæc colitur Sylvæ Gloria prima ſuæ.
Teutonico metuit MARIUS ſublimis in axe,

At

At pluſquam Victor, carcere vinctus erat.
Faſcibus ornatus *Romæ* modò fulſerat, Exul
Clarior internâ nobilitate nitet.
Pro viridi decorat Majeſtas horrida Lauro,
Et gravior torvo fulget in ore Decor.
Non ille Æternum gemitu violavit Honorem,
Vincula nec *Marium* comminuêre ſuum.
" Tunè meis audes, inquit, contendere Fatis?
" Tù laurum *Cimbri* de domitore feres?
" Ergonè ſubjeci flammis *Carthaginis* arces?
" Ut poſſim dextræ fraude perire tuæ?"
Voce viri attonitus ceſſit, ceu Numinis ultor,
Crudeliſque ſuum dextra refugit opus.
Armatum *Pœni Marium* timuere rebelles,
Fortior, & *Marius* major inermis erat.
Ergo ubi ſtrinxiſſet juſſum Sicarius enſem,
Sacratum potuit non violare caput.
Membra Viro audaci concuſſit frigidus horror,
Telaque carnificis deſtituêre manum.

In

In obitum Genevæ *S. Cto. interdictæ, anno* 1736.

ECLOGA.

MILO, OLPIS, GALATEA.

FORTE ſub anguſto tugurî conſederat Olpis
Culmine, navigium quo non ſolertior Alter
Flectere, Captivoſque è gurgite verrere [piſces.
Huic unà membriſque ingens & robore duro
Bajulus, in totâ Milo notiſſimus Urbe.
Cerviſiæ cyathos avidè ſiccavit uterque,
Et vetitâ multùm ſecum indoluere Geneva.
Cum ſubitò ingrediens Galatea dolentibus offert
Participem luctûs, ſe, participemque Liquoris:
Nec mora, ſpumantes calices abſorbuit hauſtu,
Donec defecit potantibus ipſa Lagæna.
Inde novi luctus, lacrymarumque ingruit Imber,
Epotuſque liquor plenis effluxit ocellis.

Dicite

Dicite, nam ſcitis, Cœleſtes dicite Muſæ,
Quo primus rupit ſermone ſilentia Milo,
Qui gemitum eructans imo de pectore fatur.

MILO.

Curarum heu! periit lenimen, & invida Jura
Abripuêre mihi miſeræ ſolamina Vitæ.
Vidi egomet nuper triſtem procedere pompam,
Funereaſque faces, mœſtumque anteire feretrum:
Vidi, inquam, & patior Cœli convexa tueri?

OLPIS.

Vidi ipſe, & populi vultuſque habituſque notavi;
Ante oculos jam nunc triſtiſſima ſurgit Imago.
Devoveo & triſtem, quam ſanxit Curia, Legem;
Nam quid Juniperi ſucci meruêre ſalubres,
Aut aqua Jamaicana, ut noſtris exulet oris.

GALATEA.

Cur prohibent rerum Domini ſolatia nobis
Vitæ infelicis? teneant ſua vina Tyranni,
Purpureique duces, quæ vel Burgundia præbet,

Vel

Vel vineta Tocræ, vel divitis Inſula Cypri.
Nec noſtra invideant crudeles gaudia nobis.
Non ego tam crebrò lacrymas pro conjuge fudi,
Qui jam quinque annos (ah! molliter oſſa quieſcant)
Interiit, mihi quartanâ ſurreptus iniquâ;
Nec tantum indolui, nato moriente tenello,
Quem ſpurium fudi ſub ſepe in luminis auras,
Quantum JUNIPERI nuper pro morte dolebam.

OLPIS.

Haud temerè evenit, quod rubri Inſigne Leonis
Concidere ad terram, nullo tangente, videbam.
Cum ſuper impoſitus ſquallebat cantherus ingens
Aureus & juxtà, conjeſta volumina Pœti:
Heu! metui, nè quid Populo portenderet Omen.

MILO.

Nimirùm magnas decorant Præſagia clades.

OLPIS.

Nunc exaudiri referunt ſuſpiria vulgò
Tiburni in campis, triplici ſub Arbore noctu

Obſcœnos

Obſcœnos ululare Canes, terramque procaces
Eruere, ac mictu Manes turbare Silentum.

MILO.

Nunquam aliàs credo Divûm manifeſtiùs iram
Prodigiis patuiſſe; & mens ni læva fuiſſet,
Mille modis potui mala prævidiſſe futura.

GALATEA.

Imò ego nunc ſerò, quæ demens irrita ſprevi,
Somnia mille mihi, mille & portenta recordor.
Hoc unum è multis referam, quod menſe Novembri
Contigit: heu! viſis etiamnum membra tremiſco.
Nox erat, atque ingens ſtare Amphora, Montis ad inſtar,
Viſa mihi ante oculos, largumque effundere flumen:
At circùm innumeræ Gentes de gurgite vaſto
Haurire, & fuſum per gramina ludere vulgus.
Mirabar ſtrepitus lætos, mirabar ovantes,
Ducenteſque choros; ſubitò cum apparuit atra
Turba hominum, ac funus, longâque in veſte Sacerdos.

OLPIS.

Ah! vereor, nequid damni ferat iſte Sacerdos.

GALATEA.

Continuò auditæ voces, lamentaque paſsim,
Et venti incubuêre graves tenebræque coortæ
Per campum ingentes, nec viſa eſt Amphora poſthac;
Nec Comitum infelix potui jam cernere quenquam,
Quamvis ſola ſedens iterùmque iterùmque vocavi.
Multa diu conqueſta jacebam, ac frigida, tandem
Eripui è ſtratis corpus, ſomnuſque receſſit.

OLPIS.

Nunc Juvenes lugete pii, lugete Puellæ,
Hoc requies feſſo fuit, hoc ſolamen egeno,
Et mendicanti duplicis velaminis inſtar.
Et Vos præcipuè mœſti lugete Poetæ,
Juniperoque ornate comas, quicunque ſoletis
Pangere per medios lacrymoſa poemata vicos,
Quoſque juvat Fidibus ſtrepitus extundere raucis.
Nænia cur ceſſat, periit num veſtra Camœna,

Nec

Nec dabit ulterius vobis in carmina vires?

MILO.

Quos animos timido, roburque hæc ſufficit Unda?
Si mihi jam dabitur generoſi copia ſucci,
Ipſe Caledonios ſaltus, è frigida obibo
Rura pedes; monteſve petam, quos Cambria jactat,
Saxaque laſcivis luſtrabo impervia capris.
Aut audax inter dumos veſtigia ponam
Inculto ſquallore feros, quos nutrit Iërne,
Nocturnis ululata lupis, mediaſque paludes,
Et limum obducto celatum gramine ſpernam.

OLPIS.

Hæc dedit erranti vires animoſque per æquor.
Non ego me Pelago dubitavi credere aperto,
Sæpè & perſtrinxi Godöenas remige Syrtes:
Quamvis turbavit fluctus Nimboſus Orion,
Et micuêre Hyadum pluvialia Sidera Cœlo,
Auſus quinetiam Gallorum inviſere fines,
Trans freta rimoſam miſi Brittannica lintrem

Oſtreaque & Conchas adverſo in littore legi.

GALATEA.

Imò Ego, cum campos raſtrum mercata petivi
Fœniſcecas inter, jucundos provida ſuccos
Mecum in rura tuli, ſolatia grata vaganti.
Non me ſol rapidus vicit, non longa viarum
Tædia, quoſque tuli, pretio conducta, labores.
Et tamen in campis multum telluris obivi
Perculſa æſtivis radiis, capitique galerus
Nullus erat, trituſque pedi vix calceus hæſit,
Atque omni pannoſa fuit Toga pervia vento.

OLPIS.

Si quando in pontum Tempeſtas deſuper atra
Incidit, & multo ſtillavit Pænula nimbo,
Ad Cyathum fugi; largo tunc uvidus hauſtu
Mandavi puero clavum, piceoque volutus
Tegmine, ſecuro proflavi pectore ſomnum.

GALATEA.

Ah! quoties longas proſtrata ſub Ilice noctes

Produxi

Produxi ſomno? quoties ingreſſa ſuile
Delitui, placidam requiem ſuadente Genevâ.
Non gelidi nocuêre imbres, non effera venti
Stertenti rabies, non plurima fulmina Cœli,
Quique laceſſebant Porci grunnitibus aures.

OLPIS.

Dum mihi Juniperi jucunda ſuperfuit unda,
Suſtinui durus rabiem Cœlique Mariſque.
Nunc ſolitas artes odi, nunc diſplicet æquor,
Et neglecta jacet ſiccâ tellure Phaſelus;
Dum ſalices inter reſtes, onerataque plumbo
Retia dependent, & viminei Labyrinthi.
Securi per me ſaliant ſuper æquora Thunni,
Non Vappa ad pelagi faciet, nè crede, labores.

GALATEA.

Nunc ſileant artes; ducant longa otia Cives,
Non ego per plateas me matutina movebo
Ampliùs, ancillis ut vendam rapula oluſque,
Dum miſeros artus penetrabile frigus adurit,

Et deſunt, hyemis qui vincant frigora, ſucci.

MILO.

Non ego mirarer, ſi vulgus fortè viderem
Ante ſuam laqueo pendentem quemque Tabernam.
Jam dolor, & paſſim luctûs inſignia; at olim
Omnia feſtivo ſtrepuerunt compita plauſu.

OLPIS.

Nunc ſi fortè intres cellas vacuaſque popinas,
Et graviter lugens triſtes de pectore queſtus
Flebilitèr promas, reſonabilis adgemit Echo.
Et muri referunt, & inania Dolia vocem.

GALATEA.

Et tamen, ut verum fatear, non omnia nobis
Invidêre Dei; reſtant imitamina quædam,
Nec ſpernenda reor. Supereſt ante omnia dulcis
Cêrviſia.

OLPIS.

————Egregio ſanè gratoque ſapore!
Heus—Puer, ampullam, cerne ut ſiccavimus, imple.

Hei

Hei mihi! quam ſiccum guttur dolor angit & urit!
Milo.

GALATEA.

Ipſe ſiti enectus pereo—miſera enecor ipſa.

OLPIS.

Et ceſſat ſcelus—Heſperios puto navigat Indos
Furcifur-heus- ſed adeſt; cyathum mihi porrige plenum
Hauriam ut ad fæces labiis ſitientibus—Ohe!
Accipe tu, Milo.

MILO.

———Teneo, cyathoſque ter amplo
Ecce tibi Galatea, nec indignere, propino.

GALATEA.

Nunc mihi, nunc tandem: ſed fundite largiùs, unda
Ut bene tornatos ſuperet convexa corymbos.
Largius, heus, inquam: in pleno fraus nulla culullo
Omnia fauſta bonis; ſed legem hanc qui tulit auctor
Ante diem pereat, Veneris neque gaudia nôrit.

MILO.

Attamen, O Socii, liceat poſt omnia verum
Sublatis aperire dolis: non Curia nobis
Infenſa eſt animo, nec Regum averſa voluntas.
Supplicia hæc nobis miſeri confecimus ipſi,
Et meritò eveniunt, nam Divûm munere abuſi
Has luimus clades, hæc nos diſpendia reſtant.
Vidi ego civiles motus, conſertaque nuper
Prælia, turbatam cum plebs lymphata per Urbem
Inſiluit, jam jamque faces & ſaxa volabant
Ipſius ante ædes Prætoris & ipſius ora.
Quid referam obſcœnos cœtus, nocturnaque vulgò
Orgia? quid cellas, & ſubterranea luſtra,
Stipataſque fores? Bibuli venere frequenter
Piſcator, Coquus, atque imi genus omne macelli,
Et Lanii, & Fures, & rupto carcere Latro.
Noctes atque dies aderant, ſibi quiſque bibendum
Poſcentes: uno avulſo non defuit alter
Ebrius, & lapſo ſucceſſit amicus amico.

GALA.

GALATEA.

Quid ſibi vult novus Orator? Quæ ſomnia narrat?
Improbe, quid culpas, quorum pars magna fuiſti?
Haud malè crediderim de te meruiſſe Genevam.

MILO.

Juniperi gravis unda, nocet potantibus unda.

OLPIS.

Sobrius es nimium, Milo, nimiumque ſeverus.
Fare age, nam mirâ te Relligione teneri
Jamdudum aſpicio, quis te Fanaticus olim
Acceptum erudiit, quis Myſtes imbuit arte?
O! mihi ſi tantum ſuperet pars ultima vitæ,
Ut videam, è plauſtro cum tu ſuprema perores
Arduus, & ſacro redimitus colla capiſtro:
Nimirum lacrymas vultuque habituque ciebis.

MILO.

Mitte jocos, malè ſalſe: impunè haud ſcommate lædar.
Os mihi qui lædit, vultu fortaſſe dolebit.

OLPIS.

OLPIS.

Ringatur per me, qui ringitur; haud mihi curæ eſt.

MILO.

At videſis, quò te erumpas, & comprime linguam.
Haud tibi cum nautis rem ſaxo & pube Saburræ
Eſſe putes, ſi me dictis inceſſere pergas.
Experiare licet, neque enim contendere verbis
Sed pugnare meum eſt—duplicem en tibi lætus amictum
Rejicio, ut nudus, libeat modo, cernere poſſim.
Et tu tolle moras omnes, laceræque lacernæ
Exue quod ſupereſt, ac pannis fortiter exi.

OLPIS.

Ut libet, O Bone Vir! Si ſtet ſententia pugnæ,
Congredere, & martis ſpectet Venus æqua laborem.

GALATEA.

Heu! quid agis? per te ſanctiſſima Numina teſtor,
Perque pudicitiam Matris, cinereſque paternos,
Nè tantum ſcelus admittas; cur, improbe, amictu
Exuis immanes artus, villoſaque nudas

Pectora

Pectora? Me miſeram! perfundor tota rubore:
Pax modo ſecuris aderat nitidiſſima menſis,
Nunc ſubitò inſani Bella, horrida bella, ciemus;
Heu! quianam tantus labor & certamina tanta?
Quin agite, O Juvenes, ſtultas componite lites
Jam placidi, atque oculis nolite offendere caſtis.
Tuque horti decus Urſini fortiſſime Milo,
Pone animi flatus, ac mitior indue pannos.
Haud ea, crede mihi ſedes accommoda pugnis;
Jamque adeò ſtellas nox intempeſta labantes
Præcipitat, ſuadentque cadentia ſidera ſomnos.
Tempus abire domum, dulcemque reviſere nidum,
Audiſtin? Pauli duodenos reddidit ictus
Campana, & monuit ſerâ jam nocte per Urbem
Maturare fugam: Vigiles mox affore cernes;
Qui, ſiquem temerè errantem per compita prendant,
Tempore quo carpunt Animalia cætera ſomnum,
Ad loca, væ! Miſeræ nimiùm mihi cognita, tradent.

—Si tantus Amor ſcribendi te rapit, aude,
Res dicere.——————————

ENSE velut ſtricto, fremis, aſper *Codre*, Ca-
[mœnâ.
Lethali accendens bella cruenta Stilo.
Omnibus allatrans, inviſus es omnibus, Ur-
[bem
Inque vicem cædis, cæderis inque vicem.
Quæ nullum laudant, laudat tua carmina Nemo,
Famaque, vel Verſu gratior, omnis abit.
Numina quòd mordax carpat cœleſtia *Momus*,
Hîc etiam inviſo nulla ſtat Ara Deo.
Oderunt omnes nudantem Crimina Vatem,
Nam ſua Nemo libens Crimina fœda videt.
Suſpendit Veneri ſpeculum ſic *Lesbia*, rugas
Dum piget in vetulâ Fronte videre ſuas.
Aude Mæonio, Vates, aſſurgere Verſu,
Altaque magnorum dicere facta Ducum.

Dum

Dum cantas Heröa teipſum concinis, illum
  Dum vixiſſe jubes, te periiſſe vetas.
Obſeſſa incaſsùm dicantur Mœnia *Calpes*,
  Et *Britonum* duro Marte repulſus *Iber*.
Ut deſint operi Vires, laudanda Voluntas
  Eſt tamen, in magnis vel voluiſſe ſat eſt.
Sit magè grata licèt cervix centena Tonanti,
  Offendit nunquam Pauperis Agna Jovem.
In Satiram tribuit Fellis ſat cuique maligni,
  Ingenium paucis ſufficit alma Parens.
Therſiten novit Faber imus ponere, doctas
  Praxitelis poſcis, *Cypria* Diva, manus.
Informis profert informes Simia fœtus,
  Et turpem referunt Carmina nata Patrem.
Rectius eſt miſero defunctos perdere Verſu,
  Mordaci vivos quàm jugulare Stilo.
Qualiacunque canas, inviſi deſine Cantûs,
  Virtutemque vîrum pande, Sceluſve tace.

Dat

Dat præmium Poetæ, nè quid poſteà ſcribat.

QUEIS craſſos Natura animos, & turpitèr [hirtum
Indidit Ingenium, Muſis & Apolline nullo,
Indocti ſtolidique inſulſa Poemata pangunt.
Sed, quamcunque ſuo ſumit rem quiſque libello
Tractandam; imparibus numeris ſeu fortia Regum
Facta canat, ſive innocuo ſale defricet Urbem;
Imprimìs curæ eſt *Patronum* quærere, falſo
Quem juvet obſequio, ac venali lactet honore.
Muſa ſed, heu! quoties molitur in ardua niſus,
Innatâ gravitate ruens, ſublapſa refertur,
Progrediturque retrò præceps, ſcanditque deorsùm,
Nequicquàm cupiens cœno eluctarier alto.

Arma gravi numero, violentaque bella WILHELMI
Dum *Maurus* tonat, & robuſti carminis offas
Evomit, Heroa; heu! quem tu, *Lodöice*, nequibas,

Vulnerat

Vulnerat, *Auriatos* violans impunè triumphos,
Et jugulat magnos repetito vulnere Manes.
Idem carminibus rursùm cruciavit *Iöbum*:
Non illum *Satanas*, non illum ſævior *Uxor*,
Inſignem pietate Virum, tot adire labores
Impulit: uſque pati juſſus, redivivus amaras
Sufficit in pœnas, nec in ipsâ Morte quieſcit.
Difficile eſt rectè *Præconia* dicere: Magnum
Non niſi ſublimis cantet; nè carmine Geſta
Deterat, aut Satiræ Laudator acumine lædat.
Si pictura *Chlöes* haud ſcintillantia vultu
Lumina, nec faciles riſus, Venereſque rubentes
Aſſimulet, falſo cur ſe cognomine Pictor
Jactitat, adſumtoque ſibi blanditur honore?
Heröas tenui verſu celebrare, Pöetæ,
Deſinite, atque humili ad laudes conſurgere pennâ:
Nec veniam tantùm, ſed Honorem & præmia Vates
Expoſcit ſcriptis? Sibi, qualia Chœrilus olìm,
Rettulit, (incultis cùm verſibus & malè natis

Heröem

Heröem cecinit præclarum, ac fortia bella;)
Ipſe ferat, pingui Colaphos pro carmine; & aurum;
Ut Linguæ poſthàc & plectro parcere diſcat.

Sponſorum ad thalamos Tuba ſic cùm perſonat, orto
Jam primùm Phœbo, & modulis Tibicen iniquis
Perſtrepit, attolluntque Sonos ſimul abſona raucos
Tympana, cantanturque abſurdâ Carmina voce;
Diſcordem Dominus ſtrepitum ingratumque feneſtris
Indignans audit, redimitque Silentia Nummo.

Decipit

Decipit Exemplar.

AVIA dum peragrat ſerâ ſub nocte Viator,
Et lucem in nimbo Luna maligna tenet,
Flammarum cernit ſubitos albeſcere tractus,
Ac tremulum campos pervolitare jubar.
Errabunda trahit veſtigia lucidus Error,
Dum fax in foſſas inſidioſa vocat:
Non alias ſequitur flammas, aliterve vagatur,
Quiſquis ab exemplis facta regenda putat.
Dum parat *Eutrapelus* vario convivia luxu,
Accipit & crebras Menſa referta dapes;
Lingua Bcvis fertur: pedibus ſed lapſus Agaſo
Concidit, in medio funditur eſca ſolo.
Lapſus ait *Linguæ*, Dominus ridebat; & omnis
Urbano plaudit turba faceta joco.
Solus humum fixis *Marcus* deſpexit ocellis,

Occultoſque animo verſat agitque dolos.
Cras vocat ad cœnam Comites; Servoque facetus
Imperat, apportet pinguia *terga* Bovis.
Dixerat; ille dolis inſtructus & arte Magiſtri,
Compoſitò titubans prægrave fundit onus,
Linguæ Lapſus! ait *Marcus*, riſumque ciebat,
Et cœnam infelix perdidit, atque jocum.
Ignarum fallit præclari Nominis Auctor,
In vitium & Virtus, dum caret arte, trahit.
Olìm etiam ad lethum dant Exemplaria cauſas;
Exemplo didicit *Simia* docta mori.
Dentibus antiquas ſolitum producere pelles,
Sutorem in gelidâ Cella tenebat humo.
Viderat hunc nigram ſcindentem *Simia* alutam,
Mox vacuam inſiluit callida Mima domum.
Per totam victrix ferro graſſata tabernam,
Sutori innocuo bella dolenda dedit.
Concipit ultrices *Criſpinus* pectore flammas,
Et tegit inſtructos vindice fraude dolos.

Obliquè

Obliquè inverſum ducit per guttura ferrum;
Vidit, & incautè *Simia* fecit idem.
Sic cęcidit, nimìs infelix imitata, ſuæque
Ipſa necis cauſam, præbuit, ipſa manum.

138292B

Τὰ μὴ καλὰ, καλὰ πέφανται.

SECESSUS gelidos, & amœni frigoris Umbras
  Faſtidit, proprio Sole peruſtus, *Iber*.
Stet licèt aggeribus niveis informis & horrens,
  Sauromatæ duro pulchra videtur humus:
Non ſuperis Nectar, non invidet ille Falerni
  Pocula, concreto ſanguine lætus equi.
Quod cæcus laudat Juvenis, veneratur, adorat,
  Hoc alio forsàn Judice turpe foret.
Viſa fuit nimio *Bombyce* torrida Phœbo;
  Sed *Battum* hanc niveam credere juſſit Amor:
Credit & uſque *Chloën* viridi florere juventâ
  Daphnis amans, aliis cana videtur Anus:
O quàm fœmineo indulget Natura decori!
  A maculis Veneres ducit amica ſuis.
Candida, ſi pallet; ſi nigra eſt, fuſca videtur,

Dum

Dum tegitur vitium proximitate Boni.
Pæta ſit, eſt Veneri ſimilis; ſit flava, Minervæ;
Et formæ mendis incipit eſſe Dea.
Judice *Quixotto*, cœleſtes vince, *Toboſa*!
Judice, non formâ, vince, *Toboſa*, tuo.
Hinc *Galatea* furit Siculi Paſtoris amore,
Proh pudor! hirſuti culta puella Viri.
Miratur barbam impexam; lumenque, quod unum
Fronte ardet, *Phœbe*, pulchrior Orbe tuo.
Neſcit, quid laudat; laudat tamen omnia demens,
Et formæ vitiis conciliatur Amor.
Sic Anus informem miratur Simia prolem,
Dum nimio ſeſe fallit amore Parens.
Aut oculis caret illa, carent aut crimine fœtus,
Vel nihil hi peccant, vel videt illa nihil.

——————Δὴ γὰρ Ἔλεγχος
Ἔυεσ̃ται.——————

PAUPERIE, informique nocens malè cre- [dita Vultu
Triſtis *Anus* dum reptat, hyems cui plurima [frontem
Sulcavit, capitique nives illevit honeſtas;
Continuò *Saga* eſt: fugit hanc Vicinia latè
Territa, famoſique tremit ſacra limina tecti.
Elicit hæc tumulo Manes; hæc aëra tranat;
Hinc ſubitæ pecudum Mortes; hinc ubera nocte
Siccantur; furiiſque greges agitantur equarum.
Suſpectam ſceleris facit ipſa Senecta; caputque,
Crimine concepto gravidum, nutare videtur.
Credulus hanc ſtagno demergit in *Indice* Vicus,
Exploratque ream lymphis; Aqua conſcia Sagam
Summovet indignans; & caſtis ejicit undis.
Dignior ut Laqueo pereat ſervata, vel Igne.
Nec tamen Inſonti parcit crudelior Amnis

Vortice

Vortice agens, (tantum nocet Experientia utrinque)
Nec probat Immunem ſeſe, niſi mortua, culpæ.
Auſpicio meliore fidem caſta *Emma* marito
Teſtatura tori, trepidantem cæca per Ignem
Rexit iter, ducente Deo: quin Flamma calores
Dedidicit ſolitos; & candens lamina tactus
Horruit ad caſtos, traxitque pudica rigorem.
Sic pius ad palum religato corpore flammis
Cranmerus fruitur, victoque triumphat in Igne.
Non Regina quatit, non ſævis effera pœnis
Roma fidem; veræ firmant Pietatis honores,
Et vitam gaudet pro Relligione paciſci.
Scilicèt & tempus veniet, cùm debita merces
Solvetur, *Cranmere*, tibi; ſumeſque coronam
Quæſitam meritis; nec tu indonatus abibis;
Quique Deus dedit evictam contemnere flammam,
Idem digna dabit contemtæ præmia flammæ.
Fallor? an ætheriâ labentem ex arce Miniſtrum
Alatum aſpicio? Sonitus ciet ille, recurvo

Ære canens ſignum; quo tellus, regnaque Mortis
Pallida, cœlo inviſa tremunt: jam immane ſepulchrum,
Marmoreas aperit fauces, latèque dehiſcens
Exſangues animas dirupta per oſtia fundit.
Membris trunca ſuis, paulatìm pallida Imago
Fœtâ emergit humo, ſparſoſque recolligit artus,
In veterem rursùs fato revoluta figuram.
At Deus aurato radiis præcinctus in arcu
Conſidit Judex, magnum Patris incrementum,
Criminaque ac Vitas venientûm ex ordine diſcit.
Circumſtant Animæ dextrâ lævâque Tribunal,
Igneaque horreſcunt irati Judicis ora.
Ille dolos fraudeſque audit, pœniſque coercet
Auditos; fruſtrà vellent delicta latere,
Se damnant Ipſi; proprio ſub pectore teſtem
In ſe quiſque gerit: cuperent in buſta reverti,
Et tumulare ſuum tumulato corpore crimen.
At queîs culta Fides, duriſque exercita Virtus

Ærumnis,

Ærumnis, Pietaſque atros ſpectata per ignes,
Præmia virtutum referunt, lætique triumphant
Speratum meritis jam reſpondere favorem.

Nugæ Canoræ.

IN *Thameſin* fluxit *Tiberis*, Tibicine chordas
Cum tremulo inducens, ſemivirûmque chorum,
Vatibus è Scenâ noſtris migrare coactis,
Non intellectâ voce Theatra ſtrepunt.
Præceptis formare animum, moreſque docere,
Non ſtudium his; Hominem Fabula nulla ſapit.
Nimirùm ſolâ Vocis dulcedine capti,
Dant cantus vacuos, & ſine mente ſonum.
Rerum inopes, molleſque fluunt ſine pondere Verſus,
Si placeant Hi, per te, *Citharœde*, placent.
Securus ſedet auditor, modulamine captus,
Nec mentem ſensûs tædia dura gravant.
Miratur lætus *Citharæ* reſponſa *facetæ*,
Et fidium mores, Eloquiumque Lyræ.
Muſa Lyræ tantùm Solers, & cantor Apollo eſt;

Sunt

Sunt verè vacuæ carmina mentis opus.
Aſpice, Dux Socios vocat ad certamina Cantor,
Et lætis miſcet triſtia bella modis.
Cedentes cantant paritèr, paritèrque cadentes,
Eliquat ac moriens exequiale Melos.
Enerves titubant Verſus, ſenſuſque vacillat,
Ferre at vocalis Tibia novit opem.
Frangitur intereà Virtus, animuſque Britannûm
Fit piger ad pugnas, & grave Martis opus.
Abductas naves non ultrà ulciſcitur, olim
Qui ſolitus toti ponere jura Mari.
Aſſuetas Citharæ, tremuliſque canoribus aures
Territat horrendo Buccina rauca Sono.
Sic cùm Pelides fertur, ſeductus ab armis,
Thrèiciam digitis increpuiſſe lyram;
Securus belli, & fractus fera corda veterno,
Poſcenti Patriæ ferre recuſat opem,
Vincere quem nequiére Hoſtes, atque impiger Hector,
Devincit plectri Vox, Citharæque ſonus.

Cunctane

Cunctane præ Campo, & Tiberino flumine ſordent?

INDIGENAS Hyemes, quà Tellus tunditur Euro,
Concretaſque nives Alpino in vertice, durus
Incola miratur; nativo frigore terras
Nec mutare cupit peregrino Sole calentes.
Sentit *Iber* patriam Phœbo propiore peruri;
Sed neque ſub gelidis requieſcere montibus Hæmi,
Orat, nec queritur vicini Sideris æſtus,
Quamvis Theſſalicos miretur Græcia campos,
Ingentique *Maro* perculſus amore ſuorum,
Audeat *Italiam* cunctis præponere terris:
Si qua tamen referat te, noſtra *Britannia*, Muſa,
Et Latium cedet, cedent & Theſſala Tempe.
Circundent alii perituris mœnibus Urbes,
Foſſaſque aggeſtas, duri remoramina belli,
Sublimè educant; te provida circumcingit

Natura

Natura Oceano; tibi militat, *Albion*, æquor,
Et conjurati veniunt ad Claſſica fluctus.
At rabidæ Tigres abſunt; nec ſæva Colubra
His ſedem poſuit terris; non atra *Tyrannis*,
Sævior & colubris, & Tigride ſævior omni.
Proveniant alibi forsàn felicius Uvæ,
Admotumque ſibi propiùs luceſcere Solem
Gallia lætetur; non invidet *Anglia*, nimbis
Stet licèt obductus latè pluvialibus Æther:
Libertas ſed adeſt; tu cœlum, Diva, ſerenas;
Frigora tu lenis; miti ſub numine rident
Vere novo Monteſque feri, atque immania Saxa.
Quid referam quali *Thameſis*, placidiſſimus Amnis,
Flumine te volvat? nec major, nec minor alveô,
Compoſitè labens, ac Majeſtate ſerenus?
Parte aliâ rapidis torrens *Sabrina* fluentis
(In mare prorumpit quo non violentior Amnis)
Feſtinat, notiſque uda imprimit oſcula ripis.
Quid memorem moles murorum, operumque labores?

Cui

Cui non *Vinſoriæ* dicta Arx? *Hamptonaque*? cui non
Sub *Richmondiaco* Regalis Cella receſſu?
Educant alii ſurgentia Saxa, minaſque
Murorum ingentes, animataque molliùs æra
Artifices doceant ſpirare; *Britannia* fatis
Europæ invigilans, æquato examine librat,
Quem damnet labor, & quo vergant pondere Regna.
Quàcunque expandit victrix ſua lintea Claſſis,
Obſequium Domino, Pacem fert omnibus unà.
Hujus in adventum gentes juſſa Arma reponunt,
Pacatumque ſilent confecta Duella per Orbem.
Hæc tulit illuſtres animos, àcerrima corda,
Heröum tellus: Te primum, *Edoarde*, nigranti
Inſignem clypeo, cui victis Lilia *Gallis*
Rapta decus peperêre. Hinc eſt *Henricus* uterque,
Hic bello, Hic Pietate prior; Magnuſque *Nevillus*,
Avulſiſſe potens Solio, vel reddere Reges.
Te quoque, Te noſtræ vellem telluris alumnum,
Quem reducem ſpectat nunc læta *Britannia* Regem.

Sæpiùs

Sæpiùs illa pios perfudit ad æthere voces,
Cunctantem Claſſem increpitans, Euroſque morantes,
Germanæque diu infelix invidit arenæ.
Tandem dexter ades; Britonûm nec gaudia differt
Invida Ventorum mora; tandem flamina lenta
Abſolvunt, reducemque pio clamore ſalutant
Londinique arces, *Thameſinaque* fulmina Regem.

Mala

Mala Librorum Copia.

OCCURRIS quocunque loco mihi, *Codre*, [ſubindè
Nomina magna, *Aldos*, *Plantinioſque* cre- [pas
Nunc *Elzeveriis*, *Stephano* nunc plaudis utri- [que.
Aſt oculos tantùm litera pulchra trahit.
Congeris authores, congeſtis neſcius uti;
Et nitida ut ſpectes tegmina, Carmen emis.
Atqui ego non oculos, ſed mentem paſcere veni,
Ad Muſas, Demens, non tua capſa facit.
Ardet *Epictetus* lato ſpectabilis auro,
Et *Plato*, jam culto corpore, bellus Homo eſt.
Jurares natos *Epicuri* de grege, ſplendet
Tam benè curata, & pumice munda cutis.
Ipſe licèt Muſis venias comitatus, *Homere*,
Nî nitidus venias, ibis, *Homere*, foras.
Non opus ingenio eſt, commendat purpura Librum,

Et

Et picta auratis cærulà tergâ notis.
Carmine pro pulchro, pulchrè nitet aurea pellis,
In nitidâ & *Bavius* pelle venuſtus erit.
Miratur *Codrus*, ſed tanquam parcere ſacris
Cogitur, & tangi pagina pulchra timet.
Hic bonus in nido ſecurum dormit *Homerus*,
Nec fumum, & lychni lumina *Flaccus* olet.
At Stultus furor eſt, perituræ parcere chartæ,
Ut tineis poſſit lautior eſſe Cibus.
Non ſic *Cotta*; libros verſat qui ſedulus omnes,
Nec Muſæ, libris nec datur ulla quies.
Hinc Chaos, & fatui farrago aggeſta cerebri,
Confuſumque trahunt diſſona ſcripta caput.
Utque movent ſtomacho dubiæ faſtidia cœnæ,
Copia ſic domino eſt perniciosa ſuo.
Deſine jam tandem ſpatioſo currere campo,
Et, multum ut poſſis diſcere, pauca legas.

Poeta Famelicus.

QUEM tu, Melpomene, ſemel
Naſcentem haud placido lumine videris,
Illum non Themis aurea
Pollentem eloquio tradet in otia
Ridentis ſenii: neque
Inſignem Medicum per plateas vehet
Currente Automedon rotâ.
Illum non tunicæ Sacrificæ color
Privo præficiet gregi;
Civilique procul murmure, ruſtico
Donabit placidum Foco.
Sed quæ templa Poli proxima ſuſpicit,
Sublimem accipiet domus,
Quà ſtridet pluviâ grandine Jupiter,
Quà Vatis Notus improbus

Aures

Aures Æolio flamine perſonat.

Ille inter laceros libros,

Chartarumque ſedens in medio, Tibi

Grates ſic, Dea, debitas,

Attrectans digitis fila lyræ, refert;

" O! teſtudinis æreæ

" Raucum quæ ſtrepitum, *Pieri*, temperas;

" O pingui quoque Copiæ

" Donatura macram, ſi libeat, Famem;

" Totum muneris hoc tui eſt,

" Quòd monſtror digito prætereuntium

" Mendicæ Fidicen lyræ:

" Quod ſpiro, & pereo, nam pereo, tuum eſt."

Secernite ſacra profanis.

SACRA dat Æneas ſancto portanda Parenti;
Ne violet caſtos dextra cruenta Lares:
Nec niſi Phœbeæ renovari lampade flammæ
Æternos patitur candida Veſta focos.
Ludant & riſum tollant impunè Theatra,
Non capiunt nugas templa verenda Deûm.
Hic Res ſacra agitur; procul, O procul eſte profani!
Et quos non tangit Relligionis Honor.
Quis locus eſt Templis auguſtior? hìc tamen aram
Furtivam accendens impius ardet Amor.
Phyllida ſacratâ Juvenis ſuſpirat in æde,
Igneque laſcivo conſcia ſaxa calent.
Hanc, Jove contempto, ſolam hanc & pallidus orat,
Numen enim Phyllis vel Jove majus habet.
Fortè reluctantes ſi tendit ad æthera Palmas,

Et

Et Diis invito fundit ab ore preces,
Una acies Nymphæ jactuſque natantis ocelli,
Ad quos mittuntur, non ſinit ire, Deos.
Tot reſonant nugæ, tam creber riſus amantûm eſt,
Idaliæ credas Templa verenda Deæ.
Quinetiam libros, Sophiæ perculſus amore
Intempeſtivo, verſat in æde Puer.
Nè tibi diſcendi veniat tam dira Cupido,
Sacra colens Muſæ, reſpice ſacra Dei.
Non hoc iſta ſibi Tempus Studia, improbe, poſcit,
Nunc alios cultus reſque, locuſque petunt.
Sacrilegi eſt, ſtudiis dare Tempora ſacra profanis,
Præſentem Templo nec coluiſſe Deum.
Reſpice, ſacrilegas maneat quæ pœna rapinas,
Numinis ut ſontes vindicis ira premat.
Reſpice *Cambyſen*, Libycæ teſtantur arenæ,
Cornigeri expertum numina læſa Dei.
Et tu, *Brenne* ferox, & cum duce *Gallia Brenno*,
In templa armatas auſa movere manus.

Senſiſtis diro permiſta tonitrua nimbo,
  Cùm cœlum ignitas ſparſit in ora faces.
Delphicus hæc cernens arcum intendebat *Apollo*
  Deſuper, & gelidas depluit aura nives:
Cum conjurato deſcendunt grandine venti,
  Junctaque pro templo ſtant Elementa Dei.

Memor

——————————*Memor*

Actæ non alio rege Puertiæ.——

UNGUIBUS a teneris, cunarum a tempore [cœptus,
Creſcenti major tempore creſcit amor.
Qui junxit, ſervat junctos; & fœdere certo
Vinc'la viros, pueros qui tenuêre, tenent.
Cum ſociis feciſſe ſimul quæ juverat olim,
Cum ſociis ſimul hæc mox meminiſſe juvat,
Ipſa ſibi viſa eſt rursùs pueraſcere; & actas
Rursùs agit juvenis cana ſenecta vices.
Vita, pari ſtudio, paribuſque exercita ludis,
In mentem gratè jam revocata, ſubit;
Neſcia cùm ſceleris, cùm curæ neſcia, raptím
Tranſiret, cretâ quæque notata, dies.
Hinc, ætas matura Virûm cùm fecit, eoſdem
Quos olim, ſocios geſtit habere ſinu.

Sæpè vacillanti tardo molimine Muſæ
Profuit extremum ſubſtituiſſe pedem;
Non nihil eſt pariter doctæ invigilâſſe lucernæ,
Non nihil eſt paribus ſæpè vacâſſe jocis;
Militiam ſenſiſſe levem, ſenſiſſe ſeveram,
Junctaque ad Aönias vota tuliſſe deas.
Qui luſus quondam nôrat, mox ſeria noſcet,
Quique comes fuerat ſæpè fidelis, erit.
Sic ad Amicitiam, paria haud juga ferre doloſos,
Effingit natos MATER ETONA ſuos.

——————————— *Quæ Res*
Nec Modum habet, neque Conſilium, Ratione, Modoque
Tractari non vult. ———————

REGNANT Affectus nullâ Ratione do-
[mandi,
Qui Ratione carent; Juvenis, cui durus adeſis
Oſſibus hæret Amor, fruſtrà Molimine magno
Aggreditur, ſi quâ rabidum vi pectore poſſit
Excuſſiſſe Deum, ſiquâ divellere Nodos,
Laxatumque Jugo valeat ſubducere Collum.
Hybernas quoties obſcœno in Limine Noctis
Suſtinuiſſe Nives, Cervice tuliſſe Catenam
Fœmineam, exactique piget meminiſſe Furoris.
Jamque triumphati cedunt de Corde Calores,
Cedit Amor, vulſiſque alis, fractâque Pharetrâ
Innocuam vibrat Flammam, & ſine Viribus Ignes.
At quorſum hæc? nempe ut vi mox graviore recurrat
Pulſa

Pulſa *Venus*, iterumque ultrici ſævior Irâ,
Majori ducat cumulatum laude Triumphum.
Illum ſi forſan jaculetur fulmine ocelli
Phyllis, ſive *Chloe*; Ratio fugit, excidit omnis
Quippe Dolor; rurſus Miſer intermiſſa retractat
Vincula, & agnoſcit veteris Veſtigia Flammæ.
Caligant oculi, crebris tinnitibus Auris
Pulſa ſonat, nervi trepidant, infractaque Vocem
Lingua premit, toto gelidus tum corpore Sudor
Liquitur, incerto prorumpens Flumine, nec Mens,
Nec color eſt ſimplex, unâque in Sede moratur.
Inde redit Rabies eadem, notuſque recurſat,
Sed magìs auctus, Amor; rursùs dare Colla Catenæ,
Limina ſueta petens ardet, foribuſque ſuperbis
Affixus miſerum nocturnâ cum face cantat,
Amplexuque tenet poſtes, atque Oſcula figit.
Læta ſedet, victrix, & Formæ conſcia Virgo,
Et fruitur Pœnis, & queſtus ridet Amantum.
Nec tam difficile eſt vitare Cupidinis Artes,

Occultoſque

Occultoſque Dolos, quàm captum Retibus ipſis
Exire, & validos Veneris perrumpere Nodos.
Hic Labor, hoc opus eſt; facilis deſcenſus Amoris,
At ſemel incluſo cœca inter Mœnia, Tecti
Illudit latebroſus, & irremeabilis Error.
Non ſecus æſtivus leni fluit Agmine Aquarum
Per medias Torrens Valles; nec prodigus Alveum
Tranſilit; at ſubitò ſi Jupiter humidus Auſtris
Laxet, erant quæ denſa modò, & liquefacta remittat
Frigora, concretaſque Nives; latè exit abundans,
Obicibus ruptis, humiles ſpatiatus in Agros
Mole novâ Torrens; nullâque coercita Lege
Dat Stragem latè, atque ingens dominatur Aquæ Vis.

Quæ

——————————————*Quæ Res*
Nec Modum habet, neque conſilium, Ratione Modoque
Tractari non vult. ——————

SI ſapere incipiat, dum deſipit, æger *Oreſtes*,
Et Furiis tendat ponere Jura ſuis,
Stultitiæ Pondus ſi certo Examine penſet,
Abnormis fieri nec ſine lege velit,
Inſanum magìs hunc Pueri, clamentque Puellæ,
Inſanire aliquâ quod Râtione paret.
Quî minor excluſum Juvenem Dementia verſat?
Incertum raptat quem, Furor alter, Amor.
Nititur Ille quidem, pugnatque reſurgere ſæpè,
Nitenti at Collum deprimit uſque Jugum.
" Excluſus redeam? Limenque infame reviſam?
" Cantabo & pernox *Chryſidos* ante Fores?
" Ut doleam rursùs, rursùſque excludar; inultæ

" Sub

"Sub Soleâ ut trepidènt ſæpè rubente Nates?
"Non ita; Servitium, triſteſque valete Catenæ,
"Nullus amor tanti eſt, victa recede Venus."
Magna quidem loquitur; ſed fruſtra Magna locuto
Excutiunt viſæ fortia Verba Fores.
Juravit quoties rediturum ad Limina nunquam,
Perjurus quoties Pes tamen Ipſe redit!
Perfuſum gelidâ Mulier ſi vexet, Olivo
Ceu ſit perfuſus, clarior ardet Amor.
Quò magis hic obſtat, ſævit magis aſpera Peſtis,
Sæviùs ut luctans Caſſibus hæret Aper.
Errat enim, cœco Finem qui quærit Amori;
Arctari quovis Limite neſcit Amor.
Sic ubi Carceribus ſeſe effudêre Quadrigæ,
Prælapſi Curſu Flumina, *Piſa*, tua;
Lora ſimul, laxaſque in Collo ſentit habenas,
Æquora Equus raptim nactus aperta volat;
Fruſtrà exclamat Eques preſſâ ſtomachoſus habenâ,
Ille fugit Curru ſurdior Ipſe ſuo.

'Εγὼν

——'Εγὼν 'επέευι ϗ̀ αθανάτοισι μαχόιμην;
"Εγχει δ' ἀργαλέον.——

QUICQUID ubique vides Deus eſt, quòcun-
[que moveris
Uſque Deus; qui ſi non eſſet ubique, fuiſſet
Nuſquam aliquid. Circùmque oculos infrà-
[que ſupràque
Inflectas, Opifex opere en! ſe monſtrat in omni.
Rursùm Animi contende aciem, flammantia Mundi
Mœnia tranſgredere, &, tibi quod ſit materiäi
Cunque, relinque audax; vaſtum per *Inane*, repertum
Ecce Deum! en Spatium præſenti numine *Plenum*.
In tua deindè iterùm atque in te deſcende; quis omnia
Artifici fecit Verbo, facta omnia ſervat?
Quis regit hunc Solem? has terras? hæc Sidera? ventos
Quis ciet & mulcet! quis vin'clis Æqora frænat?
Hîc ſatis apparet nobis Deus; hîc tibi ſeſe
Oſtendit, Scelerate: velis num penna Columbæ

Sit

Sit tibi, quâ fugias? tranes ergo æthera, in altum
Deſcendas, centro lateas telluris in imo;
Te citiùs fugias, quàm qui tibi viſus ubique eſt.
Viſus ubique licèt Deus eſt, licèt omnia complet,
Quem non Templa tenent, anguſto aut limite Cœlum;
Præcipuam tamen ille Piorum in pectore ſedem
Eligit; hæc colit, hîc ſunt templa Illius, & ipſis
Efficit hîc divinâ ſuum præſentiâ Cœlum.

Voce tamen magni oppugnat celſa atria Cœli
Terrigena, & linguæ confiſus viribus, ultrò
Provocat, ac ſummum ciet in certamina Patrem
Vermiculi frater. Regalis tempora Mitra
Scilicèt exornet, ſolioque inſidat, & æquet
Imperium terris, non æquet pectora cœlo.
Irritus eſt, poſtquàm arma Dei ad cœleſtia venit
Mortalis mucro. Cur telum imbelle ſine ictu
Eminùs emittit? Quem poſſit vincere Febris,
Hic ſperet ſuperare Deum, qui maximus orbem
Imperio tenet, & præſenti Numine ſervat.

Proinde

Proinde tonet Verbis: at, tu cùm fulmina torques,
Te, *Pater*, horreſcit, nec inania murmura ab alto
Diſſultare putat, vanaſve ardeſcere flammas.
Tum trepidum caput in latebras abſcondit; & omnes
Projicit ampullas; tum veros fronte pavores
Oſtendit, cœlo faſſus regnare Tonantem.

Reſpice *Judæos*, delectæque agmina Gentis,
Semita diviſum patuit queis ſicca per æquor,
Perque diem nubes, & noctu lucidus Ignis
Deſignavit iter; queis eſurientibus eſca
Depluit è nebulis, medioque è vulnere ſiſſi
Marmoris elicuit puros ſitientibus hauſtus
Ipſe Deus; nec voce Deum gens impia ceſſat
Oppugnare ſuum: donec jam vindicis ira
Numinis ardeſcit, ſævitque per agmina Peſtis,
Et vaſto fauces Tellus recludit hiatu
Infernas, barathrumque duces abſorbet in imum.

Sic olim magnus cœli regnum arrogat armis
Lucifer, elatuſque tumenti pectora faſtu,

Jure

Jure negat ſibi nata: " locum tenuiſſe ſecundum,
" Sit licet hoc ingens, mihi non ſatis, inquit; & ipſum
" Qui nunc omnipotens audit, ſolioque potitus
" Jam nectit noſtris ſervilia vincula collis,
" Spero equidem, O ſocii, ſuperis detrudere regnis.
" Et nos tela manu validâ, atque volatile fulmen
" Spargere, & ipſius rutilos imitarier ignes
" Poſſumus." At magnis temerarius excidit auſis:
Jam Deus egit equos, volucremque per agmina currum,
Quo totum intremuit Cœlum, flammaſque triſulcas
Contorſit, (fictas non ille bitumine flammas
Sulphureo! trepidoſque immani turbine ad Orcum
Demiſit; ſolido hîc cohibent adamante catenœ,
Quæſitum hîc meruit ſibi tanta Superbia regnum.

——*Trahit conſtructos Gloria curru*
Non minùs Ignotos Generoſis.——

CUR, ait, invideas Mater mihi nomina Famæ,
" Pelides, cur me perdere amore velis?
" Ad famam genitor *Peleus* calcaribus urget,
" Ad Famam Genitrix ne vetet ire *Thetis*:
" Pugnabunt alii pulchris apud Ilion armis,
" Præripientque mihi Laurea Serta Duces?
" Ut cum tranſierim ſine honore inglorious ævum,
" Opprimat incanum Mors inhoneſta caput?
" Langueat ut morbo vegetæ flos ille Juventæ,
" Ut celeres tardet pigna ſenecta pedes?
" Ut poſſim dixiſſe, *fui*: cùm nulla voluptas,
" Talis ubi fuerim, ſit meminiſſe mihi.
" Sat ſibi, qui Famæ vixit ſatis; Utilis orbi
" Quandocunque cadet, non cadet ante diem.

" Neſtoreæ

"Neſtoreæ brevitas eſſet delenda ſenectæ,
 "Si tegeret canum nulla Corona caput.
"Templi Fama ſui reſerata repagula pandit.
 "An metuam de Te natus inire fores?
"Fama vocat, clarum agnoſco Lituumque Tubamque
 "Agnoſco ſignum, Diva Canora, tuum.
"Nulla mora eſt, venio, venio Tibi debitus; ultrò,
 "Quo me cunque vocas, Te præunte, ſequar."
Sic Heros——Ego dum hæc recolo miracula Famæ,
 Quid mirum accendit ſi mea corda Calor?
Tu genus Heroum, *Gulielme*, exemplar anhelans
 Ad patrium, Terrâ Bella marique geres.
Victor ages meritos *Paulina* ad templa Triumphos,
 Signaque capta manu, fractaque Roſtra feres.
Ipſe humilis, ſed laude tamen præcordia tactus,
 Si qua feram auditu digna, Triumphe, canam.
Hâc ego ſpe ſcando Muſis ſacer Annibal Alpes,
 Diiſque vel invitis eſſe Poeta volo

Quocunque oſtendis mihi ſic, incredulus odi.

UT primum modicis inſtravit pulpita tignis
Eſchylus; & ſumtâ jam veſte decentior, Actor
Compoſitos didicit greſſus ornare cothurno;
Humanos finxit divina *Tragædia* mores;
Pacavitque vias, frænans ſtipata Theatra,
Arbitrio pia *Muſa* ſuo: ſic, ferrea dudùm,
Nunc oblita ſui liquuntur corda Tyranno,
Imperium confeſſa Deæ; lacrymæque coactæ
Invitis fluxêre oculis: jam frigidus horror
Manat per populum, Tragicum quatiente flagellum
Tiſiphonâ; pallet, furiarumque ora tremiſcens,
Ante diem fœtus patefactos reddit ad auras,
Facta parens mulier; fecit timor ipſe Parentem.
Motum animi mulcere dedit pia *Muſa* tumentem.
Hinc vitium eliſum; Virtus hinc, nocte ſepulta,

Elicitur

Elicitur, dudum & ſopitos ſuſcitat ignes,
Vim *Sophoclis* veteres hinc mirabantur *Athenæ*;
Rettulit & plauſum Vates, fervente Theatro,
Non majora fide fingens miracula: Nulla hic
Conſcendit currum pennato Saga Dracone,
Nec coram populo miſer eruit *Oedipus* orbes.
Nil monſtri finxit; nil quale *Britannia* fallax
In ſcenis audet; ſed ſimplex Tabula pulchro
Dramate ſeſſorem tenuit, placuitque popello.
Fletibus adflevit fictis Spectator amicè;
Et, gravis *Æſopus* quid poſſet ſyrmate, ſenſit
Roma potens; mores, quos exhibuêre Theatra,
Curavit feciſſe ſuos; contemnere mortis
Terrorem, auditâ morituri voce *Catonis*,
Edidicit, pariterque immiſcuit Utile Dulci.
  Longè aliter *Noſtri*: Puero, Patrique ſevero
Non ſatis eſt tantùm pulchra eſſe poëmata, ſi non
Ulteriora fide ſpectacula proferat Actor.
Spectatum venêre; placent demiſſa per aurem

Segniùs, inque oculis vivit pars maxima Sensûs.
Exulat è Scenis jam mœſta *Tragœdia*; Muſæ
Nuſquam dignus honos; ſqualent aulæa cothurno
Abducto; ſoluſque, inter tot Sibila, plauſum
Oblectans animos fert *Mimus*: gaudia, Vates
Quæ non dant Tragici, dabit *Harlequin*: Ille popellum,
Ille regit proceres, caveamque inducit hiantem.
Jam ſenſim rupto ridens caput exſerit ovo
Cum ſtrepitu; jam tuſſit anus, rugiſque ſenilem
Frontem arat; & tremulo greſſu titubare laborat:
Aut *Canis* in facie tacitus per pulpita currit.
Eliciunt populo tamen ipſa Silentia plauſum;
Humanâque placent vultus plus voce Canini.
Omnis Eum Color & Facies converſa docebit;
Nomen erit Pardus, Tigris, Leo, denique quid non?
Harlequin eſuriens in cœlum, juſſeris, ibit.
Mox videas terras immanè dehiſcere, ſeque
Fictum aperire Polum; volat æthere Serica nubes
Deſupèr; aut ſparſi Ciceris pluit horrida grando;

Aut

Aut, imitata nives, deſcendunt vellera Chartæ.
Intereà magno miſceri murmure Scena,
Et fulgar rutilare, Tubique bitumine fœti,
Quos impunè novâ *Salmoneus* protulit arte,
Diſſultant crepitu, ſonituſque imitantur Olympi.
His mentem, & vultum ſuſpendunt tota Theatra;
Hæ nunc deliciæ! venerabilis umbra *Hamleti*
Cedit jam *Fauſto*, repetitque coercita Manes.
Ille ubi prodierit, ſcenæ jam nota Voluptas,
Deluſitque oculos, tonitrûs turba æmula ficti,
Mugit grande Sophus frangens ſubſellia plauſu.

Caret Mortis formidine Pectus.

UT, modò quæ petiit, data pharmaca reſpuit [Æger
Et medici paritèr poſcit & horret opem;
Sic Miſer, adverſi jactatus turbine fati,
Conqueritur vitæ dura, timetque mori.
Exoſus vitam, Vitæ ſub luce laborat;
Ferre gravè, ac pondus depoſuiſſe grave eſt.
Adverſos plorat Ventos, triſtemque procellem:
Sed, cùm ſe portus pandit, inire negat.
Quæ fingit Timor ignavus, fera monſtra veretur,
Et Mens in penam eſt ingenioſa ſuam.
Nullum Numen habet, ſi ſit Prudentia, Lethum;
Nos ſtimulos in nos, improba turba, damus.
Illic non pariter Domini faſtidia Servus,
Nec rapit in luctum corda repulſus Amor.
Dat libertatem victo, rumpitque catenas;

Et

Et, cur ſe victum gaudeat, Hoſtis habet.
Spicula nè Lethi noceant, contemne; fugaci
Mors inſtat, timidum conſequiturque Virum.
Quæ vitare nefas, condiſcas ferre decentèr,
Eſt dignus Vitâ qui caruiſſe poteſt.
Ante diem cadit Ignavus, mortiſque timore
Præſumit mortem; nè periatque, perit.
Irruit at fortis, vitæ ſecurus; & audet,
Ut Cæsar, fatis obvius ire ſuis.
Non abſens optat letum, præſenſve veretur,
Ignavus moritur ſæpiùs, Ille ſemel.

In Verſionem Græcam Horatii.

VIGILEM ad lucernam dum ſedebam vix [vigil,
Nocturna verſans Lexica,
Græcis *Horati* per laborem plurimum
Mutare quærens Carmina;
Lucerna ter reluxit Igne cærulo,
Concuſſa tremuit Janua,
Illapſa paſſu cùm ſilenti, pallida
Imago Vatis aſtitit;
Confeſſa Vatem Laurus eſt, nitens Cutis,
Pinguiſque Frons *Horatium*.
Stetit minaci queſtus ore talia,
Rupitque ſic ſilentium,
" Quid immerentem, Stulte, vexas? O meis
" Parùm fidelis Verſibus

" Interpres

" Interpres, O tu multa fleturum Caput,
" Si vis Deorum eſt Manium.
" Adſum, relictis Ultor adſum Mortuis,
" Læſique Vindex Carminis.
" Demorſa fruſtrà viva rodis Unguium,
" Fruſtraque cædis Lexica:
" Romana Graio Muſa neſcit nobilis
" Celarier velamine.
" Cave, cave; namque in malos aſperrimus
" Interpretes de ſævio.
" Poeta, grande cui decus *Lucretii*
" Dedêre verſa Carmina,
" Dedit ſatis, ſuperque Pœnarum mihi,
" Cùm triſtis agrimoniâ
" Faſtidiosâ gutturi innectit ſuo
" Informe lethi Vinculum.
" Et te, Sceleſte, ſiquid in *Flacco* Viri eſt,
" Inultus haud omiſero.
" Impune *Phædrum* tibi licebat carmine

" *Graio*

" *Graio* diu diffingere;
" Centumque nobili *Fäerno* fabulis
" Inultus illudas licèt;
" At noſtra ſaltem mitte, mitte Carmina,
" Nec me remorſurum petas."

Αλλα

Ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε Θεός γ' ἐπιδευέα φώτων.

SINGULAS Naturæ Terras frugibus ditat [ſuis:
Jungit hîc colonus ulmos Vitibus feliciùs,
His agris robuſtiora Farra producit *Ceres.*
Hic tuo, *Pomona,* fructu degravantur arbores,
Hortus hîc flores amænos, copiamque narium
Mittit, & paſtor puellæ ſerta nectit ſuavia.
Tmolus en! gratos odores, muricem *Sidonii,*
Thura dant molles *Sabæi,* molle *Perſæ* Sericum.
Sic Deûm rex magnus orbi mutuum Commercium
Juſſit eſſe, ſinguliſque ſingulas merces dedit
Gentibus: ſic quæque Terra eſt fertiliſque & indigens;
Quæque tribuit, & viciſſim dona poſcit exteros.
Navium hinc citæ cohortes æquor altum pervolant,
Atque fœdera, atque merces hinc & indè transferunt.
Orbis incolas remotos copulat Commercium,

Pauperi

Pauperi nummos miniſtrans, atque luxum Diviti.
Nauta ad *Anglicum* ecce! litus exteras opes vehit:
Thura nos, vitemque Baccho dedicatam candido,
Muricem nos, atque gemmas, atque delicatulas
In togas Puellularum nos habemus Sericum.
Quæ tamen cœli *Britanni* deneget nobis rigor.
Attamen *Ceres* beatam mater *Angliam* fovet,
Arva flaveſcunt ariſtis aureis & ſuavibus,
Grata nobis, & remotis gentibus gratiſſima.
En! Oves errant per agros, perque montium juga,
Quos malignus Jupiter, quos vexat Æther frigidus,
Vellus *Anglicum* rigentes vellus *Aureum* putant.
Sic viciſſim poſtulamus, reddimuſque munera,
Diviteſque fertilis nos reddit Indigentia.

Ne

———————*Nè patriam Rem*
Perdere quis velit.———————

QUALIS ad æſtivum pennas expandere ſolem
Gaudet, & exultat Muſca tepore novo;
Inſtantis ſecura hiemis, nec cauta futuri,
Tranſigit æſtivam luxurioſa diem;
Mox ignava fame, ac contracto frigore pigra;
Ultricem luxûs ſentit adeſſe diem:
Sic genio indulget, venturique inſcius ævi,
Diſſipat imprudens æra paterna *Nepos.*
Hinc ſequitur, luxumque ulciſcitur acris Egeſtas,
Immodicamque fames torquet acerba gulam.
Curtantur, nido extendit quas latiùs, alæ;
Nec cadit, ut tactâ ſurgere poſſit humo.
Hunc rapit Ambitio, præceps illum Alea nudat,
Extorquet nummos huic inhoneſta Venus.

Alter

Alter, ut *Actæon*, perit iraſcente *Dianâ*,
Concidit & Canibus tradita præda ſuis.
Fit Latro mox, ſtringitque ferum Sicarius enſem,
Quaſque malè amiſit, nunc male quærit opes.
Cùm bona donavit præcepibus atque Caballis,
Fortè aget in triviis ipſe Olitoris equum.
Si nunquam fuerat felix, felicior eſſet,
Inſuetus duram ſcit malè ferre famem.
Fabricii meliùs fortes: augere paternam
Rem prohibet Virtus, extenuare Pudor.
Majeſtate humiles & paupertate verendi,
Virtutem quærunt, vel ſine dote, probam.
Sæviat & moveat Fortuna irata tumultus,
His, queis nulla dedit, demere nulla poteſt.

Si

Si volet uſus.

OMNIBUS in terris, quas Sol proſpectat [uterque,
Diverſæ Gentes longe Diverſa ſequuntur.
Diſcordant varii cultuſque habituſque Locorum;
Nec diverſa ſitu magis eſt aut æquore tellus,
Quàm ſtudiis; ſua quoſque trahit pro more Voluntas.
Gallica Comædos oſtendit Natio Mores,
Æternùmque levi ſtrepit importuna cachinno.
Ingreditur faſtu tumidus, frontemque ſeveram
Torvus *Iber* profert; &, ut eſt gravis, eſſe videtur.
Anglia at, utiliùs commiſcens dulce ſevero,
Temperat Hiſpanâ modicum gravitate leporem.
Turcicus ad talos demiſsâ veſte Maritus,
Mollitèr incedit, mollique ſuperbit amictu.
At mulier graditur Bracchata: *Britannia* contrà
Succinctum ſpectat Juvenem, Nymphamque ſtolatam.

Hîc ames dici Pater.

HÆC, artes pueri gaudent ubi diſcere, & artes
Exercent, olim quas didicêre, viri;
Hæc Pater HENRICUS conſtruxit mœnia, [certas
Dignatus Muſis conſtabilire domos.
Ipſe etiam hîc alter nè dedignere, GEORGI,
ETONÆ dici, nec minùs eſſe, PATER:
Ipſe etiam, quamvis abſens, at numine præſens,
Quos Rex fundavit, Rex tueare Lares.
Terna licèt triplici donent te Regna coronâ,
Et maria æquoreo cuncta tridente regas;
Majores inter palmas, nè ſperne minores,
Quas gratâ offerimus nos, tua turba, manu.
Ipſe quidem Imperii curas ac pondera noſti,
Et ſentis, oneri ſis licèt æquus, onus;
Non leve, tutelæ Britonum invigilare tuorum,

Tutelæ

Tutelæ Europes invigilare, grave eſt:
Hîc Pater, hîc Princeps, placidus patiare vocari:
Gloria ſi nulla eſt, non grave pondus erit.
Hinc dum GERMANUS, GALLUSQUE hinc voce fatigat,
Hic gladium ut condat, ſtringat ut Ille, tuum;
Sufficiat nobis, lœto ſi arriſeris ore,
Hos titulos tibi non diſplicuiſſe, ſat eſt.
Nec tibi diſpliceant, nec tu, Rex magne, tributa,
Quæ tibi noſtræ opis eſt ſolvere ſola, nega.
Ipſa tibi Pallas, Victor fortiſſime, texit
Fronde triumphali ſæpe, tegatque! caput;
Ipſa & Pacificâ devinxit tempora Olivâ,
Quæ nituitque tuis, quæ niteatque! comis:
Sis tamen his Laribus PATER, extruxiſſe Minerva
Quos olim vellet, nunc habitare velit.
Seu Pacem, ingenti ſeu volvas pectore Bella,
Da Pacem à nobis, da tua Bella cani.
Præſidio munita Tuo, Te laudet ETONA,
Tu, qui digna geris carmine, carmen ames.

FINIS TOM. I.

MUSÆ ETONENSES:

SIVE

POEMATIA

IN

DUOS TOMOS

DISTRIBUTA.

Eſurit, intactam Paridi niſi vendat Agaven.

TOM. II.

LONDINI:

Typis Caroli Rivington,

Proſtant venales apud J. & J. Rivington; OXONII, J. Fletcher; CANTABRIGIÆ, R. Matthews; & ETONÆ, J. Pote.

MDCCLV.

VIRO REVERENDO

GULIELMO GEORGE, S. T. P.

Decano LINCOLNIENSI,

Nec non Collegii REGALIS Præpoſito digniſſimo;

ETONÆ ATQUE CANTABRIGIÆ,

Per omnes Literarum humaniorum gradus

ʼΑΙΕΝ ʼΑΡΙΣΕΥΟΝΤΙ;

Hæc *ETONENSIUM* ſuorum Carmina,

Ipſius pleraque Auſpiciis condita,

Dat Dicat Dedicat,

Optimo quondam Præceptori

Diſcipulus devinctiſſimus,

J. PRINSEP.

MUSÆ ETONENSES.

ECCLESIASTES.

AUDITE, O miſeri, dictiſque advertite mentes

Quæ Senior ſtadio extremo, metamque ſub ipſam

Promit, iter recolens Solomo. Mihi credite, rerum

Decepti vanis, experto credite, quantis

In tenebris, lacrymiſque, & luctificis ærumnis

Degitur hoc ævi, quodcunque eſt. Scilicet, ex quo

Vitales auras haurimus, ad uſque ſepulchri

Hoſpitium; per iniqua viarum, & inhoſpita teſqua,

Et caligantes nigrâ formidine valles;

Mille per anfractus, divortia mille; labore

Uſque fatigati, finem tamen uſque timentes

Tendimus; atque jugi ſub pondere colla fatiſcunt;
Quod nec detrectare datur, nec ferre valemus.
O fallax ſpecies! vitæ fugitiva beatæ
Umbra! quid infauſtos crudelis & invida falſis
Ludis imaginibus; dum nunc velut obvia pronos
Tendis in amplexus; cupidam, ſimilemque tenenti
Mox fugis, in tenues auras evanida, dextram?
O! ſi mortali tantum contingere munus
Fas eſſet cuiquam, nec fata adverſa vetarent
Curarum exortes traducere leniter annos,
Et mihi fas eſſet tantum contingere munus:
Audiret felix Solomo, nec tetrica muſa
Lugubres planctus, & verba cientia fletum
Funderet: in me unum largi indulgentia cœli
Congeſtas cumulâſſet opes, vitamque beatam.
O felix Solomo, non te quæſiveris extra.
Eheu! mortalis, non hæc in fœdera tecum
Omnipotens venit Genitor, quo tempore Adamus
Infelix vetitos decerpſit ab arbore fructus.

Continuò

Continuò hanc legem impoſuit natiſque patrique;
Perpetuos inter luctus, curaſque ſequaces
Tabeſcant; variiſque exercita corpora morbis
Vix tandem gremio matris compôſta quieſcant.
Exin', ſpeſque leves inter, vanoſque tumultus
Decipimur miſerè pellacis fraude ſereni,
Gaudiaque obnixi ſequimur fugientia; at obſtat
Conditio naſcendi, & inexorabile fatum.

Ipſe, Deo monſtrante viam, Solymæa capeſſi
Imperia, auſpiciis quondam regnata paternis.
Nam mihi Jeſſides belloque infractus & annis
Conceſſit ſolium, rerumque reliquit habenas.
Ille Philiſtæas gentes, prolemque gigantum,
Inviſum cœlo genus, intractabile bello
Contuderat: ſupplex huic Gaza recluſit aheneâs,
Samſonis quondam validi geſtamina, portas:
Aſcalon huic, bruto fruſtrà confiſa Dagoni,
Ceſſit; & Azotus; vallataque turribus Acron.
Huic quoque palmiferos ſaltus ſubmiſit Idume;

Nec non & pictæ valles, quas fertilis Arnon
Irrigat, & largo fœcundat flumine glebas;
(Terra tuis olim, Jephthe, inſignita triumphis)
Quaque Moabitæ degunt, uberrima Regna;
Hebræum agnôrunt Sceptrum, Dominumq; potentem.
His, ubi compoſitis miteſcere ſæcula Bellis
Annuit Omnipotens, Solio ſublimis ebumeo
Jura dabam Populis, placidâque in pace regebam.
Quinetiam extremos Claſſis penetravit ad Indos,
Gangaridumque ſinus, prætentaque littora rubro
Oceano inviſit, naſcentique obvia Soli.
Huc Ebur, huc Auri rudia Argentique talenta,
Eruta viſceribus terræ, ſpolia Orbis Eoi,
Taprobane miſit, portuſque oneravit Elanos.
Sed me præcipuè Ingenii ſolertis Acumen
Reddidit inſignem: Solomoni ſcilicet uni
Abſtruſos veri fontes inviſere, & uni
Contigit occultas rerum cognoſcere cauſas.
Quæ Regio in terris noſtræ non conſcia Famæ?

Audiit,

Audiit, & ſi quæ Scythico porrecta ſub Axe
Indigenas Hyemes æternaque frigora ſentit:
Si qua ultra Æthiopum fines calidamque Syenen
Squallet arenoſa, & nimiis plaga Solibus ardet,
Quicquid, Bactra, tui jactant Zoroaſtris alumni,
Sidera vel pernox ſervans Chaldæus haruſpex;
Quæcunque arcanis fruſtrà commiſſa figuris
Divina indoctam celat myſteria Plebem,
Veridica obſcuris involvens dogmata, Memphis,
Non noſtram fugêre aciem: Mens ardua vilem
Geſtit humum ſpreviſſe, viamque affectat ad Aſtra.

Sed tamen, O ſterilis Veri, fruſtraque ſuperbe,
In te deſcendas, Solomo: pars quantula rerum eſt
Quam tibi ſcire datur! quantoque labore parata,
Splendida deluſam tenet Ignorantia Mentem!
Diſce, docendus adhuc, quàm plurima neſciat, & quàm
Claudatur brevibus jactata Scientia gyris.

Quare age, quandoquidem arboreos cognoſcere fœtus
Diceris, à Cedro, Libani quæ plurima ſummis

 Imminet

Imminet, ad Frutices & amantem Flumina Muſcum;
Dic, age, cur Abies apice inſpicatur acuto,
Et teres in gracilem ſenſim faſtigia conum
Colligit: at Fagus latam Paſtoribus Umbram
Præbet, & ingentes fundit circum undique ramos?
Cur foliis Quercus privos mutatur in Annos;
Funereas nunquam Taxus dum ſquallida frondes
Ponit, at imbelles Hyemes & frigora temnit?
Quî fit ut ardentes Roſa matutina rubores
Induat, expedias; glebâ prognata propinquâ
Lilia dum pallent, Violas dum purpura veſtit?
Caltha amat apricos Soles, umbramque Cupreſſus;
Glauca Salix humilem gaudet veſtire Paludem;
Acclives Oleæ tumulos, Colleſque ſupinos
Ornant; in medio Ficus lætiſſima campo.
Unde Solo diverſa ſubeſt Natura? quid Uber
Hoc fovet amplexu dulci genus, alteriuſque
Impatiens, prohibet radicem affigere Terræ?

Quis

Quis mihi vim terræ altricem Sophus explicet? Unde
Semina quæ putri jacuerunt obruta ſulco
Pubeſcunt rediviva iterum, fœtuque gravantur
Conſimili? Viden' ut lætam ſe Dædala tellus
Induat in ſegetem, nec longum tempus, & Arva
Depoſitum Agricolæ multo cum fœnore reddant?
Unde ſibi occultas vires habilemque Vigorem.
Concipiunt Quercus? Quæ vis arcana miniſtrat
Fortia paullatim nodoſo pabula trunco?
Augmine quo ſolidata, quibus valida Incrementis
Eniti aſſuevit, donec contemnere Venti
Irriſas didicit Furias, & Fulminis Arbor?
Quis ſcit, adoptivum quo pacto inoleſcere Membrum
Alterius potuit trunco? Quibus apta Catenis
Quo nexu coeunt, teneræ dum Filia ſenſim
Concreſcit, ſucci materni oblita, Novercæ?
Piſcibus ignarus quæ ſit Natura requiro:
Quæ ſtudia & Mores populo: quibus Artibus auras
Accipiant reddantque, ubi non ſpirabilis humor

Ambit, & implicitos aqua circumfuſa coercet.
Quo fœtus pariant nixu: quî fiat, ut inter
Regna gelu conſtricta & iniquis aſpera flabris,
Mollis Amor dulci perfundat pectora ſenſu,
Verſet & algentes genialis Flamma medullas.
Nec minus ignoro, fateor, diverſa Volucrum
Ingenia; undè, novum quum Ver laxaverit Annum,
Certatim incumbunt operi, & fundamina ponunt
Penſilibus tectis; tepidis mox incubat Alis
Amplexu Ova fovens Mater; Prolemque futuram
Sollicita expectat; dum fœtâ Uligine mixtus
Oſſa coquit calor, & bruto vitam elicit Ovo.
Jam Soboles plumâ vix vix obducta, volatûs
Prima rudimenta effingit, flexuque ſequaci
Pone legit Matris gyros: Illa anxia Nido
Invitat, donec provecto fortior Ævo
Ætherias poſſit ſpatiari impunè per Auras.
Aſpice nunc quanto ſtudio curâque ſagaci
Mellifica immenſos tranant examina campos

Aëris: ut dulces ſuccos, & roſcida paſſim
Pabula decerpunt: ut, quum jam denſior Aër
Cogitur, & monet ignavas inſtare tenebras,
Decedunt Pratis & cerea tecta reviſunt.

Quid quod ubi Autumnus gravidis caneſcit Ariſtis,
Venturæ metuens Hyemis Formica labori
Inſtat? Jamque ingens & majus corpore granum
Trudit anhela, humeriſque advolvens Horrea ſtipat
Exigua injuſto ſudans ſub Faſce Viator.
Et ne forte Solo nimium nimiumque feraci
Radices agat, & Dominæ ſpem ludat inanem,
Admorſo prohibet ſignatum in ſemine Vulnus.

Dicite, Vos, quibus arcanos Natura receſſus
Expoſuit, quibus Ingeniis, quo prædita ſenſu
Concipiant tantos bruta hæc Animalia motus.
Vis aliena ciet, molemque infuſa per omnem
Dirigit, Artifici ceu Lignum mobile dextra?
Aut ſponte, atque opis externæ non indiga nutu

Ducuntur

Ducuntur proprio? Cur non Deus his quoq; ſolers
Largiri Ingenium potuit, mentemque capacem?
Nec minus in dubio eſt quæ ſit genitalis Origo
Inſectis; unde arceſſant ſibi tenuia Vitæ
Corpora. Si Tellus animato prodiga partu
Effudit nullo cretam de ſemine Prolem;
Quî potuit vitam, quam non habet ipſa, dediſſe?
Quod ſi perpetuam gignendo Animalia prolem
Sufficiant, generiſque inſtent ſarcire ruinas;
Unde fit, ut refluo quum tandem gurgite Nilus
Detumuit, proprioque minor ſe condidit alveo,
Cruda puerperia exſiſtant, quibus altera nondum
Pars animata riget, pars altera prædita ſenſu
Dimidiatam Animam, & vitam gemit imperfectam?
Nunc age, mens, humilem hanc ſedem, terraſq; jacentes
Deſere, & excelſos Cœli ſpatiare per Orbes,
Præpetibuſque fugam molire per ardua pennis,
Dic igitur, num Sol celeri vertigine raptus

Fertur,

Fertur, & immotam Terram revolubilis ambit?
Aut ille in mediâ Mundi regione locatus
Otia agit lentus, Centroque immobilis hæret;
Dum Terra aſſiduo fertur circum incita motu,
Itque reditque vias, atque indefeſſa laborat?
Cernis, ut incerto palantes Calle Planetæ,
Nunc lento incedunt paſſu; nunc Orbe citato
Corripuere gradum: mox & ſubſiſtere viſi:
Dein Spatium emenſum relegunt Curſuſque relictos.
Cur non æquato paſſu, ſtabilique tenore,
Conſtantes peragunt motus? Incognita nobis
Incitat errones Lex? Aut ſine Lege vagantur?
Fruſtrà hîc Aſſyrius ſtolidi commenta cerebri
Et Patrias artes jactat: Fruſtràque figuras
Lineolaſque ſolo pingit: fictoſque Epicylos
Implicuit Cyclis, ingeſſitque Orbibus Orbes.

Dic quoque, num fœti nativâ luce Planetæ;
Seu potius radiis obnoxia corpora Solis

Furtivos

Furtivos ignes, & non ſua lumina vibrant?
Quidni igitur, quando craſſis conſtant Elementis,
Indigenas paſcant Pecudes, Volucreſque, Feraſque?
Cur non & ſimilis nobis humana Propago
Hîc quoque naſcatur, quæ nec melioribus orta
Auſpiciis, nec quæ fuerit minus obvia curis?
 Suſpice nocturni laquearia flammea Cœli:
Num tibi, Mortalis, Stellarum tanta ſupellex
Inſervit ſoli? Vili hâc funguntur opellâ
Officioſa Cohors? Tantone miſella ſuperbit
Terra ſatellitio, cunctis famulantibus Aſtris?
Quis ſcit an hæ (quamvis noſtræ penuria Mentis
Affixit Cœlis, unoque in fornice clauſit)
Sparſæ intervallis variis per inane profundum
Innumeros foveant radiis genialibus Orbes:
Et circum pulchrâ Terræ Lunæque coronâ
Volvantur, Soleſque ſuos, ſua Sidera noſcant?
Fruſtrà igitur numeros Stellis & nomina fecit,

Aſtraque

Aſtraque digeſſit certis concluſa figuris.
Chaldæus. Quin, Vane, gregem, & ſtabulantia paſſim
Armenta amoveas, Cœlumque his exue Monſtris.
Quo feror? Immenſique ultra pomæria Mundi,
Orbita quà nullo ducit veſtigia ſigno,
Per ſpatia infinita iter irremeabile tendo?
Deſcende, & propriam interius, Miſer, inſpice Mentem.
Quænam ea Vis, quæro, cœtum quæ conjugiumq;
Sortita eſt carnis terrenæ, atque uniter apta
Conſortem regit imperiis, & temperat Actus?
Unde genus ducit? Brutæne ingloria Terræ
Filia, coporeiſque audit conflata Elementis?
Compages Atomorum incerto concita motu,
Quam premit, & levat oppreſſam; ſolatur, & angit
Temperies Socii diverſa & mobilis Humor?
Quæ ſimul ætatis ſubiens diſcrimina, firmo
Robore nunc floret, nunc tardâ attrita Senectâ
Deficit: extremumque æternæ debita Morti
Succumbit, rurſuſque ſua in primordia cedit?

Seu

Seu potius genus æthereum & cœleſtis Origo
Eſt Animæ; Pater Omnipotens quam pendere pœnas
Incluſam juſſit tenebris & carcere cœco?
Hinc miſero hoſpitio duriſque addicta catenis
Reptat humi, celſique indigna atque immemor ortûs
Nil ſpirat ſublime, nihil feliciter audet.
Hinc cupit & metuit, dolet hinc gaudetque; nec unquam
Colluvie emergit, donec compage ſolutâ
Amolitur onus. Tandem eluctata cavernis,
Exuvias linquens fluxas molemque caducam
Emicat exultim, & patrias petit ardua ſedes.
Eſto, igitur: divina Animæ Natura reperta eſt;
Materiæ conjuncta, ipſa exors materiaï.
Quæ junctura ligat? Quæ tam contraria nexu
Fœdera conciliant? Unde hæc concordia diſcors?
Cur Animæ imperiis parent? Cur Membra faceſſunt
Juſſa miniſteria, & nutu famulantur herili?
Cur per Nervorum terebrata foramina motus
Undique ſenſiferi manant! Artuſne per omnes

Deditur

Diditur infuſa, & toto ſe corpore miſcens
Mens agitat Molem? Aut certâ ſtatione locata
Dum ſedet, accinctis tribuit ſua penſa Miniſtris?
Jamne igitur ſentis quantâ ſub Nocte laboret
Noſtra dies, quam denſæ obtentus Nubis incumbret
Mortales viſus? Species Umbraſque fugaces
Sectamur caſſo ſtudio effuſoque labore;
Dum nunc ſubluſtres nebulas, lucemque malignam,
Nunc aciem querimur nimio ſplendore retuſam.
Infelix, patrii lapſûs non immemor unquam
Jam ſacram compeſce famem; mentique repôſtum
Inſideat, quantas noſcendi dira Cupido
Excierit Strages; ut rapti injuria Pomi
Traxerit æternam ventura in ſæcula labem:
Nec toties falſâ deceptus imagine, ſperes
Ad vitam munire aditum; dum pervigil, Acer
Excubat ad portas, ſtricto qui fulminat Enſe
Angelus, & ſacros prohibet contingere fructus,

His

His igitur feſſam ſtudiis ægramque labore.
Solari Mentem, atque ultrices demere curas
Aggredior. Tentanda via eſt, quà læta Voluptas
Invitat: facili quà mollis ſemita clivo
Aſſurgens, hilares campos & amœna vireta
Deſuper oſtentat: Nùnc, nùnc, dum ſanguinis Æſtus
Luxuriat, lætoque ſalit Vena incita pulſu,
Exue pallorem ſeniumque, & dulcia carpas.

Dixi, atque Artifices Tyriâ de gente profecti
Accitu coeunt noſtro: Pars grandia ſaxa
Finibus advectat Libycis: Manus improba rupes
Excavat exhauſtas, terramque eviſcerat omnem.
Pars jubet antiquas deſcendere montibus Ornos,
Exciſaſque inſtat ferro convellere Cedros,
Donec odoratam Libanus deſideret Umbram.
Ardentes operi incumbunt: jam mœnia ſurgunt,
Jam turres, atque Aſtra minaci Mole laceſſunt.
Hîc Pictor vivos mentitus arundine Vultus,
In quaſcunque vocet dociles migrare figuras

Confundit

Confundit ſuccos, & pariete ludit in omni.
Hîc Sculptor, facili ſolers ſuperaddere torno
Aut Vitem, aut Hederas, aut flexi Vimen Acanthi,
Marmoreaſque trabes cælat, tereteſque Columnas,
Et rigidis laquear ſignis, atque aſperat Auro.
Nec non & noſtris peregrina vireſcit in Hortis
Sylva, atque ignotam fundit mirantibus umbram:
Nec non, nè fraudet cupidos anguſtus ocellos
Proſpectus, juſſos docui ſubſidere Colles,
Æquarique ſolo, vacuoſque extendere campos.
  Eheu! regifico conſtructa Palatia luxu
Non arcent miſeros agitatâ Mente tumultus.
Verùm impacatis uſque advigilantia ſomnis
Agmina curarum ſaliunt, ſpondâque ſuperbâ
Excubias agit Anxietas: per prata, per Hortos
Dum fugio, huc triſti ſeſe ſtatione receptat
Atra Comes, greſſuſq; premit, ſequiturq; fugacem.
Nec Citharæ ſonus, aut dulcis modulamina Vocis
Lenibunt tumidos curarum in pectore fluctus:

Quamvis manſueſcant, ponantque ferocia Tigres
Corda, ſonante Lyrâ: Quamvis tua carmina quondam
Lenierint furiis actum, Pater optime, Saulum:
Cura, tuo ſimilis Serpenti, cantibus aures
Obſtruit, & nullas Voces tractabilis audit.
  Quid memorem amentem ſtrepitum, riſuſq; jocoſq;
Inſulſos, quoties Syrio perfuſus Amomo,
Et non regali crines cingente coronâ,
Solvere triſtitiam media inter gaudia quæro?
Quid memorem (pudet heu! memorare, & conſcia luctu
Mens refugit) quanto furiata libidinis Oeſtro
Pectora laſcivos motus, ſenſuſque pudendos
Concipiunt? Fracta ut paullatim elanguiit Ætas
Fœmineoſque greges inter turpeſque Catervas?
Interea menti deſuetæ obtuſior uſus
Fit reſidi luxu; perit omnis maſcula Virtus;
Et Regi decedit honos, dum Fœmina regnat.
  Per varias Sortiſque vices, Vitæque colores
Contemplare Hominem; tandemque fatebere triſtis,

Læta

Læta quod exuperet major menſura Malorum
Jactanti fatale jugum; Vitamque per omnem
Gaudia ſinceros pariant fucata dolores.
  Felix ille Animi, fortunatuſque, laborum
Qui tandem invenit finem, portuque ſubivit
Optato: hunc cæſi Lapides ſpirantiaque Æra
Victorem Vitæ oſtendunt. Felicior ille,
O nimium Felix, qui, nè quid tale videret,
Reddidit æthereas, modò quas acceperat, Auras.
  Nullum igitur datur effugium? Via nulla Salutis
Reſtat adhuc? Reſtat. Facilis tu, Diva, vocanti
Adſis, Religio; & dubium per ſingula ducens
Aut fugere inſtantes doceas, aut ferre, Dolores.

In Obitum FREDERICI *Sereniſſimi* Walliæ *Principis:*

Ad Sereniſſimum GEORGIUM Walliæ *Principem.*

SPES, nuper altera, prima nunc *Britanniæ*,
Sic ille voluit ſummus omnium Arbiter,
Potens vel ipſis imperare Regibus,
Qui Regna juſto ponderans examine,
Hîc ponit apices, inde ſublatos rapit:
Dature ſeris jura quondam poſteris;
Dum facilis ætas patitur, & animus ſequax
Artes in omnes, diſce nunc præludere
Sorti futuræ; diſce nunc quid debeas
Patriæ, quid illa debitura ſit Tibi.
En! quanta ſeſe Laudis aperit area!
Perſona quanta ſuſtinenda te manet!

Deſideretur

Deſideretur ut minùs tandem *Pater*,
Gentis voluptas heu! brevis, longus dolor:
Hæreditatis jure cum ſceptro ut ſimul
Avita virtus in nepotem tranſeat.
Tu, deſtinatus imperare *Liberis*,
Parere priùs aſſueſce; inoffenſo pede
Dum lubricæ per ſemitam Puer'tiæ
Ducens volentem leniter *Mentor* tuus,
Primum eſſe civem, deinde Principem docet:
Generoſam & indolem, inſitamque vim boni
Cultu ſalubris diſciplinæ roborat.
Procul O! faceſſat; ſed tamen veniet dies,
Acerba, quamvis ſera; ſed aderit dies,
Quando *Ille* plenus Gloriæ, & vitæ ſatur,
Cœlo receptus grande depoſitum tibi
Tradet tuendum: in te gemens *Britannia*
Recumbet inclinata: tu pectus tibi
Caſus in omnes & virile, & Regium,
Ac par ſecundis, majus adverſis, para;

Utrobique conſtans, & ſimile ſemper Sui.
Cuſtoſque juris civium, & tui tenax,
Regnare doctus; nec ſacri faſtigii
Oblitus unquam, nec tamen nimis memor;
Ingredere Cœlis auſpicantibus, Duce
Virtute, Famulâ Sorte, Comite Gloriâ,

In

In obitum Celſiſſimi Principis FREDERICI *Principis* Walliæ.

CLAUDE, Pater cœli, nimium reſerata [ſepulchra;
Claude, precor: pœnas gens ſatis una luit.
Vidimus attoniti, pullata per oppida mortem
Spicula vindictæ ferre miniſtra tuæ:
Illa diu exarſit, *Britonaſque* inimica gementes
Per terram ſtravit, per latus omne maris;
Illa, tuo in Proceres nutu graſſata, ſuperbas
Non evitando perculit enſe domos:
Ultimus accedit numero FREDERICUS; & Illum
Mortis ab invito tela Parente ferunt.
Claude, precor, jam claude, & ſit tibi cura, videmus
Brunſviciæ genti quod ſupereſſe, Caput:

Sit ſatis hunc cecidiſſe Virum, volventibus annis
Qui Patris in ſolio conſpiciendus erat.
Arbor ut in nitido præſtantior omnibus horto,
Quam Sol, cœleſti quam fovet imber aquâ;
Cui vigor ingenitus, cui ſuccos cura miniſtrat,
Exit ab irriguâ nobile germen humo:
Illi maturos jam jam decerpere fructus
Autumno Paſtor conveniente parat;
Cum gravis adverſo veniens Aquilone procella
Sternit, & à ripa proruit, unda ſuâ:
Sic primo, ſic & medio FREDERICUS in ævo;
Sic feſtinato funere raptus obit.
Non formanda tibi, venerabilis Umbra, juventus,
Vitaque preceptis erudienda Patris;
Non tua jam primo virtus properabat ab ortu,
Maturo poſthac nobilitanda die:
Sed rata ſpes nobis: tua Cæſaris æmula Virtus
Fulſit in Angliaco ſtella ſecunda polo.

Ergo

Ergo lugubrem *Brittannia* triſtis amictum
Induit, exequiis concolor illa tuis;
Et ſuprema tuo, Princeps miſerande, ſepulchro
Munera languenti fert Elegia manu:
Sed non & tanto reſpondet pompa dolori;
Nec par officio mœſtu Camœna ſuo:
Altius inſedit vulnus; perculſaque torquet
Corda repentino ſaucia facta malo.
Hæc &, ab oppoſito ſpectantes littore, *Galli*
Inviti plangunt funera; plangit *Iber:*
Sentit uterque ſibi quàm vana potentia; ſentit
Quàm brevis humanum terminet hora decus.
Nec tu, *Roma*, diu tanto lætabere damno:
Pone animos iterum; pone, ſuperba, minas.
Reſtat adhuc *Cæſar* furiis Papalibus hoſtis,
Qui tua victrici contudit arma manu;
FRED'RICI ſuſcepta toro manet inclyta proles,
Auſpiciis Britonas quæ tueatur *Avi:*

Semper

Semper erit, ſi quæ precibus fiducia caſtis,
  Ex illo Angligenis fonte petenda ſalus.
Tuque, AUGUSTA, (ſacrum licet inter rumpere luctum
  Difficile, & curis impoſuiſſe modum)
Reſpice Te, quæ ſis; quàm clarâ ſtirpe creata;
  Reſpice *Saxonidûm* qui numerentur avi:
Alter in hoſtilem, pro te, Germania, Romam
  Strenuus, & purâ Religione ſtetit;
Alterius decus eſt, ipſa inter vincula, belli
  Fortiter adverſas ſuſtinuiſſe vices.
Reſpice Te, quæ ſis; Genetrix pulcherrima Regum,
  Cura Britannorum publica ſemper eris;
Hîc Tibi erit requies: virtutibus *Anglia* debet
  Hoc, AUGUSTA, tuis; hoc, FREDERICE, tuis.

In NONAS NOVEMBRES.

ANNUS in ſeſe ſua per Veſtigia Circ'lus
Vertitur; inſtaurant ſolennia Feſta Britanni,
Naſcentemq; diem, Perſarum more, ſalutant,
Lætitiæ fontem, cui Gens ſervata JACOBUM
Incolumem debet, defenſoremque WILHELMUM.
Grata oculis Lux, ſalve, a quâ feliciùs acti
Ordinat annales ævi, nullâque notatos
ANGLIA labe videt procedere lætiùs Annos.
O Patria, O Virtutum altrix, notiſſima famâ
Inſula, cui neque finitimi vis effera *Picti*;
Æmula nec tantum nocuit Gens *Gallica*, quantum
Mendax Religio, fucataque Crimina *Romæ*.
Ergò age funeſtos, *proles Ignatia*, circùm
Necte dolos; ſceleri nomen prætentet honeſtum
Religio; & fictæ ſpecies pietatis inauret;
At non hæc æquis, Populi cui cura *Britanni*,

Aſpiciens

Aſpiciens oculis, quibus aſpicit omnia, Numen
Occulto extinctum patietur vulnere Regem
Occidere, & gentem avulſis ductoribus orbam
Libera depulſis iterùm dare colla catenis.
Et ni ſuaſiſſet cæcas tentare latebras
Mens dextra, & cœli vigilâſſet provida cura,
Heu! ſemel abreptos communi funere Patres
Hauſiſſentque Ignes, inimicaque flamma tuliſſet.
En! iterùm, incœptis deſiſtere neſcia, ROMA,
Inſtauras ſacras fraudes, & furta retractas
Intermiſſa diù; miſero dum multa JACOBO
Debita promittens olìm cœleſtia Sceptra,
Ejicis Imperio exutum, ſceptriſque paternis.
At ſi non aliam venturo fata WILHELMO
Invenêre viam, ſi non niſi tædia paſſis
Servitii, tanta hæc dos eſt conceſſa *Britannis*;
Jam nihil, IGNATI, querimur; ſcelera ipſa Tyranni
Hac mercede placent: vinctos *Eccleſia* natos
Lugeat, ereptos *Libertas* ploret honores;

His

His ſuper injuſtum formidandumque Tribunal
Jeffresi accedat; multum tamen *Anglia*, multum
Debet, *Roma*, tibi, quòd debeat illa WILHELMUM.
His ergò impulſus Furiis contemnere princeps
Auguſtos, Regum queis clauſa Potentia, fines,
Brachia divulſis quærens exſolvere vinc'lis,
Nec jam furtivo meditatus crimine tantum
Diſſimulare nefas; ultrò tutarier auſa
Vi parat, & ſpretis opponere legibus arma.
At non hæc quondam Patriam ſperare jubebas,
Cùm primùm acceptos ſumſiſti, perfide, faſces:
Sed fore te, regeres æquâ qui Lege *Britannos*,
Et populum antiquâ qui Religione teneres.
Quid faceres? Nec ferre jugum intrectabile nôras,
Anglia, Servitio nec jam te exire licebat:
Nec jam te, veræ victus Pietatis amore,
Conjugis & mœſte lacrymis, GULIELMUS adeſſet,
Vindex Libertatis; Eo veniente, fugantur
Et Monachûm tenebræ & contuſa potentia *Romæ*.

Ipſe

Hæc tamen omnipotens fecit Deus irrita, quum jam
　　Sulphurei inſtaret vis inopina mali:
Hic cœcum detexit opus; nec templa *Britannûm*
　　Deſeruit ſceleri proſtituenda pio.
At non audaci cedit furor impius hoſte;
　　Accendunt Italum damna priora trucem:
Altior exurgens, majoraque mente capeſſens,
　　Polluit inceſtis Regia tecta ſacris.
Ipſe ſuum decus & patriæ pia jura *Jacobus*
　　Gaudet *Papali* ſuppoſuiſſe jugo.
Reſpice, proh maleſane Nepos! exemplar Avitum:
　　Truncatum infami reſpice cæde Patrem;
Cernis ut in juſtas ſe ſuſtulit *Albion* iras?
　　In ſocerum *Auriacus* quæ movet arma *Gener*?
Bina ferent *Nonæ* Brittannis feſta *Novembres*:
　　Clade tuâ reſtat nobilitanda dies.
Ite, piæ fraudes! *Romam* petite; hìc ſibi fixit
　　Libertas certos non abitura Lares:

Auſoniæ

Auſoniæ quondam, quondam notiſſima Graiis,
  Exul in Angliacâ Diva reſidet humo:
Incerto talis, jamdudum erratica, fluctu
  Hæſit in Ægëis candida *Delos* aquis;
Nequicquam, firmante Deo, circumgemit æſtus,
  Et Nerei immotum verberat ira latus.

TARANTULA.

QUA nimis Eöis *Appulia* ſolibus ardens,
Uritur, indigenis hîc formidanda colonis
Dira habitat peſtis, cui ruſticus Incola nomen
Vicini poſuit ductum de ſede *Tarenti*.
Admirandum Animal! medicos cui ſpernere ſuccos
Natura indulſit, cui Toxica conſcia cantûs,
Morigeroſque ſonis dedit inſpirare furores.

Quiſquis es Italiæ peragrans hæc arva, viator,
Carpe viam ſecurus, hiems dum frigida pigram
Claudit humum, foveiſque ſepulta TARANTULA lucem
Aut fugit, aut vanam exercet ſine viribus iram.
Nondum etenim vires habuere venena nocendi
Maturas: tunc illa time, cùm dira malignos
Humores Æſtas ciet, & vocat undique peſtem.
Nè tibi tum mollis perſuadeat herba ſoporem

Ducere

Ducere per teneras ſegetes, patulæve ſub umbrâ
Arboris; incautum nè te nova vulnera cogant
Exercere choros cantuſque haurire ſalubres.
Præſertim ſiccas ubi rubra Canicula meſſes
Excoquit, haud ullo gens *Appula* tempore tantum
Inſanit; tremulis tunc undique cantibus Æther
Fluctuat, & medico ſtrepit omnis murmure pagus.

Ergo ubi ſe venis udo ſublapſa veneno
Implicuit Peſtis, penituſque per oſſa cucurrit;
Protinus in nodos ac denſa coagula Sanguis
Confluit, in raros ſimplex ſe Lympha liquores
Laxat, & incerto volitant libramine Nervi.
Indè Animo variæ ſpecies, ſimulacraque rerum
Irrita funduntur: querulo nunc murmure Lingua
Fracta gemit, nunc effuſo ſonat alta cachinno:
Mox toto diffundit iners ſe corpore torpor.
Fruſtrà herbis Medicus ſucciſque potentibus inſtat
Sollicitans; alias artes, aliumque Medentem
Flagitat, expoſcitque *Sonos* mirabile virus.

Aſpice, uti, dum prima novi tentamina cantûs
Dat Melicus, ſenſim ſopitos ſuſcitat artus
Æger humo; donec tandem firmatus ad auras
Emicat, & ſpretâ figit veſtigia terrâ;
Haud ſecùs *Amphion* proludens pectine chordas
Dum ciet, attolli lapides, ſenſimque moveri
Obſtupuit primò; mox undique marmora vidit
Confluere, ac ſubitis coaleſcere mœnibus urbem.
Nec verò cantus poſcit Furor omnis eoſdem:
Tympana miles amat; ſtrepitum ſtridentis avenæ
Agricola; at cytharam Matronæ mollior auris
Flagitat; à Fidibus Virgo petit ægra ſalutem.
Poſtquam quiſque ſuo aptavit modulamina morbo,
Idem omnes ſimul ardor agit; pede pulſa tremiſcit
Aſſiduo tellus, riſu ſonat aura ſoluto.
Dementes credas ſacra Orgia ducere Baccho
Mænadas, aut Pani Satyros ſaltare procaces.
Non Pudor innuptam potis eſt retinere Puellam,
Canities non pigra Senem; nec membra movere

Ruſticus

Ruſticus in numerum neſcit; vis inſita morbi
Componit greſſus ſpecioſæ more paleſtræ.
Noxius interea, tepefactus in oſſibus, humor
Æſtuat, & ſecum volvens ſecreta veneni
Semina, per reſoluta fluit ſpiracula Sudor.
Nec minùs aſſiduis tremulus concentibus Aër
Fluctuat, inque leves impacta ſonantia Nervos
Verbera totam agitant molem: labat impete crebro
Succuſſus Sanguis; mox ociùs ire per artus
Incipit, inque ſuum Fibræ remeare tenorem.
Si tua, ſi tali periiſſet læſa veneno
Eurydice, fidibus feliciùs atra canoris
Tartara moviſſes, *Orpheu*; nec mœſtus ad auras
Irrita fleviſſes inferni dona Tyranni.
Non tamen omne malum miſero, nec tota veneni
Semina decedunt venis; latet abdita Peſtis
Altiùs; & quoties rediens ſe adduxerit æſtas,
Apparent iterum reducis veſtigia morbi.
Tu memor anteveni Citharis, peſtemque rebellem

Perturba ſonitu, choreiſque ſalubribus inſtans
Excute, cedet enim toto de corpore virus.

Tandem etiam noſtros inſana TARANTULA fines
Attigit, inque tuos manans, *Brittannia*, natos,
Mira lues latè fudit contagia morbi.
Hinc Tramontanos cantus, voceſque petitas
Per mare miramur; tremulo hinc modulamine fractos
Poſcimus, exciſæ Veneris monumenta, ſonores.
Ite procul, molles, ſexûs ſimulacra virilis,
Quos Cithara & muliebris alit canor, ite per arva
Appula, per campos bacchataque rura choræis.
Quò rabies vocat indigena, & populare venenum.
Fœmineos illic cantus, citharaſque licebit
Exercere, illic medicis de more juvabit
Aſpirare choris, ægriſque afflare Salutem.

Rectè ſtatuit Aventinus de Petrificatione.

QUA *Libya*, admoti radiis obnoxia Phœbi,
Infames monſtris campos deſertaque teſqua
Porrigit; hic Urbem multos manſiſſe per [annos
Fama refert: coluit quondam genus acre Virorum,
Armorumque potens ſtudiis, opibuſque ſuperbum.
At nunc, æterno ſomni quaſi ſubdita vinclo,
Omnia tuta ſilent; non vox hominiſve feræve
Auditur: miſeram ſimul atque intraveris urbem,
Marmorea agnoſcis ſimulacra, & verſa virorum
In ſolidum miro duramine corpora ſaxum.
Unde nova hæc rerum facies? an, numine læſo,
Hoc ſubeat monſtrum populus; dic, Phœbe, ſuperbam
Qui quondam *Nioben* juſſiſti in marmora verſam
Stare laceſſitæ monumentum inſigne ruinæ?
An vento vires, tetriſque vaporibus inſint

Tam diræ? tantumne *Meduſæ* vendicet aura?
Scilicet afflatu, memorant, quos ille maligno
Spiritus attigerit, pecudeſque homineſque repentè
Concretum per membra ſimul traxiſſe rigorem.
At turbare ſitus, aut rerum vertere formas
Non datur: inceptoque & ſedibus hæret in iiſdem
Incola, quas habuit, cùm nondum invaſerat urbem
Saxificus turbo, & ſpirantes marmora venti.
Quippe figuram hominis decedens vita reliquit
In medio integram geſtu; extremumque laborem
Servat adhuc, operique intenta incumbit Imago.
  Ergo hominum varios imitari ſaxa labores
Aſpicias vulgò; defunctaque corpora vitâ
Antiquas ſervare domos, veterumque tueri
Fortunarum habitus: neque enim ſors omnibus una,
Aut lapidum confuſus honos. Pars grandior urbi
Præſidet, & titulos ſub imagine geſtat honeſtos;
Compita dum ſtipat variis taciturna catervis
Deterior turba, & ſtatuarum ignobile vulgus.

Hic,

Hic, tibi ſi placeat tectis ſuccedere, & ultrò
Hoſpitium tentare novum, ſedet ecce! virorum
Turba; ſed intranti tibi nemo aſſurgere curat,
Molirive moram, aut veniendi quærere cauſas.
Fòrs inter ſeſe ſtrepitu convivia nullo
Umbræ hilares celebrant; convivaque luminis expers
Poc'la tenet tamen; ecce! apparet Imago jocoſa
Plurima per tectum, & circùm undique gaudia mutis
Vultibus impreſſa, & taciturni in marmore riſus.
Quin thalamos caſtæ licet invaſiſſe puellæ;
Fœmineoſque inter mirere ſilentia cœtus.

Nec vin'clis tenuiſſe ſuis genus omne virorum
Captivum ſatis eſt: effuſa licentia peſtis
Ulteriùs tendit; communique omnia ſorte
Urgit ſaxea vis, & ineluctabile fatum.
Stant ſolidi ripis amnes; in ſpicula ariſtæ
Saxea dureſcunt teneræ: nec frondibus arbos
Decutitur, patiturve comam diffundere ventos.

Hic ſubitò, dum Nympha ſuum fugiebat amantem,

Subſtitit

Subſtitit; ille, avidus collo dare brachia circum
Marmoreo, infelix medio in conamine torpet:
Uſque tamen ſimulacro infigit lumina caro,
Pygmalioneos fruſtrà mentitus amores.
  Parte aliâ nitet inſtructis exercitus alis,
Ordinibuſque frequens; quem, bellum fortè parantem,
Stare loco juſſit, campoque infixit aperto
Obrepens ſaxum: necdum omnis gloria ceſſit
Armorum, nec pulſus honos; ſtat miles, & arma
Examines tractant digiti, ferroque coruſcant.
  Nec verò hæ ſine Rege ſuo, ſine Judice ſedes:
Conſtrictus ſolio Princeps ſedet; ille ſilentûm
Concilium regit, & turbam ſupereminet omnem
Majeſtate gravi; pompâque ſuperſtite cinctus
Jam populos longâ placidos in pace gubernat.

Aliquiſque malo fuit uſus in Illo.

EX quo libratam ſuſpendit in aëre molem
Terrarum Deus, & juſſit per inane moveri,
Cuncta ſuum munus peragunt, nec inutile [quicquam
Orbis habet: Maria, ac Terros, Cœlumque profundum
Si penitus luſtres, oculis occurrit ubique
Divina Artificis manus, & Sapientia mira.
Ipſa etiam quæcunque hominum metuenda paventes
Sollicitant animos, non hæc ſine numine Divûm
Eveniunt, proſuntque Mala: hoc ſe cardine volvit
Natura, & rerum non enarrabilis ordo.
Ætherios oculo primùm circumſpice tractus,
Imbriferaſque domos Ventorum, & regna Diei
Lucida: nonne vides ut in æthera purget apertum
Si nubes, decoranſque novis ſqlendoribus Orbem
Purior eniteat Phœbus, ſimul igne curuſco

Intonûere

Intonûere Poli, & convexa Palatia Cœli,
Et Nemorum antiquas fregêre tonitrua Quercus?
Tempeſtas etiam ipſa Hominum famulatur in uſus,
Et Venti: En! cumulos Notus impete tollit Aquarum
Horriſonos, Boreæque undantes verbere Sylvæ
Procumbunt: viduis aliter genus omne Animantum
Deficeret Terris; corruptoque aëre Peſtis
Undique deſertis funeſta incumberet agris.
Scilicèt hinc agilis fit, ſtagranteſque vapores
Diſcutit aura fluens; flatuque exercitus Æther,
Mitis alit fruges, & Terras ſanior ambit.
Quin [illegible] indulſit non omnia Genti,
[illegible] Auri ſenſoria Numen
[illegible] nimio nè Tibia cantu,
[illegible]guos violaret murmure ſomnos.
[illegible] fragor auditus, ne lapſus aquarum
[illegible], Zephyrique ſtrepit quæ flamine Sylva.
[illegible] etiam ſi cui ſenſus perfectior eſſet
[illegible], ingratos illi ſpiraret Odores

Thurea

Thurea Virga Arabum, & florentes veris honores?
Narciſſos quereretur, & halantes Hyacinthos;
Nec tantum hamatis nocuiſſe Roſaria ſpinis.
Finge oculos quales nec acuto Lyncea viſu
Serpenteſve habuiſſe ferunt, ut corpus Arachnes
Villoſum mirâ ſtupefactus imagine rerum,
Spectaret Sophus & tenues ceu retia telas,
Quotve ſub effoſſis animalcula parva latebris
Caſeoli poſuêre larem: quot nutrit acetum,
Horreret miſer, armatamque proboſcide muſcam.
Jam quæ Nilus alit, fœcundi rura Canopi,
Luſtra oculis. Rapidos toſto ſub ſidere Cancri
Siſtit equos Phœbus, curſu cùm paſcua verrens
Diluvies æſtiva vago premit agmine Aquarum.
Jam non alta petit ſeptena per oſtia flumen,
Sed tegit oppreſſos acies Neptunia campos.
Exultanſque animis, nactus ſecura Colonus
Saxa, triumphantes ex alto deſpicit undas.
Hinc nempè arentes ſucco pingueſcere ſulcos,

Atque

Atque optata videt ſata luxuriare; neque antè
Sollicitar foſſor verſata ligonibus arva,
Quàm latè obducto fœcundans omnia limo,
Per prata undanti ſtagnâret gurgite Nilus.
  Nec tamen hæc cùm ſit torrentibus inſita virtus
Fluminibus, nihil humori contrarius Ignis,
Vulcanique juvant incendia: Fervida tollit
Flammarum Ætna globas; jamque atra volumina fumi
Cum pice, ſulphureos jam faucibus evomit ignes:
Fragminaque exeſæ rupis, ſua viſera, torquet
Cum gemitu: hinc omnis circùm vaſtata tumultu
Terra jacet; plangunt Vineta, boumque labores,
Pulſatumque cavo ſe pumice contrahit æquor.
Ni faciant, clade ac fatali fœta ruinâ
Intremeret tellus: ferventibus omnia flammis,
Sterneret Ignis atrox, & ſubterranea rumpens
Clauſtra, laborantis compagem ſolveret orbis.
Quin ubi ſubjecta agricolæ Vulcanius imber
Texerit arva; novas effætæ Incendia vires

Sufficiunt

Sufficiunt Terræ, & rident Cerealia dona,
Fortunatâ malo: hinc adeò Te, fertilis Enna,
Flora opibus decorat jucundo hinc gratia veri,
Et Siculæ Romana implent Granaria meſſes.
Quid memorem Strages, quid tela madentia leto?
Si nulli inſano, Martis fera caſtra ſecuti,
Confoſſi ferro occiderint, habitanda Colonis
Deficeret tellus, victumque exhauſta negaret.
Uſque adeò juvat Ambitio, juvat horrida Belli
Tempeſtas; prodeſtque ipſa intra funera Mavors.
Sic, nè plus nimio foliorum prodiga Vitis
Luxuriet, curvâ tollit capita alta Putator
Falce, ſalutifero compeſcens vulnere ramos.

Planetæ

Planetæ ſunt habitabiles.

DÆDALEAS artes pennataque membra volatu
Rapta ſuper nubes, trajectaſque æquoris undas
Remigio alarum jactavit priſca Vetuſtas,
Monſtrorum fœcunda parens: nunquam artibus illis
Humanam inſtruxit Divûm ſapientia gentem,
Fruſtra affectamus vetitis conſurgere pennis,
Æthereaſque intrare domos; vis inſita molem
Urget, cognatæque affligit corpora terræ.
Hinc quibus indigenis habitantur diſſita longè
Rura Planetarum, quoſve illis provida ſenſus
Natura indulſit, quas formas, aptaque membris
Corpora, Terrigenas latet, æternumque latebit.
Si qua fides vulgò *Gibboſus Homuncio* Lunam
Incolit, & crebrò cyathis uveſcit Iacchi,
Forſitan Atlanti ſimilis (qui vertice Sedes

Sidereas

Sidereas tollit) Gentes cervice ſuperbas
Suſtinet, inque ſinu magnas complectitur Urbes.
Compages Laterum ingentes Maria alta fatigant,
Turritamque terunt frontem; ſtant Tempora multo
Cana gelu, curvumque irrorant Flumina dorſum.
Quid referam ſimiles nævis in corpore Montes?
Quoſve Lacus oculi efficiunt; quæ littora naſus?
Ah miſer! hic ſi quis quaſſatam Nauta carinam
Inſcius impingat! non major in æquore Calpe,
Junctave Tyrrheno Rupes Lilybæa Peloro.

His ſimiles maculas toto nitidiſſima vultu
Diffuſas *Venus* agnoſcit; *Martemque*, *Jovemque*,
Linea multa ſecat, quas credimus eſſe Paludes,
Terraſque Oceani disjunctas impete Terris;
In quibus Halantes Herbæ, Fonteſque ſonori,
Et ſylvæ campos ditant; munitaque circum
Oppida, cumque ſuis conſurgunt mœnibus Urbes.
At quales, *Saturne*, tuos habitare receſſus
Indigenas dicam? nam Tu procul orbe remoto

Supremus peragis cœli per inane meatus.
Nullum ver unquam, placidive æſtatis honores
Arva beant; ſed triſtis Hyems, atque horrida paſſim
Frigora longinquo nequeunt miteſcere Sole.
Ne tamen æterno jaceant tua veſpere Regna,
Sole repercuſſos tibi ſuſcitat *Annulus* ignes,
Splendoremque auget: quin quâ tu cunque per auras
Incedis, Lunæ certis famulantur eunti
Ordinibus, gratæque miniſtrant munera lucis.

Nec vero, dum informe gelu triſtiſque Pruina
Cultores norunt, non eſt habitabilis Ardor,
Aut ſummi nequeunt fœtus nutrire calores.
Aſpice, *Mercurius* qua fervidus axe citato
In celeres rapitur gyros, perque Æthera callem
Antiquum renovat, fruiturque æſtate perenni.
Proximus illius dum *Sol* ſuperimminet orbi,
Vicinoſque polos torret Volcanius ardor,
Fortè alias fruges, diverſa animalia nutrit,
Quæ Tellus neſcit, nec mitior educat aër.

O!

O! felix Senibus ſedes! his exulat oris
Frigida Morborum rabies, effætaque ſemper
Membra calor genialis alit; non effera plebem
Languentem Quartana quatit, nec anhela fatigat
Tuſſis anus, denteſve ſenili extundit ab ore.

Cerne age, qua medius rerum Titanius orbis
Volvit inexhauſtum radiis crinalibus ignem.
Forſan & hæ ſedes, hæc torrida rura colantur,
Et Salamandrino irrigui per membra liquore
Indigenæ, medio cœli candore, fruuntur;
Quamvis centenus Phlegethon incendia torquet,
Et totidem ruptis ſtrident fornacibus Ætnæ.

Concipe jam faſtus, humilis Telluris alumne,
Et rerum te finge caput; tibi ſcilicet uni,
Natura inſervit; Te propter ſidera curſus
Aſſiduos peragunt, certiſque per ardua cœli
Volvuntur gyris, juſtoque errore vagantur.
Sic Parva aggeſto formica è ceſpite clamet,
Ut mihi ſub pedibus callis firmetur eunti,

Caucaſeæ tollunt umbroſa cacumina cautes:
Quæque hiat anfracto deſerta in littore Concha,
Ad Cœlum immanes ſcopulos conſurgere jactet,
Ut ſecura imis radicibus Ipſa quieſcat.
Non ita: nequicquam veteres longinqua magiſtri
Sidera tellurem circum ancillare putârunt.
Nunc alios paſſim in cœlo deteximus orbes,
Et ſoles alios: O! quantas Inclyte grates
Debemus, *Galilæe*, tibi! tu primus Olympi
Ferratas reſerare fores; Tu pandere regna
Lucida, mortales olim indignantia viſus,
Et ſine Theſſalico deducere carmine lunam.
Artibus his inſtructa Hominum ſolertia mundum
Explorat, major dum rerum naſcitur ordo,
Et latè ſtellata patent Laquearia cœli.

Nobilitas

Nobilitas ſola eſt atque unica Virtus.

DUM Patrem Patriæ *Ciceronem Roma* ſalutat
Quid refert *Cicero* quem vocet ipſe *patrem*?
Sit novus, Arpinas, ignobilis, & patre nullo;
Virtutis modo ſit Filius ille ſuæ.
Quid magnos prodeſt atavos jactare? *Cethegus*
Hos jactare poteſt; hos *Catilina* poteſt.
Dedecorat patres cinctutos alter; & iſtam
Sergia Gens ſobolem progenuiſſe dolet.
Ignotum Auguſtæ *Ciceronem* aſcribere ſtirpi
Quam vellet proavus magnus uterque ſuæ!
Scilicet eſt aliquid claris majoribus ortum
Egregiæ auctores laudis habere patres:
Clarius at fulget proprio qui fulget honore,
Quique ſuas laudes imputat ipſe ſibi:
Qui titulos Genti, quos non invenerat, infert;

Et decorat morum nobilitate genus.
Macte tuâ Virtute potens! Sic itur ad aſtra;
Artibus his verè nobilis eſſe potes.
Nobilis eſſe potes, caſulæ licet incola parvæ
Ignoto nomen de genitore trahas.
Quiſquis eris, generoſus eris: Virtutis honorem
Gens dare nulla poteſt, demere nulla poteſt.
Illuſtrem Virtute Virum non obruit ulla;
Obſcurum vitiis nulla nitere facit.
Vir Bonus eſſe potes: Clypeoque inſigne paternum,
Addere ſi nequeas; quod licet, adde tuum.

Oratio

Oratio Prophetæ Habbakuk.

AUDISTIS? an me vox trepidum metu
Luſit JEHOVÆ? O deſine triſtium
Tamdem minarum; parce, Judex,
Parce, Parens hominum, precamur.
Te Rex, ſuperbis vertere credimus
Clades triumphis: ſcimus ut arduæ
In teſqua deſcendens *Idumes*
Præcipiti per inane lapſu
Summo *Parani* conſtiteris jugo.
Latè coruſcis riſit honoribus
Diffuſus æther, terra circùm
Numine plena tuo refulſit.
Te Peſtis anteit lurida conſpici,
Te Mors, & omnis copia Febrium,
Flammæque, majeſtatis index,

Cingit apex radiis acutæ.
Tu menſor orbis, tu mare turgidum
Signare certis limitibus potens,
Tractuſque terrarum patentes,
Et liquidi ſpatia alta cœli;
Indiſſipatas fulminis impetu
Gentes fugâſti, regnaque triſtia,
Monteſque nutârunt ſupini,
Te ſolidas quatiente rupes.
Tu bellicoſâ corripiens manu
Arcum, & pharetrâ fulgidus aureâ,
Æternus inceſſu patebas,
Perque humeros ſonuêre tela.
Vidi *Sabeæ* verſam aciem retrò,
Vidi paventes *Æthiopum* duces,
Cœcoſque caſtrorum tumultus,
Et trepidum *Madianis* agmen.
Quâ motus irâ, quâ rabie ferox,
Ignara ſiſti flumina dividens,

Pontumque

Pontumque, junxiſti frementes
Acer equos volucremque currum,
Vidêre; viſo te juga montium
Summis tremebant verticibus; tibi
Plaudebat aſſurgens aquarum
Diluvies, Dominumque rauco
Agnovit æquor murmure; te ſtupens
Multo decorum lumine, conſtitit
Defixus ipſe Sol; nec auſa eſt
Luna vago properare curſu.
Tu nota vibrans ſpicula vindicis
Haſtæ ruebas: nec mora, fulguris
Ad ſigna divini parabant
Ire tui comites triumphi.
Te grande genti præſidium tuæ,
Senſit remotis Barbara Finibus
Tellus, & iratis prophani
Sub pedibus cecidêre reges.
Magnum ille terrorem *Iſacidis* cohors

Collecta

Collecta ritu turbinis intulit,
Auſique dementes triumphos
Iſacidi proceres *Canopi*
Spirare: ſed quid *Memphis* inhoſpita,
Auctore fidens *Apide*, quid *Phari*,
Contra JEHOVAM poſſit hoſtis
Cum ſceleris duce fraudulento?
Ipſa alta rubri mœnia gurgitis
Montes profundi tranſiliit Deus:
Curruque ſublimis ſecundo
Per tumidas equitavit undas.
O quám minaci murmure territas
Perſtringis aures! hauſerat intimas
Frigus medullas; cor pavore
Subſiliit trepidum recenti;
Torpenſque labris lingua recentibus
Adhæſit! O Quis, qui procul ultimis
Me ſiſtet oris, & futuro
Protegit eripiens tumultu?

Si nulla verno flore ſuperbiat
Ficus, nec uvæ purpura lividos
Ornet per autumnum racemos;
Termite ſi ſterili virentes
Fallant olivæ, raraque paſcuis
Armenta deſint; ſi ſegetes ager
Mendax recuſet, non carebit
Laude Deus ſolitâ, mearum
Tutela rerum: non alio Duce
Montes in altos tollar, & ocior
Cervo triumphantes catervas
Effugiam per acuta belli.

Recte ſtatuit Neutonus *de Luce & Coloribus.*

CÆRULEAS Divûm ſedes, penetralia vaſta
Ætheris, & Pelagi fluctus, ſylvaſq; domoſq;
Näiadum virides formavit mira Poteſtas,
Signavitque humiles vario diſcrimine Terras.
Quaſcunque in mundi partes convertimus ora
Mirantes, animo fert oblectamina, quicquid
Aſpicimus, nequeunt expleri corda tuendo.
Unde tamen vis hæc? quæ tam fœcunda Colorum
Cauſa fuit? nitidos quis opacis rebus amictus
Induit, ornatuque dedit ſplendere decoro?
Nam neque Parrhaſij fuco, neque Zeuxidis arte
Proveniunt: mira hæc finxit Cœleſtis Apelles,
Omniaque Artifici debent exordia Luci.
Illa plagas Cœli liquidas, Illa, æquora Ponti
Implevit radiis, texitque coloribus orbem.

Hinc

Hinc variæ apparent ſpecies, rerumque figuræ;
Hinc decor & nitidæ laſciva ſuperbia Scenæ.

Eheu! quanta olim tenuit Nox omnia! Qualis
Caligo ſuper incumbuit! cùm luridus Hades,
Cum Chaos & Fatum, Caſuſque incertus habebant
Cuncta ſub imperiis. Nondum Incunabula Mundi
Surgere, nec poſitâ coaleſcere ſemina lite
Juſſerat Omnipotens: ſed late obnubilus Horror,
Umbraque regnavit triſtis, confuſaque Rerum
Congeries, ſecum diſcors: nec erat Color uſquam
Nec decor: at tandem per opaca ſilentia Noctis
Emicuit Cœleſte jubar; nubemque profundam
Diſpulit, & Ditis patuere informia Regna.

Ingemuit lugubre Chaos: centumque per antra
Plangenti totidem ſuſpiria reddidit Orcus,
Tum procul enituit Mundi naſcentis Imago
Pulchra, nec ulteriùs latuit ſubmerſa tenebris
Inclyta Naturæ Facies; Lux aurea paſſim
Effulſit, Campos pingens & cærula Divûm

Atria.

Atria. Nevè olim Radiorum copia Terris
Deficeret prudens ventura in ſæcula Numen
Conſuluit, vaſtumque orbem ſuper ardua Cœli
Ire vias juſſit certas, & cuncta fovere.
Scilicet hinc largo deſcendit flumine Solis
Illibatus honos; Natura hîc provida ſervat
Fœcundos *Lucis* latices, Fontemque perennem.
Quis tamen expediat fando, quam præpete curſu
Deſcendunt Radii? tali non turbine fertur
Alituum pennata cohors; non ſtridula Parthi
Spicula, non fundæ Balearis verbere plumbum:
Nec ſuper Arctoas Gentes, Scythiamque nivalem,
Ventorum præceps furor alatæque Procellæ:
Aërii quantum Paſtor de vertice Saxi,
Intuitu late emenſus Cœlum, Æquora, Terras,
Proſpectat ſpatii; rapido Lux impete tantum
Conficit erumpens, niſuque ſupervolat uno.
Aſt ubi jam noſtras hoſpes nova fertur in oras,
Multas ægra vices patitur, remoramina multa;

Corporibus

Corporibus paſſim offendens; tamen inde profectus
Exoritur *Color* omnigenus; Rerumque venuſtas
Egregia ex vario Lucis modulamine ſurgit.
Hinc quoties tabulas oculorum Lucidus imber
Irrigat, in fundo apparet Pictura fidelis,
Umbræque exiles, Rerumque imitamina parva.
Et quoniam Capiti præfixit lumina Numen,
Præſidet hic Anima, & celsâ dominatur in arce.
Perque oculos longè, tanquam per aperta Feneſtras
Proſpicit, Oceanique vias, Campoſque patentes
Metitur. Magnas Terrarum hinc Incola formas
Concipit intuitu. Sublimi hic vertice nutant
Aërii Montes; vaſtis amfractibus illic
Curvatur, fauceſque immani pandit hiatu
Vallis opaca, ſinus non infœcundus Aquarum.
Nigrantes ibi Sylva comas, impervia Phœbo,
Explicat; hic prono deſcendunt Flumina lapſu
Eurotas, Phaſiſque vagus, Regumque Choaſpes
Aſſuetus Pateris. Acies ſic omnia viſu

Prendit

Prendit & in parvo referuntur cuncta Theatro.
Expediant alii, quorum Mens ardua callet,
Affectus *Lucis* varios; queis didita paret
Legibus, & quæ vis detorquet Tela Diei
Obvia, perque Auras devexo tramite mittit.
Cur Lux, impediat ſi vitrea lamina curſum,
Refractos patitur radios; at in aëra rurſus
Erumpens, notâ fertur regione viarum.
Denique cur *Zemblæ* tenebroſa ad Littora Titan
Apparet citiùs: cur Lunæ orientis Imago
Major, & Aſtra gelu cur ſcintillare videntur?
Hæc alii: neque enim cauſas evolvere Rerum
Abſtruſas vates potis eſt: ſatis ille Diei
Quod celebrat decus, & dono fungatur inani.
Ergo ubi conſumptâ diſcedere nocte Tenebræ
Incipiunt, dubius cùm jam rubor indicat Ortus,
Quis mihi primitias referat, quis carmine Lucis,
Naſcentemque Diem? quin O! quicunque Sopori
Jam piger indulges, & ſomni protrahis horas,

Surge

Surge age, jam lecto malè creditur: aſpice, pallent
Sidera. Luciferi jam ſtella evanida cedit.
Qui Nitor! Oceani qualis Deus aureus undis
Emicat! O quis me Aëriæ ſuper alta Pyrenes
Siſtat agens, ut Solis Equos currumque volucrem
Intuear, radiis cinctum & flammante Pyropo.
Jam ſuper Imai nimboſa cacumina Montis,
Per juga Caucaſeæ Rupis, gelidumque Niphaten,
Incedit; Nymphæ circum famulantur & Horæ,
Et manibus torvos gaudent tractare jugales.
Ante alias longe Pallantias humida pennas
Explicat, & bibulam geniali aſpergine terram
Fœcundat veniente die: circum undique Valles
Irriguæ rident, Montanaque culmina rore.

Interea in Sylvis reducem pia Turba Volucres
Gratantur cantu Solem: latèque reſultant
Mugituque Boum & Venantum vocibus Arva.
At Nemorum portenta pavent, dumiſque ſub altis
Tecta latent: feſſum recipit ſpelunca Leonem,

Corporaque Hyrcanæ ponunt immania Tigres:
Hic Lucem ſomno ducunt, ſuper oſſa cubantes,
Oraque collambunt putri ſtillantia Tabo:
Et tu, cui tacitâ ſudant Præcordia culpâ;
Quicunque inceſto paſcis ſub pectore vulnus,
I, fuge, qua ſeſe pandit via: quære latebras,
Et caput inviſum velet circumfluus Horror.
Sed tibi quæ ſedes Erebi ſatis ima dehiſcat,
Adventante Deo: reteget ſcelera Ille nefaſque,
Et commiſſa trahet dias in luminis auras.
Aſpice, uti immitem condit Sicarius enſem,
Ut Fratris trepidat perfuſus ſanguine Frater:
Infantumque Magæ nocturnâ cæde calentes
Horrent, deprenſuſque inopino lumine Latro!
O! Jubar Ætherium Cœli, O Clariſſima ſalve
Gloria: Tuque adeo radiis vallate coruſcis
Phœbe, Parens Lucis: cui non tua munera fando
Audita, aut quem non Virtus vulgata per orbem?
Quis juga Parnaſſi neſcit; quis florea Cyrrhæ

Culmina

Culmina, & errantem circum maria omnia Delon?
Tu Tenedon ditione tenes: Tibi Caſta Sibylla
Servit; & immani Vates bacchata ſub Antro
Delphica: Te Rupes & conſcia Saxa loquuntur.
Quid Tibi Thebaicæ referam Telluris Alumnum
Memnona, & elicitas facundo è Marmore Voces?
Te fortes coluere Dahæ, Genteſque Sabeæ,
Bactriaque & Medi, vicinaque Perſidos Arva.
Hi Dominum agnôrunt Solem; flammaſque ferebant,
Muneraque, & ſummis poſuere in montibus Aras.
Heu! quid enim ſine Te proſunt pulcherrima Divûm
Dona? quid egregios verno ſub tempore ſeſe
Induit in flores Tellus? cur prodigus herbis
Dædaleis laſcivit ager: nec gratia rebus
Te ſine, nec Species ſupereſt: perit ilicèt omnis
Extinctus *Color* in tenebris; rerumque Venuſtas
Indiſcreta jacet. Tu ſolus Ruris honores
Exprimis; & pulchros in lucem educere gaudes
Naturæ partus, varioſque aperire labores.

 Per

Per Te, quicquid habet Mundus mirabile, nobis
Scire datur: Gentes nequicquam interluit æſtu
Vicinas Pelagus: Tu das ſuperare Viarum
Ardua, & obtutu Seſton conjungis Abydo.
Nec maris anguſti tantum diſcrimina ſolers
Decipis, Oceanique vias; Tu Sidera Cœli
Subjicis Humanis oculis, & diſſita longè
Das ſpectare loca, & Dias inviſere Sedes.

Nativâ hinc quamvis ferimur gravitate deorsùm
Ad loca ſenta ſitu, Ditiſque inamabile Regnum,
Mente tamen ſurſum rapti ad ſublimia, molem
Exuimus terrenam, Animoſque æquamus Olympo.

Appius

Colonia Georgiam *Deducta*.

DUM ſonitu armorum toto *Germania* Rheno
Turbat, & effuſum Scythicis Examen ab [oris
Diſtrahit ambiguo Martis diſcrimine gentem,
Quem Dominum accipiant, quem regna Arctoa ſequantur
Suſpenſam; Te pace tuas extendere laudes
Magne juvat Cæsar; tibi præmia nectit olivæ
Gloria ſede vacans, caſſique cruore triumphi.
Te ſibi Patronum ſupplex Europa requirit,
Arbitrio commiſſa tuo; Te vindice lites
Componi gaudent, ſuſpenſo Marte, Tyranni.
Albion interea, medio turbante tumultu,
Inconcuſſa armis, nulloque exercita bello,
Pacem agitat, ſecura volat ſuper æquora Claſſis,
Seu gemino faciens mundo commercia, portet
Indiam in *Europam*; *Britonum* ſeu fata Colonis

In Patriam tendat diverſo ſole calentem.
Fortunate nimis Princeps! cui ſceptra volentes
Permittunt populi; cui dives *America* terras
Pandit, & agnoſcens, quos parturit, *Anglia*, cives
Gaudet adoptivo ſacrari nomine Gentem.

Sancta ſit illa Ratis, quæ prima per æquora ponti
Ignotas ſulcavit aquas, tetigitque, Columbo
Auſpice, litora adhuc nullis conſpecta carinis.
Talem Pellæo juveni ſi fata dediſſent
Æqua virum, lacrymis tellus conceſſa fuiſſet
Altera, creviſſentque novo parti Orbe triumphi
Salve, Heros, per quem Mundi non ultima *Thule*
Terminus obſtat adhuc; per quem ceſſêre Profundi
Clauſtra, novaſque patens terras Natura retexit.
Non fera Monſtra Maris, facies non ulla peric'li
Impediit, quin te *Herculeas* ſuper uſque *Columnas*
Vivida mens raperet, noti extra limina Mundi.

His ducti Auſpitiis, atque hæc exempla ſecuti
Hiſpani tenuêre ſolum ditione ſuperbâ.

Quid

Quid memorem infandas cædes? Scit *Mexica* tellus,
Scit *Peruana* domus; fuſcis viduata colonis
Arva jacent, denſiſque horrent loca ſqualida dumis,
Quà ſteterant Urbes & celſa palatia Regum.
Tu ratione aliâ mittis, Gens *Angla*, colonos;
Te non ſacra fames auri, Regnive libido
Invitat, ſed Relligio fideique ferendæ
Ardor agit, caſtique urgent Pietatis honores.
Nunc etiam extremis *Reges* è finibus ipſi
Inviſunt *Britonas*, ipſi ardent fœdere jungi,
Cognatamque vocant ultrò ad ſua limina gentem.
Namque ferunt, cùm civilis Diſcordia *Cambros*
Diſtraheret, patriis MADOCUM ceſſiſſe volentem
Imperiis, fœdi vitantem incendia belli,
Quærentemque novas ſedes atque extera regna.
Illum adeò perhibent longinqua per æquora vectum
Oceano tentâſſe viam, curſuque ſecundo
Delatum, felix quos pandit *America* portus.
Intrâſſe, & nautis Urbem fundâſſe *Britannis*,

Priſca fides facto, ſed fama obſcurior annis.
Ergo agite, O juvenes, queis intus corda caleſcit
Virtus digna patrum, & ſolido ſtant robore vires,
Pandite vela mari, ſuadet dum pandere ventus
Aſpirans, patriiſque iterum ſuccedite terris.
Jam nunc *Hiſpanæ* gentes, cultorque *Canadæ*
Adventus horrent veſtros; Jam *Mexica* Tellus
Contremuit, fulvoque timens *Peruana* metallo:
Ite animi egregii, fortunatique laborum,
Neu dubitate novos, emenſi claſſibus æquor,
Explorare locos, CÆSAR quos ipſe tuetur
Auſpicio, & lætam præſenti numine ſpondet
Fortunam; Vobis ſedes ibi Fata beatas
Oſtendunt, illic fas altera ſurgere regna.

Fœda diu jacuit, nullaſque exculta per artes
GEORGIA, neglectæ nec honos nec gloria terræ
Ulla erat, inſignem quam nunc ſuper æthera Fama
Evexit, tanto poſtquam dignatus honore
Ipſe ſuo CÆSAR ſacravit nomine gentem.

Heſperidum

Heſperidum quales, quarum meminêre Poetæ,
Inſulæ Oceano in magno, quas prodiga donis
Ornavit variis Natura, opibuſque beavit
Omnigenis; talis tibi, GEORGIA, viſit amœnos
Dia Salus campos, & pleno Copia cornu.
Pinguia non lædit culta illætabile frigus,
Gramineoſve urit fœtus, quos vere perenni
Jupiter æquus alit, ſemperque innubilus Æther
Integit, & large diffuſo lumine veſtit.
Incola non queritur vicini ſideris æſtus,
Ardentemve diem, Zephyri dum mollibus auris
Lenè favent, vincuntque tepentia flamina Solem.
At procul hinc rabidæ Febres, Letique miniſtri
Pallentes habitant morbi: Quin ipſa Senectus
Limina vix audet ſacratæ accedere Sedis.
Ver viget æternum; cum fructibus incola felix
Perpetuo fruitur florentis vere Juventæ.
Aſpice ut Arctoas habitant qua frigora glebas,
Seminibus jactis tardè ſeſe efferat Arbos,

Eluctata

Eluctata ſolo, pigrâque annoſa juventâ
Succreſcat, ſeris factura nepotibus umbram.
Non ita, quà Phœbi propior genitabilis ardor
Igne fovet campos, vireſque animoſque miniſtrat
Ardenti glebæ; vix vomere rura recluſit
Cultor, & effoſſis mandavit Semina ſulcis,
Cùm nova continuò naſcens prorumpit humo ſe
Planta, ſecuta manum; nec longum tempus, & ingens
Exiit ad cœlum ramis frondentibus Arbos,
Jamque miniſtravit bibulis cultoribus umbram.
Quid referam aurato fulgentia cortice *Mala*,
Ambroſios fœtus? quales *Atlantis* in hortis
Crediderim in ſomnem *Heſperidum* ſervâſſe Draconem?
Quales Virgineos fulgore morarier artus,
Et Juveni optatam poterant donare Puellam.
Nulla quies, quin aut teneris ſeſe induat Arbos
Floribus, aut Pomis ramos incurvat olentes
Maturis: uno avulſo non deficit alter
Aureus, & ſimili frondeſcunt vimina fœtu.

An

An memorem, ut preſſos figat propaginis artus
Admiranda Arbos; teneros ut vertice alumnos
Effundat; ſubtuſque ſolo radicibus actis
Mille ſuâ referat Mater plantaria terrâ?
Sic ubi in externas *Brittannia* provida Gentes
Emittit natos, vires animoſque Colonis
Sufficit Ipſa, opibuſque ſuis ditatque fovetque.
Sæpè ſub ingenti palantem tegmine ſylvæ
Paſtorem perhibent fruſtra tentare per umbram
Nunc hos nunc illos auditus, illudit opacæ
Arboris indeprenſus & irremiabilis error.

Aſpice per lucos, ubi frondet plurima, Plantam
Thiſbeæ memorem cædis, cui ſanguis amantum
Punicea intinxit nigranti poma rubore,
Cuique ſuus manet Albor adhuc, & Candor honeſtat
Virgineus, teneræ qualis ſedet ore Puellæ.
Utraque fruge ferax, largam dabit utraque meſſem;
Hinc labor, hinc laudem *Angliaci* ſperate coloni.

Eſt

Eſt genus in ſylvis *Tiniæ*, cui nomen agreſtes
Bombyci poſuêre: illi non Jupiter artes
Indidit exiguas, tenuis nec gloria fertur
Ingenii. haud illi telas opponere *Arachne*,
Muſcarum inſidias auſit, licet æmula quondam
Lanificam movit dubia ad certamina Divam.
Tu modò nè dubites alere, atque impendere curam:
Nec magnus curare labor: tu rite memento
Moliri ſedes, atque intra tecta referre,
Quò neque ſit ventis aditus, neque frigus acerbum
Creſcentes lædat, Phæbi aut penetrabilis ardor.
Omnia quæ vigili tibi erunt proviſa labore,
Si te digna manet divini gloria *Vermis*.

Contemplator item, ſylvis ubi plurima ſeſe
Induit in frondem *Morus*, gemmaſque virentes
Explicuit. Tum ſtringe comas, tum virgea primus
Pabula ſufficiens, plenis appone caniſtris.
Continuò dapibus *Bombyx* incumbit, & acri
Attondens morſu filis alimenta futuris,

Diſtentam

Diſtentam folia hæc Thiſbëia mittit in alvum.
Aſt ubi jam Lunæ proceſſit tertius Orbis,
Continuò eſt alius Saturis color; aurea fulget
Pellis, & incluſam prodit tranſlucida telam.
Plaude, Colone, tibi, jam nunc tibi tempora meſſis
Adventat, jam nunc merces ſperata laborum
Digna aderit, cultuque ibis ſpectabilis aureo.
Congeſtas, en! promit opes, fœcundaque filis
Viſcera devolvit *Bombyx*, ultròque laborem
Exercens, mediæque latens glomeramine telæ
Stamina deponit, fingitque tenacia fila.
Nec priùs abſiſtit, tereti quàm vellere clauſus
Totam ſe condat, vitamque exhalet honeſtam;
Tantus amor laudum, & fatalis gloria telæ.
Jam calathis aſſueta manus, operoſa Minervæ
Ritè globos Virgo devolve ſequacia fila.
Sic tibi, cùm *Tineæ* exuvias induta nitentes
Ingrederis, creber paſſim ſuſpiret Amator.

En

En erit ut videam, ſpoliis *Bombycis* onuſtas,
Angliacas olim remeare ad littora Claſſes?
En erit, ut molles, quas vana *Lutetia* mittit,
Quaſque *Subalpini*, faſtidiat *Anglia* veſtes?
Cernere jam videor, jam ſpe præſumere tempus,
Cùm Patrias Virgo diſcet mirarier artes,
Et ſolos poſcet, ſua quos dat GEORGIA, cultus;
GEORGIA fortunata, bono quam numine Divi
Omnibus ornatam voluere excellere rebus.

Hîc quibus incubuit Paupertas aſpera, quoſque
Sæva Superſtitio patriis exegit ab oris,
Inter opes medias nunc & nullius egentes
Libertate ſuâ, atque optatâ pace fruuntur.
Sudet avarus *Iber*, proprior quà Sirius ægram
Torret humum, auriferaſque manu rimetur arenas,
Pallidus aut imæ penetret per viſcera terræ,
Ut bibat argento, luxuque alimenta miniſtret.
Invida non iſthæc obliquo lumine limes
GEORGIA, non ullo cui ſollicitata labore

Fundit

Fundit humo victum facilem lætiſſima tellus.
Cui *Savanna* fluit, dulcique uligine campos
Inſtaurat pingues, atque ubere ditat arenâ.
Macte animis, cultor, quoties oſtendit opimam
Meſſem annus, quoties foliis uberrima *Morus*
Frondeſcit, toties menti tibi ſurgat imago
CÆSARIS & PATRIÆ: nunquam Cuſtodibus illis
Gallorum incurſus acres, *Indive* rapinas,
Aut impacatos a tergo horrebis *Iberos*.
Mox ubi jam firmata tuis acceſſerit ætas
Viribus, incipies acri quatere oppida bello
Mexica, vicinis jam formidandus *Iberis*.
Sic teneros primo naſcentes vimine fœtus
Arboreos nutrit Cultor, pecudumque malignos
Avertit morſus, donec jam firmior ævo
Planta ſuas habeat vires; tum ad ſidera raptim
Vi propriâ conſurgit, opiſque haud indiga floret.

Undique

Undique viſendi ſtudio Trojana Juventus
Circumfuſa ruit. ————————

LAMPADE *Phœbeâ*, radiorum fonte perenni
Lux oritur, liquidumque levi curſu Æthera [tranat
Hinc derivatus noſtro tranſmittitur Orbi
Omnigenus *Color*, & ſpecies nitidiſſima rerum.
Hinc ſplendor Gemmarum, & florida Gratia veris,
Hinc picturatæ nubes, & Templa Tonantis
Cærula : nempè oculis fluidæ vis aurea *Lucis*
Plurima ſe offundit, texitque coloribus auras.
Quàcunque aſpicias, ſuavis ſe oſtentat Imago.
Omnia per Cœlum, Terraſque, atque Æquora Ponti
Suavitèr arrident ; Acies tamen improba poſcit
Plura dari ; nequeunt expleri corda videndo.
Primùm ergo Novitatis amor mortalibus udum
Fecit iter maris, & Solidæ Telluris Alumnos
Impulit

Impulit in fluctus: Gentili excedere terrâ
Gaudentes, interque undas interque Procellas
Aëris externi patiuntur frigora nautæ,
Excoctoſque artus alieno Sole perurunt.
Ille ad Lilliputas fertur ſomnoque ſolutus
Exiguum Martem, vincliſque innexa puſillis
Miratur membra, errantemque in pectore gentem.
Qualitèr innumerum per terrea caſtra laborat
Formicarum agmen, ſterilique in pulvere vivit.
Mox populum horreſcit cœlo capita alta ferentem
Et greſſum immodicum, & ſublata tonitrua vocis.
Omnia vaſta videt: ſtat graminis horrida Sylva;
Stat nemoroſa ſeges, centumque aſſurgit in ulnas,
Miratur ſtirpe ingenti ſublime Papaver,
Candidaque incluſus ſæpè inter Lilia dormit.
Miratur violarum umbras, molemque Hyacinthi:
Sæpe etiam ſomnos turbavit murmure Crabro
Increpuitque minax caudâ, penniſque coruſcans:
Monſtrum horrendum ingens! tamen his ſe oblectat [ocellus,

Mirandæ novitatis amans, fruiturque periclis.
Quin majora iſtis ſpes ambitioſa videndi
Moliri docuit, rapuitque in Sidera Cœli.
Namque ubi nox tenebris terrarum amplectitur orbem,
Cœli obſervator convertit ad Æthera vitrum
Intendens oculos, propiorque aſpectat Olympum
Artifici viſu, & ſolerti fraude Tuborum.

At Corydon rudis Urbanæ miracula Turris
Viſit, & ingentes formas ſævire Leonum
Attonitus ſtupet; externis terroribus aures
Implet, & exterbat Thameſin ſonus horridus Indi.
Ah! quoties timido aſpectat Muliercula vultu
Muſæum, *Rhedicyna*, tuum? exanimeſque Dracones
Erexiſſe alas, & ſibila ſæva ſonare
Pallens credidit, & tremefacta repente refugit?
Iſta tamen mulcent blandâ formidine pectus
Viſa, & Lætitiæ par eſt menſura timori.

Nec minor è viſu modo noſtræ accrevit *Etonæ*,
Exhauſitque domos pueris inſueta voluptas.

Undique

Undique corripuêre gradum: via toto popello
Infremuit, ſervæque ſuas liquere culinas
Immundæ, & latè pingues odor imbuit auras.
Venere artifices: tardi venêre Coloni;
Ipſe unctâ Tonſor venit de cote protervus;
Bibliopola etiam venit: Portenta videndi
Tantus amor, tanta eſt oculorum inſana libido.
Indos conſpectare juvat, juvat ora tueri
Mixta notis belli, ſævumque gerentia martem;
Veſtitumque aureſque decoro vulnere ſciſſas.
Ante omnes *Princeps* animo maturus & ævo,
Majeſtate rudi, torvoque inceſſit honore.
Criſtatum decus, & pennarum candidus ordo
Ornavêre caput; rubuit ſpectabilis oſtro
Veſtis; & ipſe ſuos ſtupuit Rex barbarus Indos,
Ardentemque auro ſeſe, ardentemque *Senauken*,
Inſignemque novo cultu, ſpem gentis, *Iulum*.
At Pueri magnâ acclamantes voce ſub auras
Jactavêre ſonos lætos; ſonuêre Minervæ

Inferior ſedes, atque altæ Tecta Paleſtræ.
Vix excepturos tanto clamore Britannos
Cæſaris aſpectum, Teque O Pia Cæſaris Uxor,
Crediderim: Quippè ora nigri deformia Regis
Commendat novitas jucunda, & rarior uſus.

Invicti

Invicti membra Glyconis

TERRA olim ingentes Heroas prima ferebat
Atque mares animos Juvenum; tum Quiſque labore,
Confirmare artus; tum tendere fortiter arcu
Spicula, & ardenti ſe audebat credere Pugnæ,
Hinc tot Cæſorum funeſto corpora Marte
Contudit *Alcides*; hinc ſævæ penſa novercæ
Protulit, & multis ſtetit inſuperabilis unus.
Nequicquam *Antæo* moles, maternaque curà
Profuit, incaſsùmque fremens membra horrida *Cacus*
Vincenti oppoſuit, flammaſque immiſit in hoſtem.
Quid memorem Reges, ſpectataque Pectora bello
Heroum? ſolus *Sampſon* in millia fertur
Impiger, externumque ardentibus excitus iris
Deturbat tecti poſtes, ſubitâque ruinâ
Involvit trepidos hoſtes, moriturque triumphans.

Et vigilas curtas, ſæve *Priore*, dapes,
Nè ferat abreptum Juvenis quid fortè ſub alâ,
Furta ſuper poſitâ vel ſua veſte tegat,
Hinc operum patiens ſit parvo aſſueta Juventus,
Nec referunt inopem carmina nata patrem.
Si jejuna tamen noſtra hæc, ſi craſſa videntur,
Ignoſcas ſaltem nunc, veneranda cohors,
A vobis manans inopem me copia reddit,
Et capiti officiunt fercula veſtra meo.

Integer

Integer Laudo.

INVIDA nè totam rapiat Lux Ultima Nym-
[pham,
Formaque *Campaſpes* Morte ſoluta cadat;
Juſſit Apellëos *Hammon* ſervare colores
Delicias tabulâ non pereunte, ſuas.
Ut verò attonito ſpectavit lumine Pictor
Fulgenteſque oculos, Brachiaque, Ora, Manus;
Excuſſi digito Calami cecidêre trementi,
Frigidaque infectum dextra reliquit opus.
Quo propior Virgo eſt, Flammâ propiore calebat,
Utque opus incepit creſcere, crevit amor.
Quid faciat? Veneris proles hinc, inde Philippi
Diſtrahit, hic Hominum Victor, & ille Deûm.
Quod potuit, cœcum luctans compeſcere flammam
Tendit, at apparet diſſimulatus Amor,
Heros ſenſit, Amans malè quos celaverat, Ignes,

Et

At quorſùm veteres laudem? cur improbus [illegible]
Virtutem extingui credam, penitùſque vigorem
Corrumpi patrium; Terris jam nobilis *Anglis*
Alcides en! *Alter* adeſt: tanto eminet ingens
Robore, & invictæ præſtant in corpore vires.
Ergo artes memorant populo, glomerateque turm[illegible]
Sedulus: en! coëunt turbæ, ſubſellia paſſim
Complentur. Vaſtis Heros ſe viribus infert,
Durus, & obluctans valido molimine ferri
Curvatam intendit Maſſam, colloque toroſo
Implicat, exultanſque edura monilia geſtat.
Mox ſimul ardeſcunt artus, atque inſita lætum
In majora trahit Virtus, jam pondera ligni
Corripit, & ſummis adnixus viribus ultrò
Tundit in immanes Artus, crebriſque laceſſit
Brachia verberibus, lignumque impune refringit.
Turba fremit confuſa, ſonis frequentibus Euge
Exclamat populus; reſonant clamoribus Ædes.
Nec deſunt laudes, multo cùm robore funem

Contortur

ortum infringit, quem non duo tendere poſſunt
ti Quadrupedes; jam muſculus omnis & artus
net, & funis cedit tandemque revulſus
icat, obruptuſque virum jaculatur in auras;
rurſus vires mirare & ferrea terga,
pore cùm medio librato pendulus hæret,
ix caput extremum, vix crura hærentia firmans;
t facili motu contorquet membra retorquetque,
t ſpinam ſinuat robuſtam; pectora vulgus
Inſiſtens, fruſtrà devexo pondere tentat
Deprimere; inſurgit contra turbamque repellens
Excutit, & rapido ſubſultu effundit in Æquor.
Sic olim Ætneos immanis membra *Typhöeus*
Impoſitos colles, & ſaxea pondera tollens,
Mutavit crebro motu latus; & Jovis iras
Irridens, ſprevit non intrectabile Pondus,

At quorsùm veteres laudem? cur improbus omnem
Virtutem extingui credam, penitùſque vigorem
Corrumpi patrium; Terris jam nobilis *Anglis*
Alcides en! *Alter* adeſt: tanto eminet ingens
Robore, & invictæ præſtant in corpore vires.
Ergo artes memorant populo, glomeratque tumultum
Sedulus: en! coëunt turbæ, ſubſellia paſſim
Complentur. Vaſtis Heros ſe viribus infert,
Durus, & obluctans valido molimine ferri
Curvatam intendit Maſſam, colloque toroſo
Implicat, exultanſque edura monilia geſtat.
Mox ſimul ardeſcunt artus, atque inſita lætum
In majora trahit Virtus, jam pondera ligni
Corripit, & ſummis adnixus viribus ultrò
Tundit in immanes Artus, crebriſque laceſſit
Brachia verberibus, lignumque impune refringit.
Turba fremit confuſa, ſonis frequentibus Euge
Exclamat populus; reſonant clamoribus Ædes.
Nec deſunt laudes, multo cùm robore funem

Contortum

Contortum infringit, quem non duo tendere poſſunt
Juncti Quadrupedes; jam muſculus omnis & artus
Intumet, & funis cedit tandemque revulſus
Emicat, obruptuſque virum jaculatur in auras;
Jam rurſus vires mirare & ferrea terga,
Corpore cùm medio librato pendulus hæret,
Vix caput extremum, vix crura hærentia firmans;
At facili motu contorquet membra retorquetque,
Et ſpinam ſinuat robuſtam; pectora vulgus
Inſiſtens, fruſtrà devexo pondere tentat
Deprimere; inſurgit contra turbamque repellens
Excutit, & rapido ſubſultu effundit in Æquor.
  Sic olim Ætneos immanis membra *Typhöeus*
Impoſitos colles, & ſaxea pondera tollens,
Mutavit crebro motu latus; & Jovis iras
Irridens, ſprevit non intrectabile Pondus.

Diſcite non inter lances menſaſque nitentes.

ANSER, ubi graviter tunſas terit area fruges
Sparſaque cum paleâ farra volante cadunt
Serpit iners, latamque trahens inglorious alvum
Vix ſuperat cortis limina ventre ſuæ;
Non ſtrepit, aut queſtum rauco dat murmure; vocis
Oblimans aditus guttura claudit adeps:
Verùm, ubi jam breviorque dies, & pabula, cùmque
Anguſtas tenuis ſufficit herba dapes,
Emicat extimulante fame, tendenſque per auras,
Jejuno inſolitos fundit ab ore ſonos.
Quacunque aſſurgens liquidum ſecat æthera pennis,
Aërium ſignat voce canorus iter.
Sic vatem quem *Nox* locupletem *tertia*, reddit,
Perpetuique habetant pinguia terga bovis,
Indulgens cyathis ſtudiiſque ignobilis otî,
Te ſolum, ſpretâ Pallade, Bacche, colit.

Jam cerebri nimiò ſit luxu obtuſior uſus,
  Et pingui ingenium corpore pingue latet.
Terrenum ipſe gravans equitem portare, recuſat
  Pegaſus ignavum tollere pondus humo.
Quin jam alium cernas, cum deficiente crumenâ
  Eſurit, & reficit tenuior ora cibus.
Fermento atque acidis mutat cùm pocula Sorbis,
  Aonia & vini *ſuſtinet* unda vicem.
Alis aſſurgit, Charta ceu Milvus, in auras,
  Et cantans pennâ præpete ſpernit humum.
Mirantes tranat Cœlos, clamore ſecundo,
  Dum vacui reſonant carmina ventris opus.
Hoc ſatis *Henrici* mens provida cavit, *Etonæ*
  Ingenio novit conſuluiſſe ſuæ.
Macreſcunt tenui Juvenilia corpora victu,
  Ut poſſit menti lautior eſſe cibus.
Non patinæ curvantur inerti pondere carnis,
  Plurimus at lepido cum ſale panis adeſt.
Intereа ultrices aulæ ſtant limine Diræ,

Et vigilas curtas, ſæve *Priore,* dapes,
Nè ferat abreptum Juvenis quid fortè ſub alâ,
Furta ſuper poſitâ vel ſua veſte tegat,
Hinc operum patiens fit parvo aſſueta Juventus,
Nec referunt inopem carmina nata patrem.
Si jejuna tamen noſtra hæc, ſi craſſa videntur,
Ignoſcas ſaltem nunc, veneranda cohors,
A vobis manans inopem me copia reddit,
Et capiti officiunt fercula veſtra meo.

Integer

Integer Laudo.

INVIDA nè totam rapiat Lux Ultima Nympham,
Formaque *Campaſpes* Morte ſoluta cadat;
Juſſit Apellëos *Hammon* ſervare colores
Delicias tabulâ non pereunte, ſuas.
Ut verò attonito ſpectavit lumine Pictor
Fulgenteſque oculos, Brachiaque, Ora, Manus;
Excuſſi digito Calami cecidêre trementi,
Frigidaque infectum dextra reliquit opus.
Quo propior Virgo eſt, Flammâ propiore calebat,
Utque opus incepit creſcere, crevit amor.
Quid faciat? Veneris proles hinc, inde Philippi
Diſtrahit, hic Hominum Victor, & ille Deûm.
Quod potuit, cœcum luctans compeſcere flammam
Tendit, at apparet diſſimulatus Amor,
Heros ſenſit, Amans malè quos celaverat, Ignes,

Et

Et gemuit læſus corda calore pari.
Nec mora, felici Nympham conceſſit Amico,
Ipſeque quâ caruit, contulit æger opem.
Hoc domitore orbis dignum ſé vincere, ſumma
Eſt Virtus placitis poſſe carere bonis.
Talem non *Arbella* dedit, non *Bactra* Triumphum,
Nigraque cum turmis *India* victa ſuis.
Vincendi Terras juncta eſt cum milite Palma,
Quòd te viciſti, Gloria ſolá tua eſt.
Eſt aliquid contra adverſum luctarier amnem,
Qui, quia non liceat, non facit, Ille facit.
Quid fugis inſidias Sirenum vinctus, *Ulyſſes?*
Audire immotum Gloria major erat.
A Juvene, & cupido fuerat quòd reddita Virgo,
Pullulat hinc Laudis, *Scipio*, tanta ſeges.
Hinc plauſum *Mahumeda* tulit, cui fortiter imo
Exceſſit pulſus Corde inhoneſtus Amor.
Torpuerat Virtus decoriſque oblita, Suique,
Dum tenuit Dominum compede Serva ſuum.

Orat

Orat bellum Acies, ingloriaque Otia damnat,
Et fremit ante ducis Seditioſa fores.
Prodiit iratus tandem Populoque Sibique;
Ad dextrum affulſit Cara Puella Latus.
Unde, ait, Hic Clamor, quæ tanta Licentia Vocis?
Rex ſum, nil ultra, Plebs inhoneſta, petas.
Nè tamen indignus ſolio *Mahumeda* feratur,
Quique regit mundum, Serviat Ipſe ſibi;
Terrarum vivam pariter Dominuſque, Meique,
Cedet & è domito Pectore victus Amor.
Dixit & immeritæ Caput abſtulit Enſe Puellæ;
" I nunc & bellum, Turba moleſta, para."

Haberi

———————————*Haberi*

Ut cupiat formoſus.————

MULTA licet præclara tuum, *Rhedycina* Theatrum
Digna loco atque viris carmina digna, ſonet;
Magnorum quamvis regum præconia gratè
Mæoniis ſumet concelebrare modis;
Tota domus quamvis habeat quoque Regia laudes,
Et meritum, vatis non ſine laude, decus:
Quem tamen Auditor decies decieſque reponit,
Quemque omni poſcit tempore, *Bellus homo* eſt.
Gaudet ad *Auriacas* laudes aſſurgere, laudes
Audire *Auriacas* quiſque *Britannus* amat:
Laudatur tamen ipſe Heros haud ſolus, habetque
Diviſos plauſus cum Jove *Bellus homo.*
Nummos Hiſtoricos, Æriſque recenſet honores,
Et præli enumerat munia docta ſui:

Qui

Qui tamen arrectas ante omnia detinet aures,
  Atque auditorum pectora, *Bellus homo* eſt.
Jamque melos cœleſte ciet felicior Orpheus,
  Et melior dulcem tangit Apollo lyram;
Quòd ſi ſic Orpheus, ſi ſic cecinſſet Apollo,
  Incaſsùm haud Nympham flêſſet uterque ſuam:
Nec tamen immodico reſonant ſubſellia plauſu;
  Eugè iterant, iterant murmura, *Bellus homo*.
Monſtra gravi numero, portentiſque obſita tecta,
  Et quicquid Rari proximus Orbis habet,
Tu, *Rhedycina*, refers. Sunt & ſua præmia claris,
  Summittit tibi quos hoſpita *Granta*, viris:
Quæ Virtus & quanta virûm tu laudibus effers,
  Et quàm perdocto flumine *Camus* eat:
Hos quamvis meritô laudes, Academia, plauſum
  Majorem poſcit qui ſibi, *Bellus homo* eſt.
Sic etiam mundi ſpectes vitæque theatrum,
  Hic quoque, cui cedant omnia, *Bellus homo* eſt.

De Perceptione, & Retentione.

SECESSUS Cerebri ignotos, Penetralia
[mentis
Et picturatas miro ſubtemine Formas
Rerumque effigies referam. Tu numine Pal-
[las,
Preſenti faveas; Te quondam enixus in auras
Effudit ſine Mater Pater, crudelia Partûs
In Capiti expertus Tormenta, uterique labores.
Huc mihi, Diva, veni, Tuaque incunabula mitis
Ingredere, & cœcos nè dedignere receſſus,
Nataleſque Lares: Animæ Capitolia tecum
Fas reſerare mihi, & notas inviſere ſedes.
  Excelſam Capitis Arcem, & Faſtigia ſacra
Incola Mens tenet, & molem diffuſa per omnem,
Regnat, Nervorumque leves moderatur habenas.
Nunc age, queis Animo Senſus manuſcula præbent
Artibus, expediam; queis mollia corpora odorum
Inſidiis captant, & Voci retia tendunt.

Juſſa

Juſſa capeſſentes Senſûs ſubtilia Mentis,
Nexilibus ſtringunt ſimulacra fugacia vinc'lis,
Et Solis jubar accipiunt, volucreſque Colores.
Aëris in campis latis, perque arva vagatur
Inſidioſa cohors. Pars inter Gramina roris
Aërii lacrymas, vel odoras paſcitur herbas.
Parte aliâ arrectas quando Sonus allicit aures,
Multifidaſque ciet Fibras, tum fluctuat omnis
Et circum volitans turba importuna Suſurros
Arripit, acceptoſque Sonos levis exprimit Aër.
Sunt quibus explorare faces, atque ignea Cœli
Lumina, ſplendoremque, datur; libare coruſcos
Feſtinant Oculi radios; jamque Æthera, & Auro,
Ardentes Stellas, & lucida tela Diei
Colluſtrant vigiles; Phœbeo explerier igni
Dum juvat, & ſacros Lucis recludere fontes.
Ergo, ubi jam Saturi campis decedere Senſus
Incipiunt, Animæ repetunt penetralia, & aulam
Intrant ſenſiferæ per plexa foramina *Fibræ*,

Diſcite non inter lances menſaſque nitentes.

ANSER, ubi graviter tunſas terit area fruges
Sparſaque cum paleâ farra volante cadunt
Serpit iners, latamque trahens inglorious alvum
Vix ſuperat cortis limina ventre ſuæ;
Non ſtrepit, aut queſtum rauco dat murmure; vocis
Oblimans aditus guttura claudit adeps:
Verùm, ubi jam breviorque dies, & pabula, cùmque
Anguſtas tenuis ſufficit herba dapes,
Emicat extimulante fame, tendenſque per auras,
Jejuno inſolitos fundit ab ore ſonos.
Quacunque aſſurgens liquidum ſecat æthera pennis,
Aërium ſignat voce canorus iter.
Sic vatem quem *Nox* locupletem *tertia*, reddit,
Perpetuique habetant pinguia terga bovis,
Indulgens cyathis ſtudiiſque ignobilis otî,
Te ſolum, ſpretâ Pallade, Bacche, colit.

Jam

Jam cerebri nimiò fit luxu obtuſior uſus,
Et pingui ingenium corpore pingue latet.
Terrenum ipſe gravans equitem portare, recuſat
Pegaſus ignavum tollere pondus humo.
Quin jam alium cernas, cum deficiente crumenâ
Eſurit, & reficit tenuior ora cibus.
Fermento atque acidis mutat cùm pocula Sorbis,
Aonia & vini *ſuſtinet* unda vicem.
Alis aſſurgit, Charta ceu Milvus, in auras,
Et cantans pennâ præpete ſpernit humum.
Mirantes tranat Cœlos, clamore ſecundo,
Dum vacui reſonant carmina ventris opus.
Hoc ſatis *Henrici* mens provida cavit, *Etonæ*
Ingenio novit conſuluiſſe ſuæ.
Macreſcunt tenui Juvenilia corpora victu,
Ut poſſit menti lautior eſſe cibus.
Non patinæ curvantur inerti pondere carnis,
Plurimus at lepido cum ſale panis adeſt.
Interea ultrices aulæ ſtant limine Diræ,

Et

Et vigilas curtas, ſæve *Priore*, dapes,
Nè ferat abreptum Juvenis quid fortè ſub alâ,
Furta ſuper poſitâ vel ſua veſte tegat,
Hinc operum patiens ſit parvo aſſueta Juventus,
Nec referunt inopem carmina nata patrem.
Si jejuna tamen noſtra hæc, ſi craſſa videntur,
Ignoſcas ſaltem nunc, veneranda cohors,
A vobis manans inopem me copia reddit,
Et capiti officiunt fercula veſtra meo.

Integer Laudo.

INVIDA nè totam rapiat Lux Ultima Nym- [pham,
Formaque *Campaſpes* Morte ſoluta cadat;
Juſſit Apellëos *Hammon* ſervare colores
Delicias tabulâ non pereunte, ſuas.
Ut verò attonito ſpectavit lumine Pictor
Fulgenteſque oculos, Brachiaque, Ora, Manus;
Excuſſi digito Calami cecidêre trementi,
Frigidaque infectum dextra reliquit opus.
Quo propior Virgo eſt, Flammâ propiore calebat,
Utque opus incepit creſcere, crevit amor.
Quid faciat? Veneris proles hinc, inde Philippi
Diſtrahit, hic Hominum Victor, & ille Dèum.
Quod potuit, cœcum luctans compeſcere flammam
Tendit, at apparet diſſimulatus Amor,
Heros ſenſit, Amans malè quos celaverat, Ignes,

Et

Et vigilas curtas, ſæve *Priore*, dapes,
Nè ferat abreptum Juvenis quid fortè ſub alâ,
Furta ſuper poſitâ vel ſua veſte tegat,
Hinc operum patiens ſit parvo aſſueta Juventus,
Nec referunt inopem carmina nata patrem.
Si jejuna tamen noſtra hæc, ſi craſſa videntur,
Ignoſcas ſaltem nunc, veneranda cohors,
A vobis manans inopem me copia reddit,
Et capiti officiunt fercula veſtra meo.

Orat bellum Acies, ingloriaque Otia damnat,
Et fremit ante ducis Seditioſa fores.
Prodiit iratus tandem Populoque Sibique;
Ad dextrum affulſit Cara Puella Latus.
Unde, ait, Hic Clamor, quæ tanta Licentia Vocis?
Rex ſum, nil ultra, Plebs inhoneſta, petas.
Nè tamen indignus ſolio *Mahumeda* feratur,
Quique regit mundum, Serviat Ipſe ſibi;
Terrarum vivam pariter Dominuſque, Meique,
Cedet & è domito Pectore victus Amor.
Dixit & immeritæ Caput abſtulit Enſe Puellæ;
" I nunc & bellum, Turba moleſta, para."

Haberi

Et gemuit læſus corda calore pari.
Nec mora, felici Nympham conceſſit Amico,
Ipſeque quâ caruit, contulit æger opem.
Hoc domitore orbis dignum ſe vincere, ſumma
Eſt Virtus placitis poſſe carere bonis.
Talem non *Arbella* dedit, non *Bactra* Triumphum,
Nigraque cum turmis *India* victa ſuis.
Vincendi Terras juncta eſt cum milite Palma,
Quòd te viciſti, Gloria ſola tua eſt.
Eſt aliquid contra adverſum luctarier amnem,
Qui, quia non liceat, non facit, Ille facit.
Quid fugis inſidias Sirenum vinctus, *Ulyſſes?*
Audire immotum Gloria major erat.
A Juvene, & cupido fuerat quòd reddita Virgo,
Pullulat hinc Laudis, *Scipio*, tanta ſeges.
Hinc plauſum *Mahumeda* tulit, cui fortiter imo
Exceſſit pulſus Corde inhoneſtus Amor.
Torpuerat Virtus decoriſque oblita, Suique,
Dum tenuit Dominum compede Serva ſuum.

Orat

Orat bellum Acies, ingloriaque Otia damnat,
  Et fremit ante ducis Seditioſa fores.
Prodiit iratus tandem Populoque Sibique;
  Ad dextrum affulſit Cara Puella Latus.
Unde, ait, Hic Clamor, quæ tanta Licentia Vocis?
  Rex ſum, nil ultra, Plebs inhoneſta, petas.
Nè tamen indignus ſolio *Mahumeda* feratur,
  Quique regit mundum, Serviat Ipſe ſibi;
Terrarum vivam pariter Dominuſque, Meique,
  Cedet & è domito Pectore victus Amor.
Dixit & immeritæ Caput abſtulit Enſe Puellæ;
  " I nunc & bellum, Turba moleſta, para."

Haberi

———————————— *Haberi*

Ut cupiat formoſus. ————

MULTA licet præclara tuum, *Rhedycina* Theatrum
Digna loco atque viris carmina digna, ſonet;
Magnorum quamvis regum præconia gratè
Mæoniis ſumet concelebrare modis;
Tota domus quamvis habeat quoque Regia laudes,
Et meritum, vatis non ſine laude, decus:
Quem tamen Auditor decies deciesque reponit,
Quemque omni poſcit tempore, *Bellus homo* eſt.
Gaudet ad *Auriacas* laudes aſſurgere, laudes
Audire *Auriacas* quiſque *Britannus* amat:
Laudatur tamen ipſe Heros haud ſolus, habetque
Diviſos plauſus cum Jove *Bellus homo.*
Nummos Hiſtoricos, Ærisque recenſet honores,
Et præli enumerat munia docta ſui:

Qui

Qui tamen arrectas ante omnia detinet aures,
  Atque auditorum pectora, *Bellus homo* eſt.
Jamque melos cœleſte ciet felicior Orpheus,
  Et melior dulcem tangit Apollo lyram;
Quòd ſi ſic Orpheus, ſi ſic ceciniſſet Apollo,
  Incaſsùm haud Nympham fleſſet uterque ſuam:
Nec tamen immodico reſonant ſubſellia plauſu;
  Eugè iterant, iterant murmura, *Bellus homo*.
Monſtra gravi numero, portentiſque obſita tecta,
  Et quicquid Rari proximus Orbis habet,
Tu, *Rhedycina*, refers. Sunt & ſua præmia claris,
  Summittit tibi quos hoſpita *Granta*, viris:
Quæ Virtus & quanta virûm tu laudibus effers,
  Et quàm perdocto flumine *Camus* eat:
Hos quamvis meritò laudes, Academia, plauſum
  Majorem poſcit qui ſibi, *Bellus homo* eſt.
Sic etiam mundi ſpectes vitæque theatrum,
  Hic quoque, cui cedant omnia, *Bellus homo* eſt.

Perceptione

De Perceptione, & Retentione.

SECESSUS Cerebri ignotos, Penetralia [mentis
Et picturatas miro ſubtemine Formas
Rerumque effigies referam. Tu numine Pal- [las,
Preſenti faveas; Te quondam enixus in auras
Effudit ſine Mater Pater, crudelia Partûs
In Capiti expertus Tormenta, uterique labores.
Huc mihi, Diva, veni, Tuaque incunabula mitis
Ingredere, & cœcos nè dedignere receſſus,
Nataleſque Lares: Animæ Capitolia tecum
Fas reſerare mihi, & notas inviſere ſedes,
  Excelſam Capitis Arcem, & Faſtigia ſacra
Incola Mens tenet, & molem diffuſa per omnem,
Regnat, Nervorumque leves moderatur habenas.
Nunc age, queis Animo Senſus manuſcula præbent
Artibus, expediam; queis mollia corpora odorum
Inſidiis captant, & Voci retia tendunt.

Juſſa

Juſſa capeſſentes Senſûs ſubtilia Mentis,
Nexilibus ſtringunt ſimulacra fugacia vinc'lis,
Et Solis jubar accipiunt, volucreſque Colores.
Aëris in campis latis, perque arva vagatur
Inſidioſa cohors. Pars inter Gramina roris
Aërii lacrymas, vel odoras paſcitur herbas.
Parte aliâ arrectas quando Sonus allicit aures,
Multifidaſque ciet Fibras, tum fluctuat omnis
Et circum volitans turba importuna Suſurros
Arripit, acceptoſque Sonos levis exprimit Aër.
Sunt quibus explorare faces, atque ignea Cœli
Lumina, ſplendoremque, datur; libare coruſcos
Feſtinant Oculi radios; jamque Æthera, & Auro,
Ardentes Stellas, & lucida tela Diei
Colluſtrant vigiles; Phœbeo explerier igni
Dum juvat, & ſacros Lucis recludere fontes.
Ergo, ubi jam Saturi campis decedere Senſus
Incipiunt, Animæ repetunt penetralia, & aulam
Intrant ſenſiferæ per plexa foramina *Fibræ*,

Scilicet Illa, Lyræ ceu tenſi ad carmina Nervi,
Quos arguta movet juſto modulamine Dextra,
Affectus patitur miros; & percita motu
Conſimiles ictus, & conſona verba remittit.

Poſtquam introgreſſi Senſus, Prætoria Mentis
Arrecti ſubeunt, dona exoptata ferentes.
Luſtrat ovans animus gazas lætoſque labores;
Ille operum Cuſtos; quem circum plurima raptim
Funduntur ſimulacra, & tenûia Vellera rerum.
Mille leves Formarum Umbræ, corpuſcula mille,
Exuviæ graciles, volitant, raptæque Colorum
Membranæ, ſpecieſque æquant imitamine veras.
Sic ubi candeſcunt obducta nivalibus arva
Imbribus, apparent campo commiſſa fideli
Signa hominum varia, & veſtigia nota ferarum.
Quippe pedis retinet fugitivi pignora certa
Æquor, & impreſſæ ſervat monumenta figuræ.
Poſt, ubi collectæ vires, gazæque receptæ,
Indigeſta legit vigili Phantaſmata curâ

Mens

Mens cauta, & proprios meditando excudit in uſus.
Jamque potens rerum, & variis ditiſſima formis,
Senſiferos aditus claudit repleta, recedens
In ſeſe, & vires intrà ſe colligit omnes.
Elicit è tenebris, & pictas ruminat umbras,
Et quaſcunque velit, vocat in Proſcenia formas,
Et jam præteritæ ludos reminiſcitur horæ,
Deliciaſque breves, & gaudia lapſa recenſet.

Quin oculos ubi ſera quies caligine condit
Letheâ exuperans, artuſque affligit inertes,
Ignavos Somni Mens dedignata Catenas
Invigilat curis etiamnum, exutaque membris,
Omnia, quicquid habet mundus mirabile, cernit,
Sopitoſque ſonos, vetereſque reſuſcitat artes;
Scilicet excuſſis, ceu libera, fertur habenis,
Et ſpecies ſubit extemplo quaſcunque, locoſque;
Jamque aliud Cœlum, poſitoſque ſub ignibus Indos
Sideriis petit, & totum complectitur Orbem.
Inſtaurare juvat curas, revocare dolores

Tranſactos vitæ, & retro ſine fraude referri.
Sic poſtquam Danaûm inſidias evaſerat omnes
Troius Æneas, Tyriamque intraverat Urbem,
Prælia nota videt, vivâ depicta Tabellâ,
Magnanimoſque Duces; Simoêis ibi parvulus alter,
Altera Troja perit, fictoque abſumitur Igni.
Priſtina, perculſus dulci formidine, Princeps
Fata recognoſcit, caſuque laborat in omni.

Χαλκιοὶ

Χαλεποὶ δὲ Θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς

CUM tangit *Phaeton* dubitati tecta Parentis,
Stat procùl, & primâ reprimit æde gradum,
At *Phœbus* ponit radiatæ frontis amictum,
Præfulgenſque ſuo nudat honore caput.
Non homini faciles viſu Pater exuit Ignes,
Nè viſum plorent lumina cæca Deum.
Cynthia dum liquidis perfundit corpora lymphis,
Corpora formosâ candidiora nive,
Advenit *Actæon*: heu! vultum averte procacem,
Neu temerè huc, Cervus mox abiturus, ades;
Perſtringet divinæ oculos tibi forma *Dianæ*,
Illa oculis nimiùm lubrica Forma tuis!
Tempus adeſt, quando, quæ nunc temeraria Divam
Lumina proſpectant, Cœca fuiſſe voles.
Sic miſer iſte, Lupi malè quem vidêre priores;

Haud poterit viſos Voce dolere Lupos.
Infelix! Saxo qui concreturus oborto,
Angues ſpectârit, torva *Meduſa*, tuos:
At ſplendore ſuo, ac manifeſto in lumine clarus,
Sævior eſt viſis Angue Lupoque *Deus*.
Felix heu! nimiùm felix, tua ſi bona nôras,
Vivebas *Semele* cum Jove læta tuo.
Sede Deûm ſpretâ, mortalia tecta petebat,
Mortali ſpecie Rexque Paterque Deûm.
Æmula *Junonis* magnis, temeraria votis,
Plus poſcis, votis heu! peritura tuis.
Jupiter ecce! venit; nec quem tremuêre Gigantes,
At leni vibrans Tela *Secunda* manu.
Non tamen ætherios corpus mortale tumultus
Perferet; arma *Jovis* vel léviora nocent.
Quid volui? immodico dices fulgore fatiſcens,
Sic petis amplexus, Dive tremende, meos?
Qualis eras, potiùs vellem ignorâſſe; tueri
Jam doleo, haud poſthac intuitura, Jovem.

Nè

Nè veterum omninò ſpernas mendacia Vatum,
　Ficta licèt, veris proxima ſæpè canunt.
Mortales adiit, cœlorum ſede relictâ,
　Ipſe Deo vero *Natus*, & Ipſe Deus:
Ut tamen humanis oculis impunè videri
　Cœleſtis poſſet Gloria, factus *Homo* eſt.

Nunquam peniteat non deformem eſſe Natum.

COELESTEM Formâ referens malè *Mulciber* [ortum
Cùm turpi primos ederet ore Sonos;
Diriguit, retròque tulit Veſtigia Mater,
Et fugit Partus territa Diva ſuos.
Quin rapuit Monſtrum Pater, indignanſque rotatum
Ter, quater inviſum miſit ab Axe Caput.
Idem divinos *Ganymedi* indulſit Honores,
Inque ſuum fido tranſtulit Ungue Polum.
Quæ Deus amiſit, quæ Proles vera Tonantis,
Spectatus facie venit in Aſtra Puer.
Eſt etiam Superis nitidæ ſua Gratia *Formæ*,
Et placet his, Ipſi quem tribuêre, Decor.
Quòd formoſus, erat Formæ *Paris* Arbiter olim,
Et vicit pulchro Judice pulchra *Venus*.
Illa etiam Cœlos fertur ſpreviſſe relictos,

Et

Et *Marti Anchiſen* præpoſuiſſe ſuo,
Diva Virum, pulchrum petiit pulcherrima *Adonin*,
Illa ſuo felix Conjuge, & Ille ſuâ.
Endymion potuit Cœlo deducere Lunam,
Sopitus veſtris, *Latmia* Saxa, jugis.
Te, quæſite diu, Littus, Puer, omne ſonabat,
Rapte heu! Naïadum Crimine, pulcher *Hyla*.
Aſpice, dicturus ſcandit cùm Roſtra Sacerdos,
Cui ſedet in pulchro plurimus ore Decor;
Diversâ læti ſtrident in Parte Suſurai,
Et tacitis fervet plauſibus icta Domus.
Dixit adhuc aliquid? Nil ſanè. Quid placet ergo?
Pulchra Hominis ſpecies, Ingenuuſque Decor.
Ipſe habitus geſtuſque, Ora & formoſa loquuntur,
Preſtat & Eloquii Forma venuſta vicem.
Hôc pandente placent Myſteria condita Cœli,
Relligio & pulchro gratior ore fluit.
Sic ubi fœmineo viguit læta *Anglia* Regno,
Ceu viget Auſpiciis nunc, *Carolina*, tuis;

Aſpexit

Aſpexit Mater pulchros Eccleſia natos,
  Vidêre & bellos horrida Caſtra Duces.
Pontifices fecit, fecit ſua Forma Tribunos,
  Atque inſtar meriti Frons ſpecioſa fuit,
Cuique Venus placido naſcenti Lumine favit,
  Par Dea, mox pariter favit *Eliza* viro.

Luna habitabilis.

DUM Nox rorantes non incomitata per auras
Urget equos, tacitoque inducit ſidera lapſu;
Ultima, ſed nulli ſoror inficianda ſororum,
Huc mihi, Muſa: tibi patet alti janua cœli,
Aſtra vides, nec te numeri, nec nomina fallunt.
Huc mihi, Diva veni: dulce eſt per aperta ſerena
Vere frui liquido, campoque errare ſilenti;
Vere frui dulce eſt; modo tu dignata petentem
Sis comes, & mecum gelidâ ſpatiere ſub umbrâ.

Scilicèt hos orbes, cœli hæc decora alta putandum eſt,
Noctis opes, nobis tantum lucere; virûmque
Oſtentari oculis, noſtræ laquearia terræ,
Ingentes ſcenas, vaſtique aulæa theatri?
Oh! quis me pennis æthræ ſuper ardua ſiſtet
Mirantem, propiuſque dabit convexa tueri;

Teque

Teque adeo, undè fluens reficit lux mollior arva,
Pallidiorque dies, triſtes ſolata tenebras?
Sic ego, ſubridens Dea ſic ingreſſa viciſſim:
Non pennis opus hìc, ſupera ut ſimul illa petamus:
Diſce Puer potiùs cœlo deducere Lunam;
Neu crede ad magicas te invitum accingere artes,
Theſſalicoſve modos: ipſam deſcendere Phœben
Conſpicies novus Endymion; ſeque offeret ultrò
Viſa tibi ante oculos, & notâ major imago.
Quin tete admoveas (tumuli ſuper aggere ſpectas,
Compoſitum) tubulo; ſimul imum invade canalem
Sic intentâ acie, cœli ſimul alta pateſcent
Atria; jamque, auſus Lunaria viſere regna,
Ingrediêre ſolo, & caput inter nubila condes.
Ecce autem! vitri ſe in vertice ſiſtere Phœben
Cernis, & Oceanum, & crebris Freta conſita terris;
Panditur *ille* atram faciem caligine condens
Sublustri, refugitque oculos, fallitque tuentem;
Integram Solis lucem quippè haurit aperto

Fluctu

Fluctu avidus radiorum, & longos imbibit ignes:
Verum *his*, quæ, maculis variata nitentibus, auro
Cærula diſcernunt, celſo ſeſe inſula dorſo
Plurima protrudit, prætentaque littora ſaxis;
Liberior datur his quoniàm natura, minuſque
Lumen depaſcunt liquidum; ſed tela diei
Detorquent, retròque docent ſe vertere flammas.
Hinc longos videas tractus, terraſque jacentes
Ordine candenti, & claros ſe attollere montes;
Montes queîs Rhodope aſſurgat, quibus Oſſa nivali
Vertice: tum ſcopulis infrà pendentibus antra
Nigreſcunt clivorum umbrâ, nemorumque tenebris.
Non rores illî, aut deſunt ſua nubila mundo;
Non frigus gelidum, atque herbis gratiſſimus imber:
His quoque nota ardet picto Thaumantias arcu,
Os roſeum Auroræ, propriique crepuſcula cœli.
Et dubitas tantum certis cultoribus orbem
Deſtitui? exercent agros, ſua mœnia condunt
Hi quoque, vel Martem invadunt, curantque triumphos
Victores

Victores: ſunt hic etiam ſua præmia laudi;
His metus, atque amor, & mentem mortalia tangunt.
Quin, uti nos oculis jam nunc juvat ire per arva,
Lucenteſque plagas Lunæ, pontumque profundum;
Idem illos etiàm ardor agit, cum ſe aureus effert
Sub ſudum globus, & Terrarum ingentior orbis;
Scilicet omne æquor tum luſtrant, ſcilicet omnem
Tellurem, genteſque polo ſub utroque jacentes:
Et quidam æſtivi indefeſſus ab ætheris ignes
Pervigilat, noctem exercens, cœlumque fatigat;
Jam Galli apparent, jam ſe Germania latè
Tollit, & albeſcens pater Apenninus ad auras:
Jam tandem in Borean, en! parvulus Anglia nævus
(Quanquàm aliis longè fulgentior) extulit oras:
Formoſum extemplò lumen, maculamque nitentem
Inviſunt crebri Proceres, ſerùmque tuendo
Hærent, certatimque ſuo cognomine ſignant:
Forſitan & Lunæ longinquus in orbe Tyrannus
Se dominum vocat, & noſtrâ ſe jactat in aulâ.

Terras

Terras poſſim alias propriori Sole calentes
Narrare; atque alias, jubaris queîs parcior uſus,
Lunarum chorus, & tenuis penuria Phœbi:
Nî, meditans eadem hæc audaci evolvere cantu,
Jam pulſet citharam Soror, & præludia tentet.
Non tamen has proprias laudes, nec facta ſilebo
Jampridèm in fatis, patriæque oracula famæ.
Tempus erit, ſursùm totos contendere cœtus
Quo cernes longo excurſu, primoſque colonos
Migrare in lunam, & notos mutare Penates:
Dum ſtupet obtutu tacito vetus incola, longèque
Inſolitas explorat aves, claſſemque volantem.
Ut quondàm ignotum marmor, campoſq; natantes
Tranavit Zephyros viſens, nova regna, Columbus;
Litora mirantur circùm, mirantur & undæ
Incluſas acies ferro, turmaſque biformes,
Monſtraque fœta armis, & non imitabile fulmen.
Fœdera mox icta, & gemini commercia mundi,
Agminaque aſſueto glomerata ſub æthere cerno.

Anglia,

Anglia, quæ pelagi jamdudum torquet habenas,
Exercetque frequens ventos, atque imperat undæ;
Aëris attollet faſces, vetereſque triumphos
Hùc etiam feret, & victis dominabitur auris.

Pro More & Monte.

DICITE, Io, Socii, bis Io jam dicite, libris
Altera ſepoſitis Pallas ad arma vocat.
Tuque, Aurora, diem ſpectacula læta feren- [tem
Quàm primum croceis roſcida profer equis.
Æolus inſanos concludat carcere ventos,
Aut ſaltem inviſas diſſipet aura nives.
Sed quid in innocuas turmas ita militat Æther?
Non nos in ſanctos poſcimus arma Deos.
Quid volui? armatas hyemes heu! fundit ab antris
Æolus, & tetras ſpargit in ora nives.
Non ego Phlegræos cupio moviſſe tumultus,
Non cœlum exigui ſcandere Montis ope.
In Phœbum Brennus temeraria moverat arma,
Cum Deus ultricem miſit ab axe nivem.
Vim non inferimus ſanctis penetralibus; (auri

Hoſtibus eveniat tam meleſuada fames :)
Relligione ſacer Patrum ſine fraude doloque,
Aureus, ut ſpero, *Mons* erit ille mihi.
En ! ſocii innocuæ ludunt ſub Imagine pugnæ,
Induiturque novo plurimus enſe Puer.
Filiolos, quanquam Muſis Phœboque dicatos,
Fulgentes armis Martis *Etona* videt.
Me duce, bella movent, adſit modò numine præſes,
Sitque favens, cunctis qui ſolet eſſe, mihi.
Si cupit Italicum ſolium conſcendere *Carlos*,
Nunc, nunc auxilium poſcat, *Etona*, tuum.
Me præeunte, agmen miſcebit prælia parvum,
Germanûmque fugæ barbara terga dabit.
Succendit præcox puerilia pectora Virtus,
Ante annos gerimus vimque animoſque Virûm.
Fecit idem *Aſcanius* Puer olim ; ducere turmas
Nec pudor imberbes eſt, *Gulielme*, tibi.
Textas lege fugas, inconfuſoſque recurſus
Cum Pueris ſimulas non ſine Laude Puer.

Nunc

Nunc ſtruis infirmas acies & mœnia parva,
Sernitur & ficto Nomine durus *Iber*.
Nunc terga inſequeris turmæ fugitiva puſillæ,
Prælia ſæpe Patris, ſæpe imitatus Avi.
Huc ades, O Puer alme, meaſque inviſe catervas,
Digna ſit auſpiciis bellica Pompa tuis,
Arietis ad mortem veniſti Claviger, O ſi
Pollice & hos ludos fautor utroque probes,
Fortunate Puer, tibi natos nutrit *Etona*,
Averſos ſtudiis nec ſinit eſſe tuis,
Aſpice nos comites, caſuſque amplectere in omnes,
Seu tibi Pax cordi, ſeu fera bella geras.
Si nunc te Puero puerilia bella ciemus,
Si canimus laudi non ſatis apta tuæ;
Non deerit, tecum qui mox vera arma movebit,
Aut dignè arma canet qui tua, Teque Virum,

Somniorum Phænomena.

NOX ſimul humentes operit Caligine terras
Nigranti, ſuadentque orientia ſidera ſomnos,
Irrorat placidâ mortalia membra quiete,
Concutiens dextrâ lethæa papavera, Morpheus.
Ergò etiam ſenſus feſſi clauduntur, & illos
Sic ſomno poſitos nequeunt Externa movere.
Unde igitur nobis ſurgunt inſomnia? quare
Apparent variæ facies, confuſaque rerum
Imprimitur ſeries animæ? ſomnoque ſepultos
Fallaces umbræ, ſimulacra fugacia, ludunt?
Cur ubi jam rebus nox abſtulit atra Colorem,
Sopitos oculorum Orbes, acieſque retuſas
Vel formoſa juvat, vel turbida terret Imago?
Æthera mille colunt Genii, penniſque feruntur
Haud viſu faciles, quêis ſunt mortalia curæ:

Quorum

Quorum alii turpes orco, ſtygiiſque tenebris
Naſcuntur, puroque alii de limine Cœli.
Hi, ſimul ac hominum mollis ſopor irrigat artus,
Strata leves circumvolitant, miráque potentes
Arte, jubent, quæcunque libet, ſpectacula clauſis
Senſibus offundi: Magicæ ſic omnia fraudi
Parere aſpexi, variaſque aſſurgere ſcenas.
Hinc diræ ſpecies: hinc gens humana tremendas
Aut videt aut vidiſſe putat per ſomnia formas,
Ignemque, horribilemq; feram, fluviumq; liquentem.
Quid dicam, qui cùm feſſos laxaverat artus
Alma quies, ſubitò ſe ponto immergier alto
Credidit, & vaſti jactarier æquoris undis?
Turbidus interea rapidarum ſtridor aquarum
Auribus obſtrepuit: tum plurima mortis Imago
Conſtitit ante oculos. Spumoſum nare per æquor
Velle videbatur, avidaſque extendere palmas;
Nequicquam! in mediis periit conatibus æger,
Nec palmæ valuere, aut notæ Corpore vires.

Quinetiam (neque enim Phantaſmata lurida ſomnos
Diſpulerant) maneſque adiit Regemque tremendum,
Et caligantes nigrâ formidine ſedes.
Continuò miſerum viſæ lacerare ſorores
Tartareæ, ultrices ſcelerum: penetravit ad ima
Oſſa dolor; donec gemitus tractæque catenæ,
Et ferri ſtridor triſtiſſima ſomnia rupit.
Vix tamen ad ſeſe rediit, vigilanſque cruentam
Tiſiphonen, & nigra etiamnum Tartara vidit.
  Sæpe autem Genius ſpectacula dulcia præbet
Sopitis, captos & imagine ludit inani.
Hinc juvenis, magnum cui verſat in oſſibus ignem
Durus amor, pulchramve Chloen aut Phyllida grato
In ſomno videt, & lætis amplexibus hæret,
Hinc inopis duros ſolantur ſomnia caſus,
Grataque compenſat nox tædia longa diei;
Dum Sceptrum quatit, & populis dare jura videtur,
Tunc forſan qui Sarrano Rex dormit in oſtro,
Luctificum ponit lætus diadema, colitque

Sutorumve

Sutorumve caſas, vel parva mapalia, donec
Pulchra Aurora diem majeſtatemque reducat.
In tenebris eadem plerumque iterare videmur,
Quæ ſtudia inſomnes ſequimur. Quatit oppida miles,
Et capiti nectit laurus. Quid ſomnia vatum,
Et tacitâ referam tot ficta Poemata nocte?
Venator, cum membra jacent proſtrata ſopore,
Sylvarum latebras & devia luſtra fatigat.
Täygetique Canes (quoniam canibus quoque noſtros
Vita tulit caſus) in molli ſæpe quiete
Crura movent, noto nares tinguntur odore,
Ardenteſque, ac ſi leporem veſtigia certa
Jam teneant, magnis latratibus omnia complent.
Vera etiam ad Cœlum mittunt inſomnia Manes:
Scilicet hæc portâ fugiunt, quæ cornea fertur,
Occultique valent myſteria pandere fati.
Aſtyagi ſic olim aderant Phantaſmata: Natæ
Ex utero ramis felicibus exiit alta
Vitis, & omnem Aſiam vaſtâ circumdedit umbrâ.

Ac mox occulto crevit velut arbor in ævo
Cyrus, & egregiam virtutem æquavit Olympo.
Certior haud adytis vates Phœbëa recluſit
Ventura, aut habitæ Graiis oracula quercus.
Hinc Italas inter gentes divina Sacerdos
Sollicitans reſponſa Deûm, ſub nocte ſilenti
Pellibus incubuit ſtratis, ſomnoſque petivit.
Clarior hinc nobis præſaga ſcientia Patris
Supremi apparet: magno quo numine docti
Fata ſciunt Genii, atque etiam mortalibus ægris
Somnia dant divina, & non ignara futuri.

Sidera excantata Voce Theſſalâ
Lunamque Cœlo deripit.

FUMOSUM hyberni trepidans ad Luminis [Ignem
Indiga ſub tecto paupere ſedit *Anus*.
Sulcârunt Anni faciem, & muſſantia Labra
Aſſiduè magicas viſa movere Preces.
Hanc circa Felum dum Grex numeroſus oberrans,
Jam dominum queritur Murmure, jamque Famem;
" Ite, ait, ignavum Pecus, hinc excedite, Noſtræ
" Famoſa O Labes Opprobriumque Domûs.
" Vobis acceptum refero quòd Saga per Urbem,
" Quòd digito Populi prætereunte notor.
" Ferreus hinc omne ad Limen defigitur orbis,
" Straminaque obliquè jacta morantur iter.

" Non

“ Non cribrum, baculuſve jacet mihi ſub Lare, quo [nos
“ Aërias credor ſæpe ſecâſſe vias.
“ Preſſentur fruſtrà ſi ſiccis Ubera Palmis,
“ Nocturni dicor Cauſa fuiſſe doli.
“ Me damnat Juvenis duros expertus Amores,
“ Et premit immeritum non mea culpa caput.
“ Inviſam me agitant Pueri, fugiuntque Puellæ,
“ Atque explorantes ſæpe minantur Aquas.”
Non tulit ulteriùs clamantem de grege Felis,
“ Cauſaque jam queſtûs cui magis æqua, refert?
“ Servire infami eſt Infamia; pinguior eſſem,
“ Vitaque jam nullâ Labe notata foret,
“ Si nunquam Magicis ſuccêſſem ſedibus Hoſpes;
“ Hinc Caput, hinc noſtri venit Origo Mali.
“ Hinc conjuratis ſaxis petit improba Turba,
“ Quòd nos poſſe ferunt Fata novena pati.”
Feles, & Baculi, & Rugæ, Facieſque Senectâ
Suſpectam Sceleris lurida reddit Anum.
At magicâ incedit *Lappo* felicior Arte,

Imponit

Impònit pretium Dotibus Ille ſuis.
Cùm libet, obſcuro deterget Nubila Cœlo,
Cùm libet æſtivo convocat Orbe nives.
Emptâ ſecurus ſe Tempeſtate tuetur
Navita, nec trepidat perfida terga Maris.
Venalis proſtat Boreas, Euruſque, Notuſque,
Et parent juſſis cuncta Elementa Viri.

Datur

Datur in mundo continuus Entium ordo.

SPIRITUS Auraï, qui regna ignava fatigas
Noctis, & exerces luctantia ſemina rerum,
Te ſequor; ex Nihilo facilem ſeu fundis inerti
Materiam, ſpargiſque agilem circum undique Vitam:
Seu brutas Terræ exuvias, elementaque tarda
Igne foves Animæ ſacro, raptimque potiris
Numine, & ætherei prætendis Lampada Sensûs:
Immodicum donec tandem ſubſiſtis anhelans
Exceptare Deum, refuguſque fatiſcis in aſtris.
  Vix exors Nihili, primoque in limine rerum
Materies jacet informis, ſomnoque ſilenti
Longùm bruta ſtupet: quamquam corpuſcula paſſim
Ambiguo motu ſalientia Succinus humor
Allicit ad coitum: Magneſque fidelis in axem
Emicat Arctoum; temerèque per oſcula ferri

Juncta

Juncta tremit, caſtoſque Hymenæi imitatur amores.
Quin age, flecte oculos, quà vernâ vividus aurâ
Funditur in Plantas Deus: en ubi Sylva caducam
Pullulat in vitam; tenuique in ſemine ponit
Planta fidem trunci, gemmæque elementa futuræ:
Donec vaſa tument vegetis lactentia ſuccis,
Et Phœbo ſudat geniali obnoxia Vita
Ductilis in folia, & teretes ſpatiatur in artus.
Quin & crediderim per amœnæ arbuſcula ſylvæ
Particulam tremere æthereum; cum mœſta ſequaci
Fonte petit Solem *Clytie*, ſpretamque ſolutis
Flet Venerem foliis: & Senſilis herba protervam
Caſta manum temerè refugit, læſumque pudorem
Deciduâ cervice, & fracto germine luget.
Uſque adeo Succus per membra virentia plantæ
Ambiguos ſinuat flexus. Juvat altius ire,
Fluctuat effusâ Sensûs ubi percita luce
Materies, magnoque Animantum corpore miſtus
Permanat mundum Deus. En! circumflua Vita

Stillat

Stillat ab Oceani gremio, terræque capacem
Molem agitat Senſus: tumet omnis turbidus humor
Indigenis; ſaxi venis inoleſcit aviti
Parvula progenies; foliiſque ſub omnibus hærent
Exiles animæ, Dryadumque infantia regna.
At neque Mens tenuis pecudum, ſimulachraque Sensûs
Languida præteritum refluâ, nec luce futurum
Præmiſsâ referant; licet illis impete crebro
Percuſſi vibrent Nervi, raptimque fruantur
Impulſu, celerique agitent ſenſoria curſu.
Sed non corporeis ſpirat Vigor ille ſuperſtes
Exuviis: ſimul extremo confecta dolore
Membra labant. Sensûs pallens extinguitur ignis
Æternùm, & lento terrena cadavera ſomno
Infœcunda jacent: quanquam genitale ſepulchrum,
Ut fama eſt, Myrrhâ moriens contexit Eoâ
Phænix, prægnantique tepet Nabathæa favillâ.

Contemplator item, quà ſe ſubtilior Æther
Inſinuat membris, & vivida ſemina Mentis
Temperat

Temperat, indigenamque Animam ſub pectore verſat.
Illa, vides? agilis magni ſubterfluit undas
Oceani, Terræque plagas, librataque luſtrat
Sidera, rimaturque Deum per flamina venti,
Præcipiteſque nives, lætoque ſalutat in imbre.
Interea dubiæ juga per declivia vitæ
Occidui trepidant Soles: labat impete fracto
Sanguis; corporeæque, perenni attrita labore,
Bruta ruunt elementa Caſæ, terrenaque membra.
Quin Anima exultim ſperanſque tremenſq; micanſq;
Æternum refugit Nihil; atque in ſe ipſa reſidens
Exercet mortem luctantem, atque imperat Orco.

At neque per terram genitalem exuberat omnis
Spiritus effuſus vitæ: en! ſua Sidera norunt
Indigenæ Divi, quos non torpentia tardant
Vincula Materiæ, concretaque ſemina leti.
Pars (Genii, ut perhibent, fidi) per nubila furtim
Cœca volat, ſtipatque viros, & anhela fatigat
Pectora, dum Patriæ ſtillant extrema cadentis

Vulnera:

Vulnera: Pars animam complexu exceptat inani
Pulveris avulſam, dum pallida, nuda, relicta,
Inviſit tacitos Manes: tum cætera turba
Lampada Phœbæam librat, lunamque ſequacem
Circumagit, famuliſque aſtris molitur habenas.
Nec circum interea caligans humida nubes
Cæleſtes hebetat viſus: quin fœdera rerum
Magna patent; quæ vis labentia corpora pronos
Torquet in amplexus Centri? quâ lege ſodalem
Mens agitat molem, dum ductilis errat in artus,
Et tremit in nervis, celerique in ſanguine manat.

Uſque adeo Divûm ſacras conſurgit in artes
Mundus, & in maſſam premitur devexus inertem.
Ipſe Pater diffuſus ubique, vireſcit in herbis,
Spirat in æthereâ vitâ, collucet in igne
Simplicis Auraï, donec circumfluus ambit
Aerio magnam pendentis ab axe Catenæ
Compagem, rerumque ingens ſeſe explicat Ordo.

Ad

Ad Celſiſſimum Principem
GULIELMUM Cumberlandiæ *Ducem.*

DUM tuæ *Pubes* ſtudioſa laudis
Debitam nectit capiti coronam,
Muta dum charum reſonare diſcunt
Mœnia nomen;

Fas ſit; O, ſi quid loquar audiendum,
Fas ſit accedat mea vox: & O Sol
Pulcher, O *Etona* canam, recepto
Principe felix!

Multa WILHELMI levat aura nomen,
Multa virtutes, animumque, moreſque
Aureos educit in aſtra læto
Carmine Muſa,

Sive Te claſſes & acuta bello
Roſtra delectent, age, Te Britanno
Crede Neptuno, tibi Tethys omni
Serviet undâ;

Seu velis turmas, cupiens vocari
Fulminis dignus Patrii miniſter,
Impiger vindex equitare in atro
Turbine belli;

Sive Civiles meditere curas,
Palladis felix utriuſque alumnus,
Angliæ notum decus arrogabis,
Arte *paternâ*.

I, decus quò te vocat, I per altos
Gloriæ tractus; præeuntis inſtat
Greſſibus, laudum docilis tuarum
Æmula pubes;

Non leves auſus meditans, ſuiſque
Viribus major, tibi cedit uni,
Et tuâ virtute, tuoque tecum
Numine certat.

Dulce certamen! faciles triumphi!
Hoſtibus palmæ decus invidere
Magna laus, a Te potuiſſe vinci
Gloria major.

Ἀρίστον μὲν Ὕδωρ

CUNCTA, *Thales* ſi vera refert naſcuntur ab [Unda,
Nec ſola è liquido Flumina fonte cadunt,
Ante gravem Pyrrhæ ætatem, nova monſtra [querentis,
Si qua fides veris, omnia Pontus erat.
Hinc primùm emerſit Mundi pulcherrima moles,
Nunc quoque lympharum vis genialis alit.
Arboribuſque, herbiſque Hæc incrementa miniſtrat,
Dum coquit arentem Sirius altus humum.
Deſiduæ recreant campos aſpergine guttæ,
Roribus irriguus parturit omnis ager.
Membraque quando ardor Febris languentia torret,
Quam renuit Phœbus, Lympha miniſtrat opem.
Infirma ad Britonum Baias & pallida migrat;
Sanior, & Virgo pulchrior inde redit.
O Fons, plus ipſo laudande Helicone Camænis,
Sentiat auxilium *Regia Virgo* tuum:

Ceu Venus è ſacris emegrat AMELIA lymphis;
  Caſtior Hæc, at non pulchrior Illa fuit.
Tum laticum grato celebrabit carmine laudes
  Plus ſolitoque tuas Phœbus amabit aquas;
Tum Deus in notas deſcendet lætior undas;
  Mox face clarabit ſplendidiore diem.
Tu quoque Muſarum vates, Phœbique ſacerdos,
  Poſthabito Baccho, flumina ſola colis:
Jugis ad inſtar aquæ dum mollia carmina currunt,
  Ingenii & paritèr vena benigna fluit.
Nam neque ſunt muſæ Baccho, neque Phœbus amicus;
  Vinoſam rabiem turba quieta fugit.
Mî ſatis eſt hauſtus contento ſimplicis undæ;
  Hac meliùs vino Muſa refecta canit.
Hæc alit ingenii vires, formatque Poetam,
  Dum benè Pieriis ora rigantur aquis.
Ternos ter cyathos ſibi poſcat Horatius, ipſe
  Ternas ter Muſas in mea vota voco.

Phœbe,

Phœbe, mihi lucem tribuas & pocula ſacra,
　Et proprium medio des Helicone locum:
Dum radiis malè cocta tuis Vindemia ſordet,
　Cæteraque in toto quæ, Pater, orbe vides.

Ad G. HAYES, *M.D.*

O POTENS ægrum relevare corpus,
Febrium victor, fera cui Podagra,
Cæteris major, tibi miles impar,
Territa cedit.

Quàm juvat blando digito experiri
Virginum venas; juvat & videre
Purpuram in malas reducem, tuâque
Arte receptam.

Quid tibi vates voveat patrono?
Indies creſcat tibi fama, creſcat
Indies lucrum, neque mors Saluſve,
Te ſine, morbos

Sublevent: Riſuſque tui, jocique
Maximam curam Medicis Puellas
Uſque delectent, vetulaſque mentes
Fabula captet.

Mox

Mox nitens curru nitido veharis,
Altus & ſpernas Medicos equeſtres;
Rex Medus cedat tibi, Friendiuſque
Nuper ademtus.

Cœlibem quòd ſi pigeat vacare,
Frigidum & ſolas vigilare noctes,
Sit Venus felix, faveatque cœptis
Blanda Puella:

Sint nigri crines, oculique nigri,
Candidi dentes, niveique vultus;
Comis & nummata virum fideli Ad-
ſtringat amore.

Dux

Dux Fœmina Facti.

SURGE age, lætitiæque vaca, feſtiſque Tri-[umphis,
Tuta meâ JUDEA manu, ſonet undiq; plauſu,
Barbaricis nequicquam obſeſſa *Betbulia* caſ-[tris.
Voſque adeo gaudete agri, quos raptor iniquis
Exultans latè, flammis vaſtabat inultus;
Dum nondum præclara ſalus, columenque meorum
Surrexi JUDITHA; pii Dux Fœmina Facti,
Plaudite vos, Nymphæ *Solymeïdes*, aſtraque cantu
Et ſonitu pulſate Lyræ; revocate coronas,
Deſuetiſque iterùm crines innectite ſertis.
Spernite pullatas, veterum monumenta dolorum,
Cladibus ereptæ, veſtes; nunc ſplendidus oſtro
Ornet honos, Tyriæque aurata ſuperbia lanæ.
Inſtaurate choros, quales dum fortiter audax
Afflatu DEBORAH & numine plena JEHOVÆ

Iret

Iret ovans, pariterque armis præeunte BARACO
Hazoridum turmas, plus quàm virtute virili
Sterneret, illuſtreſque ageret ſine cæde triumphos.
Quis timor *Iſacidæ*? quæ vos in mœnibus altis
Tunc tenuit mora, cùm lætis equitaret in arvis
Barbarus, infenſas ſpargens ſine vindice cædes?
Ergone præripuit victricem *Fœmina* laurum,
Sola animi conſtans? dum non muliebriter enſem
Expavit mulier, voluitque interrita virtus
Aut Patriam ſervare, aut non ſupereſſe cadenti.
Ah pudeat fortes animos, aſſuetaque bellis
Agmina, quod nullis veſtra inſignita tropæis
Dextera, ſed populo JUDITHA oſtendit Ovanti
Cervicem infeſtam patriæ, temploque JEHOVÆ
Exuvias hoſtis Mulier ſuſpendit opimas.
Nam neque JUDEÆ virtus delecta juventæ,
Nec vaſtâ *Aſſyrium* confiſi mole *Gigantes*
Oppreſſere ducem, ſtetit Illi cauſa doloris
Fœmineus Decor, & placitæ pellacia Formæ;

Jamque

Vidit, deperiitque, & letifer abſtulit error.
Jamque ubi ſecurus jacuit, ſomnoque ſepultus,
Senſuſque obſtupuêre mero, tum denique noſtra
Utiliter fallax, & honeſti perfida ſævum
Dextra peregit opus; cecidit deforme cadaver
Exanimis, cecidit muliebri percitus ictu.
Hæc tibi, Dux, finis, quem quondam orientis onuſtum
Vix cepit ſpoliis tellus; I conſere pugnas,
I, totum demens incendia ſparge per orbem,
Ut mulier carpat laurum, quæratque tropæa,
Quæ mox fœminei niteant decora alta triumphi.
Quid tibi nunc *Arabas*, quid profuit agmina, demens.
Perſarum duxiſſe, ſagittiferoſque *Sabæos*?
Me, Me contremuit *Parthus* jaculator, & omnis
Medorum jactata cohors, ductore perempto,
Terga dedit: fugiunt, quales per devia luſtra
Amiſſis damæ ducibus, muſſantque paventes
Quis nunc imperitet, quem tota armenta ſequantur.

O!

O! qui magnorum juſto libramine pendis
Facta ducum, tibi per nitidi celſa atria Cœli
Accreſcat divinus honos muliebribus armis.
Dum pigra Heroum langueſcunt corda veterno,
Auxilio firmata tuo ſi brachia vires
Virginis induerint, validis ſolidata lacertis,
Mollities iſta imbellis dominabitur hoſti,
Atque triumphales agitabit fœmina Pompas.

Camera Obſcura.

NOCTURNUM Zeuxem, variæ ſubtemina lucis,
Et picturatam ſine ſucco & arundine chartam,
Phœbe, canas, lucis Deus idem & carminis idem.
Ergo age, quæ Borean à fronte exceptet, opacam
Conſtituis Cameram : valvas utrinque feneſtræ
Obde prius, nullamque ſinas in pariete rimam
Hiſcere ; per tenues nè lux ingreſſa meatus
Confundat teneras ſpecies, formaſque caducas.
Exiguum tamen in valvis pertunde foramen,
Quà radii introeant, lævique huic inſere vitro
Tornatam, modicoque rotundam gibbere Lentem ;
Et ponè albentem digito ſuſpende tabellam,
Huc ſpecies rerum illapſæ, quà porta pateſcit,
Sponte ſuâ intrabunt, & puncto temporis uno
Per chartam Automatas cernes volitare figuras.

Tales

Tales, ſi qua fides Epicuro, è Corpore ſenſim
Membranæ aufugiunt; oculis ſeſe ingerit ultro
Lamina, ſenſibilique intrans ferit organa pulſu.
Jam verò quâ vi refringat vitreus umbo
Exceptos lucis radios, quâ lege vagantes
Colligat in nodum complexus & ima ſupremis
Vertat; cur amet obtentas pictura tenebras,
Judicis arguti quum non formidet acumen,
Expediat Phyſicus— neque enim datur omnia ſcire
Vatibus—hoc unum ſatis eſt cognoſcere, quòd non
Incaſsùm, velutique ipſi, Natura laborat.
Quare age, quæ ſenſu fuerint magis obvia, mecum
Conſpice, nec cauſas rerum ſcrutare repôſtas.
Ecce ſuperficies, quam quondam ingloria nudam
Veſtiit albedo, ceu mille coloribus Iris
Imbuta, oſtentat varii diſcrimina fuci,
Luxuriemque novam; lautoque ſuperbit amictu.
Cernis ut incepit nullo flaveſcere cultu

Extemplò

Extemplò matura Seges; jam ſuave rubentes
Area ſponte ſuâ fundit tibi dædala flores.
Hîc mole exiguâ Turres, ſimulataque magnis
Tecta anguſta vides: Sed prono vertice turris
Deſuper impendens nutat, ſummuſque deorſum
Vergit apex: Cœlum ſubcedit ad ima tabellæ,
Summa petens emerſit humus: Sic Ruſticus olim
Credidit Antipodum ſurſum veſtigia niti,
Impoſitoque hærere ſolo; miratus abunde,
Quòd non præcipiti lapſu petat ardua cœli
Pendula turba ruens, ſubjectaque ſidera pulſet.
Hîc etiam motum, quem non eſt auſus Apelles
Moliri, pictum aſpicias. Ut gramina flabris
Summa tremunt, undantque levi ſinuamine fluctus!
Mimica nunc hominum Effigies, nunc Charta ferarum
Mentitur ſimulachra, modis volitantia miris,
Certatim properant tenues arceſſere vitas,
Progenies hodierna; & plurima ſpirat imago,

Miraturque

Miraturque novas formas, & non ſua membra.
Jamque Equitem, ſiquem fors huc advexerit, ultro
Arripis, inque tuam cogis migrare tabernam,
Nec tamen impedias iter, aut ſis cauſa morandi.
Hîc avidos paviſſe oculos, ſalvoque pudore
In caput excuſſam fas eſt vidiſſe puellam.
Ut graciles artus tenuantur! ut ambitus imæ
Veſtis in exiguum tandem concluditur orbem,
Quam tamen in quartam ſartor porrexerat ulnam!
Scilicèt hôc etiam eſt ſimilis pictura Puellæ,
Quod tangi metuens prenſantem lubrica dextram
Exultim fugit, eluſumque relinquit amantem.
Jam ſatìs eſt: Tectum tandem lux intret apertum.
Priſca redit chartæ albedo, fluxumque nitorem
Exuit, & lautam tantâ farragine Pompam;
Gloriaque in tenues dilapſa reſolviter auras.
Uſque adeò quæ lux illuſtrat cætera, noſtram
Obſcurat ſcenam, & nimio fit inutilis uſu.

Sic

Sic quondam Lemures ſubluſtri noctis in umbrâ
Exiles agitant Choreas, & luce malignâ
Rara per anguſtum plebecula ſaltitat orbem;
Mox jubar exoriens pallentes diſcutit umbras,
Spectraque cognatam repetunt evanida noctem.

F I N I S.

LEMMATUM

TABULA.

TOM. I.

SOL occiduus; ſive in Ducem Marlburium, Osborne 1

Externi venient Generi, qui ſanguine noſtrum
Nomen in aſtra ferant, Lyne 4

Gratâ Novitate morandus, Lyne 9

Calendæ Januariæ. Ad virum Rev. Godolphin, Præpoſitum Eton, Goddard 10

Αιεν αριϛευειν ϗ υπειροχον εμμεναι αλλων, Lyne 12

Tenet occiditque legendo, Goddard 14

Satur eſt, cùm dicit Horatius, 'Euoe, 17

——————— Clypeoque inſigne Paternum Lyne
Centum Angues, cinctamque gerit Serpentibus Hydram, 19

Foliiſque notas & nomina mandat, West 21

Gladiatorum Paria, Lyne 25

Σχηνη πας ο βιος, Lyne 28

LEMMATUM TABULA.

Tantus Amor Caſus cognoſcere, 30

Antiquum obtinet, Princep 32

Νεικειν αλληγοισιν εναντιον ωςε Γυναικας, Beale 35

———————— *Memor*
Actæ non alio Rege Pueritiæ, Anstey 37

———————— *Cuſtodes limine ab alto* Lyne
Procedunt, greſſumque Canes comitantur herilem, 39

Ιητρος γαρ ανηρ πολλων ανταξιος αλλων, Lyne 41

——*Cytherea novas artes, nova pectore verſat,*
Conſilia, Lyne 43

Non omnis moriar, Princep 45

Μηδεις τα Θεων ονοσαιτο, 50

Invidiam placare paras, Virtute relictâ?
Contemnêre, Lyne 53

Quâ ſpe teris otia? Bryant 56

———————— Ο δε, νοσφι λιασθεις
Των αλλων απανευθε καθεζετο, Lyne 60

Pro More & Monte, Lyne 62

Hic Amor, Hæc Patria eſt; ſive in Nuptias Principum Frederici & Auguſtæ, Bryant 65

———————— *Felices ter & ampliùs*
Quos irrupta tenet Copula, Lyne 67

Quid

LEMMATUM TABULA.

Quid priùs dicam ſolitis Parentis Laudibus? Princep 70

Res eſt ſacra Miſer, Davies 73

Res eſt ſacra Miſer, Ashley 76

In obitum Genevæ S. Cto. interdictæ, anno 1736. *Ecloga,* Bryant 78

——— *Si tantus Amor ſcribendi te rapit, aude, Res dicere,* Lyne 92

Dat præmiùm Poetæ; nè quid poſteà ſcribat, Princep 94

Decipit Exemplar, Lyne 97

Τα μη καλα, καλα πεφανται, Lyne 100

——————— Δη γαρ Ελεγχος Ευδαι, - - - - - Lyne 102

Nugæ Canoræ, Anstey 106

Cunctane præ Campo, & Tiberino flumine ſordent? Lyne 108

Mala Librorum Copia, Lyne 112

Poeta Famelicus, West 114

Secernite ſacra profanis, Lyne 116

——————— *Memor Actæ non alio rege Puertiæ,* Princep 119

——————————— *Quæ Res*
Nec Modum habet, neque Conſilium, Ratione, Modoque
Tractari non vult, Lyne 121

——————————— *Quæ Res*
Nec Modum habet, neque Conſilium, Ratione, Modoque
Tractari non vult, Princep 124

——————— Εγων επειτα κ̀ αθανατοισι μαχοιμην,
Εγχει δ᾽ αργαλεον, Princep 126

——————— *Trahit conſtrictos Gloria curru*
Non minus Ignotos Generoſis, Goddard 130

Quocunque oſtendis mihi ſic, incredulus odi, Lyne 132

Caret Mortis formidine Pectus, Ansley 136

In Verſionem Græcam Horatii, Lyne 138

Αλλω δ᾽ αλλον εθηκε Θεος γ᾽ επιδευεα φωτων, Upton 141

——————— *Nè patriam Rem*
Perdere quis velit, Lyne 143

Si volet uſus, Lyne 145

Peccare docentes Hiſtoriæ, Lyne 148

Hic ames dici Pater, Princep 150

LEMMATUM TABULA.

TOM. II.

Eccleſiaſtes, Dr. George 1

In Obitum Frederici Sereniſſimi Walliæ Principis: Ad Sereniſſimum Georgium Walliæ Principem, George 20

In Obitum Celſiſſimi Principis Frederici Principis Walliæ, Barford 23

In Nonas Novembres, Barford 27

In Nonas Novembres. Lyne 31

Tarantula, – – Lyne 34

Rectè ſtatuit Aventinus de Petrificatione, Wesley 39

Aliquiſque malo fuit uſus in Illo, Barford 43

Planetæ ſunt habitabiles, Bryant 48

Nobilitas ſola eſt atque unica Virtus, Princep 53

Oratio Prophetæ Habbakuk, Harding 55

Recte ſtatuit Newtonus de Luce & Coloribus, Bryant 60

Colonia Georgiam Deducta, Lyne 69

Undique viſendi ſtudio Trojana Juventus Circumfuſa ruit, West 80

Invicti membra Glyconis, Auberry 85

Diſcite non inter lances menſaſque nitentes, Lyne 88

Integer

APR 30 1942